

مروڤ و په يامداري

نووسينى:
قانع خورشيد

1429 كؤچى

2008 زايينى

ناوی کتیب: مروژ و پهيامداری

نووسینی: قانع خورشید

ژماره ی سپاردن: (684) سالی (2008)

شوینی چاپ: چاپخانه ی چوارچرا

توره ی چاپ: یه کهم

سالی چاپ: 2008

نه خشه سازی بهرگ: فازل قهره داغی

نه خشه سازی ناوه وه: ئیدریس سیوه یلی

له بلاوکراوه کانی: پروژه ی (تیشک)، زنجیره (36)

ناونیشانی پروژه له سهر توپی ئینتهرنیت :

ئیمه یلی پروژه :

www.tishkbooks.com

info@tishkbooks.com

tishkbooks@yahoo.com

مافی له چاپدانی ئەم بهرهمه پاریزراوه بو پروژه ی تیشک

(سبحان) تھو خودايه كه عه قلى په يامبه ران
 دهركى نيانه غه يري به به رده ر كيا گه ران
 (سبحان) تھو خودايه كه داناترى زه مان
 ديوانه يه و له مه عريفه تي كونه يا نه زان
 (سبحان) تھو خودايه كه كه پرو بياني عه رش
 وهك ناسى قوربه سهر به نه ناسيني موته لان
 مثقاله زهره چونه له بهر دهستي قودره تي
 هه ر و ابزانه وايه كوره ي مولكي (كن فكان)
 عيلى به به به يي كه به سه دقهرنى كه ده بي
 وهك علمى وايه به قوبه ي شه مسى ضيافشان
 ته قيرى چي بدهم، كه زوبانن به كول زه بون!
 ته حريرى چي بكم، خه ط ومه ط يه كه قه لثم خه طان
 شه ميكي بادي صومعه مى لوطفيه: به هار،
 زه پريكي گهر د و بادي شه وي قه هريه خه زان،
 دوورى لهو، تاگريكه به جه نته ده كا جه حيم
 ره وحى له قوربيايه، به دوزخ ده كا جينان
 دوورى ته گهر به لايه، نزيكيشه ئيبتيا
 دوورن له هه سره تان و نزيكن له حيره تان
 هه ركس به باره گاهى جه لال ناشناتره،
 زياتر قسه ي له وه حشه ت و ده هشه ت ده دا نيشان
 گريه ي به كول، به دل، له خه رافاتي خو خه جل
 ناله ي دلى شه وان و هه ناسه ي سه هه ركه هان
 هه ر تھو هه ناسه يه كه بدا فينكي به دل
 به و تاقه ناليه كه بگا گه رميى به گيان

(مه حوى)

ئەم پەرتوگە لەدەلا شیری ئەم پێشکەشە بە:

* ئەو مەرقەهە لە ناخی تۆی ئادەمیزاددا نوستوووەو حەزی بە ھەستانەوہیە...

* ھاوڕێم (ماجید خەلیل) لەھەر کویبە: خورمال... سلیمانی... تاران... مۆسکۆ!

به ناوی خودای میهره بان

پیشه کیی

سوپاس بۆ ئه، که بوونی ئه و مانا به بوونی ئیمه ئه دا، بی وجودی ئه و هه موو شتیك رهنگی خۆی ئه دۆرپینی و زهنگی نه مان لیته دا و دهنگی نا ئومیدی بهرز ئه کاته وه.

دروود بۆ ئه و مرۆقه کامله ی گه شته که مالی مومکین بۆ دروستکراوه کان، سلاو بۆ ئه و که سه ی ساتیک له مرۆق بوون نه که وت.. چرکه یه که مرۆقه که ی نا ناخی نه خه وت.. هیچ کات چۆکی دانه دا، تا گه شته وه لای دۆستی بالا، مه شخه لی دهستی کز نه بوو، چرای روناکی دانه نا، بۆ چاوترو کاندنیکیش له بیدار کردنه وه ی ئاده میزاده کانی ده ورو بهری کۆلی نه دا.. مرۆقیک که به راستی په یامدار بوو و فیری کردین په یامی هه موو مرۆقیک چییه؟

هیچیکم نییه که بیلیم، جگه له وه ی ئه م نووسینه ی بهر ده ستت شهرحی حالیکه و هیچی تر.. حالی چرکه ساتیکی عیرفانییه و منیک که دلۆپیک له ده ریای ناسینی حه قم بهر که وتوه قۆستومه ته وه و لی ره دا به ئه مانه ته وه دامنا وه و به س..

ده نا ئه م نووسینه پیشه کییه کی ناوی، چونکی خۆی پیشه کی داستانیکی دوورو درێژو بی کۆتایه: (داستانی ژیان)! < (مرۆق و په یامداری) بابه تیکی ئینسانییه، باس له رووحی مرۆق ئه کاو شتیکی بالایه و باسیکی قووله، له گه ل ناخی هه ریبه کیک له ئیوه دا قسه ئه کا، له گه ل خۆیشمدا ئه دوی..

مرۆق چییه و مه به ستمان له مرۆق کییه؟ ئایا هه ر ئاده میزادیک که له سه ر دوو پی بر واو دوو گو یچکه ی هه بی و قسه بکا و بدوی: مرۆقه؟! یان مرۆق بوونه وه ریکی جیا به له ئاده میزاد؟
خوایه! به خیری قبول بفرمووی.

قانع خورشید

صهود

1428/5/14 ک . 2007/5/31 ز

مرۆڤ و ئادهمیزاد دوو شتی جیاوازن، ئینسان و بهشهر جیان لهیهک! بهنی ئادهم، یان ئادهمی جیاوازن لهتەك ئینساندا، عه‌للایمه راغبی ئەسفهانی ئەلی: "له قورتاندا وشەى بهشهر تاییهت کراوه بۆ مرۆڤ له ههموو ئەو شوینانهی لەش و دیوی رووه‌وی ویسترا، وەك: ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا﴾ ﴿الفرقان/ 54﴾. ههروه‌ها: ﴿إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ﴾ ﴿ص/ 71﴾.

(مفردات أَلْفَاظِ الْقُرْآن، مادة - بشر).

به‌لام زاراوه‌ی (إنسان) یان مرۆڤ (که له کوردیی خۆماندا به‌کار دی) بۆ ئەو که‌سیتییه‌ی زیندوو به‌کار دی، که له ناخی ئیمه‌ی ئاده‌میزادا هه‌یه، هه‌ر تاکێ له ئیمه‌ی ئاده‌میزاد (مرۆڤ) یکه‌مان له‌ناو ناخدايه، ئەگه‌ر به‌دهستی خۆمان نه‌مانکوشتی! له قورتانیشدا وشه‌ی (الإنسان) بۆ ئەم مانایه‌ به‌کار هاتوو، خۆزگه‌ راغبی ئەسفهانی ئیشاره‌ی بۆ ئەم‌هه‌ش به‌کردایه، به‌لام نه‌یکردوو.

ئە‌کرێ ب‌لێن ئیمه‌ لێره‌دا له‌ به‌رامبه‌ر وشه‌ی (فیتره‌ت) یا له‌ جێی وشه‌ی (روح)، وشه‌ی (مرۆڤ - إنسان) به‌کار دێنن. قسه‌مان له‌ گه‌ل مرۆڤدايه، مرۆڤ و ه‌کو ئەو که‌سیتییه‌ که‌ جینشینی خوايه له‌سه‌ر گۆی زه‌وی و له‌ گه‌ردووندا، ئایا ئە‌کرێ ئەو چه‌ندین که‌سه‌ی که‌ به‌ د‌رنده‌ی ده‌ژین، خه‌ریکی ئاره‌زووبه‌رستین، سه‌رقالی رشتنی خوینی یه‌کترین به‌ناحه‌ق، ئە‌کرێ به‌مانه‌ ب‌لێن مرۆڤ؟! خه‌لیفه‌ی خوا؟! ئیمه‌ با‌سمان له‌مانه‌ نییه‌.. قسه‌مان له‌ گه‌ل ئەو لایه‌نه‌ زیندوو دايه که‌ پێته‌ جێ به‌ ئەسپایی و له‌ ته‌نیا یه‌ کدا بێته‌وه‌ لای هه‌ریه‌ک له‌ ئیمه‌ی ئاده‌میزاد، پێته‌ جێ له‌ نیوه‌شه‌ویکی تاریکدا بێته‌وه‌..

ئە‌گه‌ر به‌ وردتر له‌سه‌ر وشه‌ی مرۆڤ راوه‌ستین، مرۆڤ وشه‌یه‌کی تاییه‌ت‌تره‌ له‌ ئاده‌میزاد، واته‌ به‌شیکه‌ له‌ گشت، یانی هه‌موو مرۆڤێک ئاده‌میزاده، به‌لام هه‌موو ئاده‌میزادێک مرۆڤ نییه‌.. هه‌ر له‌ کۆنه‌وه‌ فه‌یلم‌سوفه‌کان پێناسه‌ی مرۆڤیان به‌ جیا جیا کردوو، دیارترینیان پێناسه‌ که‌ی (ئه‌رستۆ) یه: "الإنسان حیوان ناطق": مرۆڤ ئاز‌ه‌لێکی گۆیایه (قسه‌که‌ره)، گۆیا، ته‌نیا مانای قسه‌کردنی زمان ناداو به‌س، چونکه‌ ئە‌گه‌ر وابێ، (تووتی) ش ئە‌چیته‌ ژێر ئە‌م پێناسه‌یه‌وه‌!

گۆیا واته‌ بێر مه‌ند، ئە‌وه‌ی بێر ئە‌کاته‌وه‌، چونکه‌ زمان و بێر کردنه‌وه‌ ئە‌گه‌ر نه‌ ب‌لێن یه‌ک شتن، ئە‌وه‌ ئە‌توانین ب‌لێن دوو شتی له‌یه‌ک نه‌ ب‌چراون، چونکه‌ هه‌چ مرۆڤێک ناتوانێ بێر ب‌کاته‌وه‌ و قسه‌ نه‌کا، له‌ به‌ر ئە‌وه‌ی بێر کردنه‌وه‌ خۆی قسه‌کردنی مرۆڤه‌ له‌ناو ناخی خۆیدا له‌تەك خۆیدا.. به‌هه‌رحال ئە‌مه‌ باس و خواسیکی زۆری له‌سه‌ره‌ له‌ نێو فه‌یلم‌سوفه‌کاندا و ئێره‌ جێی یه‌کلا کردنه‌وه‌ی ئە‌و جه‌ده‌له‌ کۆنه‌ نییه‌ له‌سه‌ر زمان و بێر کردنه‌وه‌ و په‌یوه‌ندی نیوانیان.

و‌تمان ئە‌م پێناسه‌یه‌ی (ئه‌رستۆ) یه‌کیه‌ که‌ له‌ کۆنترین پێناسه‌کانی مرۆڤ و زۆرێک له‌ فه‌یلم‌سوفه‌کانی تریش دوو پاتیان کردوو ته‌وه‌، به‌لام (دکتۆر عه‌لی شه‌ریعه‌تی) دیت ئە‌م پێناسه‌یه‌ تیکته‌شکینی و جامی تو‌رپه‌ی خۆی له‌سه‌ری ئە‌رستۆدا به‌تال ئە‌کاته‌وه‌، ئە‌و ئە‌لی: "ئه‌رستۆ خۆی ئاز‌ه‌ل بووه‌، بۆیه‌ وایزانیوه‌ هه‌موو مرۆڤێک ئاز‌ه‌له‌!" واته‌: له‌خۆیه‌وه‌ روانیویه‌تییه‌ مرۆڤه‌کانی تریش.

شه‌ریعه‌تی ئە‌لی ئیمه‌ وه‌ک ئە‌و نین، بۆیه‌ به‌ ئاز‌ه‌لبوون رازی نابین، ئە‌گه‌ر رازیش بین ئە‌وه‌ ئە‌لێن: مرۆڤ ئاز‌ه‌لێکی دوو پێیه‌!! هه‌ریه‌ک له‌ ئێوه‌ بۆتان هه‌یه‌ ب‌لێن: خۆ پێناسه‌ که‌ی ئە‌رستۆ زۆر گونجواترو جواتر بوو، ئیتر بۆچی خۆی له‌و تو‌وره‌ کرد؟! شه‌ریعه‌تی جواتر و ابوو بیوتبایه‌ مرۆڤ بوونه‌وه‌ریکی دوو پێیه‌.. له‌سه‌ر دوو پێیه‌ که‌ش قسه‌ ئە‌که‌ین که‌ مه‌به‌ستی ئە‌و قوول‌تره‌ له‌و روو که‌ شه‌ی ئیمه‌ لێی حالێی ئە‌بین و له‌ سه‌ره‌تادا تێی ئە‌گه‌ین.

کاتی‌ک که‌ ئە‌م قسه‌یه‌ ئە‌بیس‌تین (مرۆڤ ئاز‌ه‌لێکی دوو پێیه‌)، ئە‌وه‌مان دیت‌وه‌ بێر که‌ ورچیش ئاز‌ه‌لێکی دوو پێیه‌، مه‌یوونیش، هه‌موو با‌لنده‌کانیش گیاندارێ دوو پێن! ئە‌ی ئیتر ئە‌مه‌ چۆن پێناسه‌یه‌ که‌ بۆ مرۆڤ؟! شه‌ریعه‌تی زیاتر قسه‌ که‌ی

روون ته کاتوهه و ته لئې: هه موو تازه لئیک چاوی له خواره و سهیری بهرپیی خوی ته کا، جگه له مرۆڅ که هه میسه بهرز ته پروانی، بهر ده و ام چاوی له تاسمانه.. مرۆڅ کائینیکی بیگانهیه له م سهرز هوییه، ئیره جیی مانه وهی ته و نییه، ئیره زیدی راسته قینهی ته و نییه.. مرۆڅ له نا کا و هاتووته ئیره، له سهرده می تاده مه وه و ئیستاشی له گه لدا بی مرۆڅ به دوا ی ته و شوینه دا ته گه پری که لیوهی هاتوه، یان ده رکراوه! ته گه پری.. ته گه پری تا بیدوزیتته وه و پرواته وه، مرۆڅ میوانی ته م گه رد و ونه ییه، میوانیکه هه موو گه رد وونی بو رازینراوه ته وه بهرله وهی بیته، تیکرایی بوونه وهر له پیشوازیی هاتنی ته ودا خولقینراوه، ته گه ر له ده قی تایینه تاسمانیه کاندای بخوینینه وه ته زانین که دوا درووستکراوی ته م جیهانه مرۆڅ بووه، هه موو شته کانی تر درووست بوون، خولقینران، له تاسمان و ته ستیره و هه ساره و زه وی و هه رچی تیداییه، میکروژب و خشوک و بزوک و بالنده و تازه ل و داروبه رد و دۆل و دهشت و شاخ و هه رد و که ژ و کیو و فریشته و دیو هه رچی تو ته یزانی و نایزانی، ته یینی و ناییینی... هه موویان درووستکراون پیش ته وهی مرۆڅ درووست بکری، مرۆڅ دوا مه خلوقیکه هاتبیتته سه رزه وی، مالی بو جوان کراوه، جیگه ی بو راخراوه، سفره ی بو رازینراوه ته وه، دوا یی پیی و تراوه: فه رموو.. برۆ سه رزه وی، فه رموو میوان به... به درووستکراوه کانی تریش و تراوه: ملکه چی ته م نوینه ره مان بن، کاروباری هه لسورپینن.. (مانای هه موو ته مانه ی و تم له کتیبی پیروژو له قورثانی پیروژو فه رمووده ی درووستی پیغه مبه ریشدا هاتوه).

له بهر ته مه ییه مرۆڅ (وهك شه ریه ته ی و تی) بهر ده و ام چاوی له تاسمانه، چونکه هه میسه به دوا ی مه مله که ته ی خویدا ته گه پری و چا و ته سورپینی، سابه لکو بیدوزیتته وه... ته وهی و تمان روونکردنه و هیهك بوو له سه ر (مرۆڅ - انسان) له م نووسینه ی بهر ده ستتدا.

ئىستا بازانين ((پهيام)) چييه؟ ((مرۆڤ و پهيامدارى))...

پهيام: وهلامى ئەو "بۆ" و "چى" يانهيه كه لهسەر ژيانى مرۆڤه كه ههيه.. من بۆچى هاتووم بۆ تيره؟ بۆ ئەژيم؟! ئيشم چييه؟ ئەرك و پيشهى من چييه ليره؟ ئەگەر وهلامى ئەم پرسيارانهت دەستكەوت ئەوه پهيامدارى، كه وهلاميشت بۆيان نهبوو بى پهياميت، كهسى بى پهياميش نازەله.. نازەلئىكى روت (بهبى پاشگري (گۆيا) لاي نەرسەتۆو (دووبى) لاي شەريعتى و كهسانى تر!!) واتە: ئادەمیزادە، بەلام مرۆڤ نيبه، دكتور شەريعتى ئىزى "انسان يك حيوان دو پاست"! مرۆڤ نازەلئىكى دوو پييه: "روش به بالاست": روى بۆ بلندييه و بهره و سەرەوهيه، "چشمهاس هميشه ب اسمان نگاه ميكند": چاوه كانى هه ميشه بۆ ئاسمان ئەروانن..

چ ديمه نيك لاي مرۆڤئىكى گوندنشين له تابلۆي نەخشينراوى ئاسمان جوانتره له شهويكى ساف و بى كارەباى هاوينا؟ لهسەر گازەراى پشت راکشى و ديقهتى ئەستيره كانى ناو ئەو چادره رهشه هەلداوه بدا، كه كز ئەبن و ئەدره وشينه وه، ئەلئى چاوى كيژۆلهيه كى تازه لاوى جوانكليه و له يارو عاشقه ئەزیزه كەى ئەروانى و جار جار بە دەم خەيالۆوه چاوى كزو مهست ئەكاو جار جاريش زەقى ئەكاو ئەيكاته وه به رونت له خۆشه ويسته كەى ئەروانى!

مرۆڤ لەم وردبوونه وهيه له ئاسمان بۆ مهمله كەتى خۆي ئەگه پى و ئەو پهيامهش ئيمه لئى ئەدوين دۆزينه وهى ريگايه كه بۆ گه رانه وه مان بۆ ولات و نيشتيمانى راسته قينه مان..

" نيوه شه وه.. هه ور ئەسووتى.. ئاسمان نوقمى بروسكهيه

باران ئەمرى.. تا گول بژى.. چرا كه م بى تروسكهيه "

(له غوريه تا - محمد عمر عثمان)

گه وره بيريارى كورد (مه سعود محمد) ئەلئى: "... تا ئىستاش بهشى هه ره هه ره زورى ملياره هاى مرۆ له توخى دواكه وتوى و بى سه ربه ره، نه دپه رزيت و نه ده فكريت و نه هيج عه ياره يه كى چا كه و خراپه و رى به دى و گه يشتنه ئامانجئىكى له خه يالدايه ...

...ملياره ها خه لكى شارو دهشت و دهر، بيگره له پۆپى شارستانيه وه تا مۆلگه ي گا و حوشترى زه لكاوان، هه ر شوينه به پيى ده ستورو نه ريتى بهر كه ره با و كۆنديشن وه يا شه پليتەى نه وتى رهش وه يا تاريكايى بى شه پليتەيه، خه ريكى گرد و كۆپى و گوزهران و به سه ربردنه (به شينكيشى هه ر پيوه مردنه)... ". (ژيان و جيهانينى) ل134.

(شەريعتى) ئەلئى: "أكثریت مردم زندگی میکنند، بدون آن که حاجتی داشته باشند که بدون چرا؟": زۆرينه ي خه لكى ئەژين به بى ئەوه ي پيوستيان به وه بى بزنان بۆچى؟ نازانن و ناشيانه وى و پيوستيشيان به وه نيبه بزنان بۆچى ئەژين؟ بۆچى هاتوونه ته سه ر ئەم زه وييه.. كه وابوو زۆرينه ي خه لكى بى په يامن، زۆرينه ئادەمیزادن ئەك مرۆڤ.. قورئان زۆر جه خت له سه ر ئەم راستيبه شه كاته وه، كه ئەگەر شوين پيى زۆرينه ي ئادەمیزادە كان بكه وى گومراو سه رلئيشيوو ئەبى، سه رت له به ده به ختييه وه دهر ئەچى و به ره وه هەلدير ئەروى: ﴿وَلَنْ تَطْعَ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يَصْلُوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ﴾ الأنعام: 116.

واته: ئەگەر گوپرايه لئى زۆرينه ي ئەوانه ي سه رزه وى بكه ي، له ريگه ي خوا گومراو وئلت ئەكەن، چونكه ئەوانه به س شوينى گومان ئەكه ون و ته نيا درۆ ئەده نه پال خوا.

خواى گه وره له شوينئىكى تر دا باس له وه ئەكا كه زۆرينه ي خه لكى بير كرده وه يان نيبه وه عه قل و ئاوه زيان وه كار ناخه ن، ئەوه تا ئەفرموى: ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ العنكبوت: 63. واته: به لام زۆريه يان عه قل و ژيريان به كارناهيئن و

بیرناکه نه وه! له جیبه کی تر دا ته فهرموئ ته وانهی (لایعقلون) وا عه قلیان به کارناهی نن خراپترین جانه وهرن و وه کو مرؤقیش حیساب ناکرین، به لکو له درهخت و گیاندارانی تریش پهست و نزمترن: ﴿إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصَّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ﴾ الأنفال: 22. له تهفسیری ناساندا تاوا هم نایفته وهرگیراوه: "به راستی خراپترین زینده وهران لای خوا ته و کهسانه که کهرن (حق نایستن) و لالین (حه قبیژ نین)، تهوانهی که ژیر نابن (بیروهویشیان ناخه نه کارو تینافکرن و بیرومیشتکیان قفل داوه)".

به رافه کردنی نایه تی په کهم (ته وهی العنکبوت) بهم نایه ته (ته مهی الأنفال) دهرته که وهی زورینهی خه لکی، نه که ههر به مرؤق حیساب ناکرین، به لکو به خراپترین جانه وهریش ده ژمیردرین!!

له جیبه کی تر دا (به شیوهیه که گومان ناهیلیت) ته وه دوویات ته کاته وه که زوربهی خه لکی غافل و بی تاگان و به لکه که وره کانی ناو بوونه وهر نایینن: ﴿...وَأَنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ﴾ یونس: 92.

کهس لیردها بوی نیبه ره خنه ی ته وه بگریت که بچی خوی گه وره وای وتووه؟ بچی قورثان رای زورینه به بیعه قلی ناوزده ته کاو به پوچ ته یانژمیروی؟! نایا ته مه ستهم نیبه؟

ته وهی قورثان نیژیتی حهقیقه تیکی ههست پیکراوه و ههر مرؤقیکی عاقل دهرک به و راستیبه ته کات، ته مه له لایه که له لایه کی تریشه وه، خوی گه وره نه یفه رمووه: من زورینه تان بی عه قل ته کهم و ناهیلیم بیر بکه نه وه، به لکو هه والی داوه که زورینهی خه لکی ناوه هان. بو نمونه تو پرسیاریکت لیته کهن دهربارهی مرؤقیکی کورته بالا که فلانه کهس چونه بو ته وهی بیکه یینه یاریزانی توپی سه به ته (کرة السلة)، ته گهر تو بلینی بالای کورته، بو یاری ناشی، ته وا هیچ سته میکت له و کهسه نه کردوه، ناکرئ که سیک بلئ: تاخر فلانه کهس حزی به وهیه ناو دهرکاو ناوبانگ په یداکا، تو بچی ته لینی بالای کورته؟! ته هم پرسیاره زور نابه جیبه، خوی گه وره رووگیری کهس نابی و شهرمیش له وتنی راست ناکا.. نیمه ی تاده می زورینهی جوولوه کارو قسه و هه لپه رین و چه پله کلمان ههر له بیرنه کردنه وه و سه رچاوه ته گری، نایا ته شوینی زورینه که وتنه (به بی بیرکردنه وه) بی په یامی نیبه؟! نایا نیمه هاتووین بو ته وهی زورینه ههر چیان کرد (به بی ته وهی تامانج و په یامی کیان هه بی) نیمه چاویان لی بکین و وابکه یین که ته وان کردیان و ده یکه ن؟ یان ناکرئ نیمه په یامدار بین و بو کارو جوولوه کلمان تامانجیکمان هه بیته و بو گه یشتن به مه به ستیکی به رزو بالا و به جیگه یاندنی په یامیکی پیروز شه وو روظمان بگوزهرینین و هه نگاوه کلمان هه لبرگین؟

(مه سعود محمد) له (مرؤق و ده وروبه ر) دا تاوا ته لئ: "تو بیته کو بوونه وه به چند زاناو فیله سوفیک بکه له سه ر بیروپاکانی (ابن سینا) بدوین، ده هول و زورنایه کیش له و ناوه دا به ده نگ به یینه و هیا شهر اخیوییه که ساز بده پروانه ناپورهی خه لک بو کام لا ده جمیت؟! (مرؤق و ده وروبه ر - به رگی دووه م) ل 5857

ههر ته ته لئ: "لایه نی ناماددی مرؤق (مه به ست له هوش و نه فس و خاسیته جودا که ره وه کانی مرؤقه) وه که وهی ناو قه فه سی له ش نیبه. ناماددیبه تی مرؤق ته گهر یه که سه رو راسته و خو له مادده وه هه لثو لی بیته بی هیچ ده خلیکی هیزی غه یی دیسانه وه له ههر دوو رووی سه لبی و ئیجاییبه که وه و هها به رزو نزم و زیادو تاریک و رووناک ده بی که بهر هیچ راسته حیساییکی قه رار داده ی ده وروبه ری ماددی ناکه ویت: مرؤق لینی ده وه شیته وه له په روازی به ره و ئیجاییبه تدا ته وه نده به رز بیته وه یه کجار ژوررووی پله ی ماددی سه رده می خوی بکه ویتته وه، له وانه یشه به تاریکایی لایه نی سه لیبیبه تدا بچیتته خوارئ له تاریکستانی هه زاران ساله تیپه رپنیت. ته مانه راستی ته وتون له خوره جلوه ده به ستن، به ده ورانده وری نریک و دووری خوشتدا بنوریت نمونه ی بی ژماری راستیبه کهت بو درده که وهی، به لام له په نا ته م راستیبه دا یه که راستی دیکه هه یه هه تا بلینی تاله: له هه مو و سه رده می کدا ژماری نمونه تاریکه کان چه ندین ده یان جار هینده ی نمونه رووناکه کان، جا ته گهر له جیگه یه کی وه ک

کوردستانی خۆماندا ده نمونه‌ی جوان و پيشکەوتووی هۆشی (پروناکت) ت دۆزیه‌وه، سه‌دان نمونه‌ی گومپرای هۆشی (تاریکتر) ده‌بینیت، واش ده‌بی خه‌لقی هه‌ریمیک سهرله‌به‌ریان هه‌لپه‌رکی له‌ته‌پلی بنی جه‌ه‌نده‌می گومپرایدا ده‌کهن. له‌کۆمه‌لایه‌تیدا شه‌قامه‌پریه‌کی ناوه‌ندی هه‌یه‌ ژیان و به‌رژه‌وه‌ندی پێدا تی ده‌په‌ری، به‌لام به‌ولای سنوره‌گه‌شه‌که‌ی نه‌وشه‌قامه‌وه‌ تاك و ته‌راکی نمونه‌ی گه‌شتر هه‌یه {نمونه له‌ کوردان: شه‌مه‌دی خانی، ئیبنوئاده‌م، حاجی قادر} پېرشنگ بو مه‌ودای دوورتر ده‌هاوینژن له‌وه‌ی رووناکایی عاده‌تی سه‌رده‌مه‌که‌ تی بر ده‌کا، شه‌مانه‌ش نیوی (بلیمه‌ت)یان لی ده‌ندری و ده‌گوتری پیش روژگاری خۆیان که‌وتوونه‌ته‌وه، به‌مه‌نده ناولینانه‌ش حیساییان ده‌پیتچریتته‌وه، به‌ولای سنوره‌ تاریکه‌که‌ی شه‌قامه‌که‌وه: ژماره‌یه‌کی زۆری تاك و کۆمه‌لی خه‌لق له‌شه‌وه‌زه‌نگی وه‌ها روچوون به‌ر له‌خۆیان هه‌ر خه‌لق نه‌بوویو. تاك تاکی میشکی کراوه هه‌ن چاویان دوورتر ده‌بینی له‌بینینی عاده‌تی سه‌رده‌می خۆیان، کۆمه‌له‌های میشکی تاریکیش هه‌ن به‌نایینی ئه‌وتوووه‌ کویر بوئن هه‌رگیز ده‌وروبه‌ری ماددی له‌خۆوه ناتوانی بیته‌نیته‌وه، ده‌بی له‌هۆش و نه‌فسی تاریکه‌وه‌ زه‌نه‌ی کردبی، چونکه‌ ده‌وروبه‌ر به‌عاده‌ت شه‌قامه‌ ناوه‌ندییه‌که‌ ده‌ره‌خسینی که‌وا چ پیه‌وه‌ندی به‌وشه‌وه‌زه‌نگه‌ شه‌نگوسته‌چاوه‌وه‌ نییه. < ژماره‌ی شه‌لقه‌ی به‌ریبازه‌ ناوه‌ندییه‌که‌دا ده‌رون هه‌میشه‌ زۆتر بووه، گه‌لیکیش زۆتر بووه، له‌سه‌ره‌می زیده‌ پيشکەوتوووه‌کان و زیده‌ پاشکەوتوووه‌کان، شه‌م راستییه‌ش وای کردوه به‌دریژی روژگار جوهره‌پارسه‌نگبوونیک هه‌بووی له‌گوزه‌ران و به‌سه‌ربردن و هه‌لکردن و له‌تیکرای ژیاکی کۆمه‌لایه‌تیدا، به‌لام زۆر به‌داخه‌وه‌ سه‌رله‌به‌ری شه‌لقه‌ زۆری به‌ریبازه‌که‌دا تیپه‌ر بوون که‌هه‌ر خۆشیا نۆینه‌رو خاوه‌ندی به‌رژه‌وه‌ندی گشتی بوون، له‌به‌ر خه‌ریکبوونیان به‌گوزه‌رانی عاده‌تی نه‌گۆراو که‌هیچ ئامانجیکی له‌عاده‌ت به‌ده‌ر خه‌لق ناکات بیران له‌وه‌ نه‌کردۆته‌وه، ده‌ره‌تیشیان نه‌بووه، له‌ده‌ستیشیان نه‌هاتوه، خۆیان وه‌ها ریک بھن بتوانن ری له‌پیاوخراب و هه‌ناوکرمی و سته‌مکارو گومپرایان بپه‌نه‌وه". (مه‌رۆق و ده‌وروبه‌ر - به‌رگی دووه‌م)، ل7170

(په‌سوول حه‌مه‌زه‌ق)ی گه‌وره‌ شاعیرو ئه‌دیبه‌ داغستانی شه‌لی: "ئافاره‌کان ده‌گه‌ر نه‌وه، ده‌لین: نه‌وه‌ دوا‌ی نه‌وه، راستی و درۆ، شان به‌شانی یه‌کتر هاتوون. نه‌وه‌ دوا‌ی نه‌وه‌ مشت و مپانه‌ کامه‌یان به‌هیترو پیه‌سترو به‌سوودتره. درۆ ده‌لی: "من!" راستییه‌ ده‌لی: "من!". مشت و مپو گه‌نگه‌شه‌یان قه‌ت دوا‌یی نایه. پۆژی پیریان دا بکه‌ونه‌ ناو دویا و شه‌م پرسیاره‌ له‌خه‌لک بکه‌ن. درۆ یه‌کسه‌ر به‌ناو کۆلانی ته‌نگ و تاریکدا رای کردو له‌هه‌موو که‌لین و قوژبنیک نزه‌وه‌وه‌ هه‌موو کونیک بۆن کردو له‌هه‌موو گوشه‌وه‌ که‌چاییه‌که‌دا خولی دایه‌وه. راستی به‌سه‌ربلندی و شانازییه‌وه‌ به‌ریگای راست و به‌ریندا رویشته. درۆ قاقا پیده‌که‌نی، راستی سه‌رکزو بی تووک بوو. رییان که‌وته‌ گه‌لی شارو دی. زۆر ری و بانیا کوتایه‌وه. له‌گه‌ل پاشاو شاعیرو خان و حاکم و بازرگان و فالچی و خه‌لکی ره‌ش و رووت دوان.

درۆ له‌هه‌رکوی ده‌رکه‌وتایه‌ خه‌لکی هه‌ستیان به‌تۆخیی و دلنیایی ده‌کرد. به‌رووگرژی سه‌یری یه‌کیان ده‌کرد، که‌ درۆیان ده‌کرد پیکه‌نینیان ده‌هات، ده‌یانزانی درۆ ده‌کهن و درۆیان له‌گه‌ل ده‌کری، له‌گه‌ل شه‌مه‌شدا هه‌ستیان به‌شادی و به‌ختیاری ده‌کرد. شه‌رمیان پی نه‌بوو شه‌گه‌ر یه‌کتر له‌خه‌شته‌ به‌ن و قسه‌ی ناراست بکه‌ن. که‌ راستییه‌ ده‌رکه‌وتایه‌ خه‌لکی روویان ره‌ش و شین هه‌لده‌گه‌را. چاویان نه‌ده‌پریه‌ یه‌کتر. سه‌ریان شوپ ده‌کرد. به‌ناوی راستییه‌وه‌ خه‌لکی خه‌نجه‌ریان هه‌لده‌کیتشا. چه‌وساوه‌ له‌چه‌وسینه‌ر، کریار له‌بازرگان، ره‌ش و رووتی خه‌لک له‌خانه‌کان، خانه‌کان له‌پاشاکان راست ده‌بوونه‌وه، میرد ژنه‌که‌ی و دۆستی ژنه‌که‌ی پیکه‌وه‌ ده‌کوشته. خوین ده‌رژا.

بۆيە زۆربەى خەلك بە درۆيان وت: "مەرۆ، بە جىمان مەھىلە. تۆ باشتىن برادەرمانى. ژيان لە گەل تۆ سووك و ئاسانترە. تۆش ئەى راستى، لە كىشە و گىچەل و قەرقەش بەولاو ھىچمان بۆ ناھىنى. دەبى شت لىك بدەينەو ھەست بکەين، ئازار بھۆين و ھەول بدەين. ئەدى سەبارەت بە تۆ گەللىك سەربازى گەنج و شاعىرو شۆرەسوار نەفەوتان؟".

ئەو ھەلە درۆ بە راستى وت: "باشە، ئىستا دەبى دان پىدانبى كە من لە تۆ پىويستترو بەسوودترم. چوینە ھەر شوئى خەلك بە پىر منەو ھاتن نەك تۆ".

"بەلى، زۆر ئاوەدانى ئەم سەرزەمىنە گەراين. ئىستا وەرە با بچىنە سەر ترۆپكە بەرزەكان. با راي كانى روون و سازگارى شاخان وەر بگرين....."

...ھەر شتىكى نەمر بى و لە شپىزەبوونى زەوى نەترسى لەويدا دەژى".

درۆ گوتى: "نا، ناچمە ئەوى".

"بۆ؟ لە شوئى بلند دەترسى؟ تەنيا قەل ھىلانە لە نەورابى دەكات، ھەلۆ لە بەرزترىن چىاش ھەورازتر دەفرى. قاتى لەو برۆايەدا نىي كە قەل بيت باشتەرە تا ھەلۆ؟ وەى، وەى، دەزانم تۆ دەترسى. ھەمىشە ترسنۆك بوويت. تۆ كە لەسەر مېزى رازاوى پىر شەرابى زەماوئەند دادەنىشى سەرت گەرمە، بەلام ناوئىرى بچىتە دەرەو ھەونە چونكە لەوى لە باتىي زەنكەى بادى شەراب رنكە و چرتەى خەنجەر بەرز دەبىتەو".

"نەخىر، لە ترۆپكەكان ناترسم، بەلام ھىچ ئىشم بەوى نىيە، چونكە كەسى لى نىيە. مەيدانى من لىرەيە، لەم خوارەو ھەيە كە خەلكى تىدا دەژى. لىرە، من ھەر خۆم حاكىمى بى غەنىم و ھەموو لايەك گويپرايەلى منن. تەنيا ھەندى مەردى ئازا ھەن دەوئىن دژى من بووستن و رىگاي تۆ بگرنە بەر كە رىگاي راستىيە، بەلام ئەوانىش گەلى زۆر نىن".

"راستە گەلى زۆر نىن، بەلام ئەوان پالەوانن، شاعىرەكان خۆشترىن گۆرانى بەواندا ھەلدەلئىن"

(داغستانى من - كىتەبى يەكەم) ل 308_309.

ئاليرەدايە پيويست ئەكات ئيمە باس لەم دوو چەمکە گرنگە بکەين "مرۆڤ" و "پەيامداری"...

ئەگەر ئەو رۆژتيکیان (سوقات)ی فەيلەسوف مۆمیک دائەگيرسييت و بە دەوروبەری خۆیدا ئەگەرپ و چاوەسورپنی و ژیر میزو شتەکانی دەوروبەری تەماشای ئەکا، قوتایبەکانی لێی ئەپرسن: لەچی ئەگەرپنی؟ ئەلێ: لە مرۆڤتیک ئەگەرپم و نایینمەو!! بە رۆژی رووناک و بە مۆمیک بە دواي مرۆڤتیکدا ئەگەرپ و دەستی ناکەوی!

(خالید محەمەد خالید) لە کتیبی (إنه الانسان) دا باس لە فەيلەسوفتیکي تر ئەکا، کە کردوویەتی بەسەر تەپەییە کدا و بانگ و هاوار ئەكات: هۆ مرۆڤەکان! وەرن... هەموو خەلکی لە دەوری کۆ ئەبنەو ئەلێن: ئیشی چیت بوو؟ ئەویش سەریک سوور ئەدات و ئەلێ کێ بانگی ئیوەی کردووە؟ من ئیوەم بانگ نەکرد، بانگی مرۆڤم کرد! بانگی کۆمەلە مرۆڤتیکم کرد، کەس لەناو ئیوەدا نایینم مرۆڤ بیت!!

(ئەبوعەلامی مەعەرپی) گەرەشاعیر و فەيلەسوفی عەرەب، بەناو جادەکانی بازاری کوفەدا ئەروا و پاقلە ئەخوا، شتتیکي جوان نییە بۆ پیاویکی وەک ئەو بە دەم ریکردنەو شت بخوات، بەتایبەت لەو زەمانەدا، کە پیاوان و ت: عەبیە بە بەرچاوی ئەو هەموو مرۆڤەو خەریکی پاقلە خواردنی، وەلامی دانەو: کوا؟ من مرۆڤ نایینم، ئەو کۆمەلە نازەلێکن بە دەوری مندا!! ئایا قەسە ئەم فەيلەسوفانە راستە کە مرۆڤ نەماو؟

ئەي ئيمە نەمانوت هەموو ئادەمیزادەکان مرۆڤتیکيان تیدایە، ئەگەر بە دەستی خۆیان نەیان کوشتی؟

(خالید محەمەد خالید) ئەلێ: "وکل ما في الناس من ضعف لا یصرفني عن رؤية الإنسان کامن داخل نواتهم، وصفوفهم" واتە: هەموو ئەو کەموکورتی و لاوازیانەي لە مرۆڤ و خەلکیدا هەيە، وام لێناکەن ئەو مرۆڤە پەنھان و خۆخەشارداوی ناو ناخ و ریزەکانیان نەیینم. پاشان ئەلێ: "راستە منیش (هەندێ جار) لێیان ناویمید ئەبم بە هۆی ئەو کارانەي ئەیکەن و ئەیکەم، دیمەنی ئەو فەيلەسوفە (دیپوژن) دیتە پێش چاوم کە ئەچیتە سەر تەپۆلکەيەکی بەرزو هاوار ئەکا: "هۆ خەلکی" ... کاتتیک خەلکە کە بەپەلە هاتتە لای، بە داخ و پەژارەيە کەو سەری سوپاندو وتی: "من بانگی ئیوەم نەکرد.. بەلکو بانگی خەلکی و مرۆڤەکان ئەکەم...!!"، بەلام ئەو ئەندە ناخایە نیت کە مرۆڤ دەر ئەکەویت، بە چوارمشقی لەسەر عەرشی بالای خۆی دائەنیشی بەسەر هەموو ئەم پشپۆی و بی سەروەریەو.. مەشخەلی روناکیبەخشی خۆی گرتوو بە دەستەو لەنیو ئەم تاریکییە ئەنگوستە چاوەدا، بۆیە هەر زوو ئەو حەسەرەتە درۆیانە دەروا، خەمۆکی و ناویمیلی لەبەر امبەر گەرەیی مرۆڤدا پارچە پارچە ئەبی و ئەفری" -إنه الإنسان ل!!

جیوازی پیغه مبهراڼ و شویڼکه و ته کانیان له تهنه ک فیهل سو ف و قوتاییه کانیان ئالیږه دایه، پیغه مبهراڼ په یامیکیان پییه بۆ زیندوو کړنه وهی مرۆقه کان و به ئاگا هیڼانیان... **"بشیراً و نذیراً"**، نذیر واته: ئاگادار کړه وه، به ئاگا هیڼهر، له (إنذار) وه هاتووه، (إنذار) یش واته به ئاگا هیڼانه وه... ئه وان مرۆقه خه و توه کهی ناو ناخی ئاده میزاده کان له خه و هه ئه سیڼن و رابوونیکی سهرتاسه ری به ریا ته کهن، به لآم فیهل سو فیه کان و پړینه گه لیک ته فرۆشنه ده و رو به و کومه لگه، که یان کهس لییان حالی نابی، یان بارود و خ و ره و شتیان به ره و خراپتر ته بهن، به دا وای لیبور دن له و ئاده میزاده گه ده پړانه ی له م کورد ستانه دا لافی فیهل سو فیه و ن لیته دن یان خویان به شویڼکه و ته ی قوتایځانه یه کی فله سه فی حساب ته کهن، لیږه دا ته لیم ئیوه ش جگه له و پړینه و بۆله بۆل و چه له حانیی بی مانا، هیچی تر تان پیڅکه ش به هه واداران تان نه کړد وه... هه رکه س کتییکی فله سه فی بخویڼته وه، یان گوئیستی قسه ی فیهل سو فیک بیت له نیگه رانی و دلته نگی و بیتاقه تی زیاتر هه ست به هیچی تر ناکا!! ته گه ر هه ر کاتیش قسه ی باشیان له دم ده رچوو، ته وه زاده ی بیر ی خویان نییه و له وه جوان تر له په یامی پیغه مبهراڼ دا ده بیڼی، (غزالی) و ته نی: "فیهل سو فیه کان هه رچی بلین، ته گه ر باشییت ته وه له په یامه ئاسمانییه کانه وه بۆیان ما و ته وه و پاشماوه ی سفره ی ئاسمانی پیغه مبهراڼه، ته گه ر هی خویڼشیان بیت ته وه باشه ی تیدا به دی ناکریت!"

پیغه مبهراڼ وه کو ئه و فیهل سو فیه که م هیمه تانه له ئاده میزاده کان دانابریڼ و به ئاژله لیان حساب ناکه ن، به لکو پییان ته لاین ئیوه ته گه رچی زۆرینه تان ته گه ر ئاوا میڼنه وه که مفام و بی عه قلن، به لآم ته توان گه وره بن و بیر بکه نه وه و مرۆقبوونی خۆتان سه لمینن.

محمد ﷺ که دیت، وه کو مامه ی فیهل سو فیه سهرشی تانه به روژی نیوه رۆ چرا هه لئاگر ی و به شوین مرۆقی کدا ناگه ر ی، به لکو له ناخی یه ک به یه کی تا که کانی ده و رو به ریدا مرۆقه ته بیڼی و ده زانی مرۆقی ناو ناخی زۆرینه یان هیشتا نه مرد و وه ئومیدی هه ستانه وه ی لیده کړی.. هه ربو یه که ئاده میزاده کان به **"یا ایها الناس"** هکه ی کۆده بڼه وه له چوارده وری و ده لاین چییه؟ نافه رموی؛ بانگی ئیوه ی ئاژله نه کړد، من بانگی مرۆقم کړد و ئیوه ش مرۆقتان تیدا نییه! به لکو ته که ویتته قسه له گه لیان.. بی یه ک و دوو مرۆقه که ی ناو ناخی ته و ئاده میزاده ی پییان ته و **"أبو بکر"** قیت ته بیته وه و به لئی بۆ په یامه که ی ته کا و له ماوه ی چه ند روژیکی که مدا ته می ش شانه شانی (محمدی په یامدار ده ست ته کا به گه یان دنی په یامی زیندوو کړنه وه ی مرۆقه به لادا هاتووه کان و له ماوه یه کی که مدا مرۆقگه لیک راست ته کاته وه و شوعله به ده ستیان ته کا... بیال له کویلیا یه تییه وه ده ردیڼی و فوویه کی مه سیحایی به به ردا ته کا و ته یکا به گه وره و سه بیید.

محمد ﷺ نه یغه رموو من کومه له ئاژله لیکم له ده وره که شایه نی شهرم لی کړدن نین (وه کو ته بو عه لا وتی) به لکو تیڼیگه یان دین که مرۆقی وه کو (عثمان) له چوارده وری منن که فریشته شهرمی لی ده که ن! زما خالی ته و پی وتین: من مرۆقانیکی زۆرم دۆزیه وه، (عمر) م له شه رانییه کی تووره وه کړد به مرۆقیک که میژوو به هه موو ئاده میزاد و مرۆقه کان بلی زه حمه ته یه کیکی تر وه (عمر) له مندا هه لکه و ی و به روژگار ه کانی مندا گوزر بکا!!

دونیایه ک مرۆقی خه مخوړو په یامداری له ده وری خوی کۆکړد وه، رهبعی کوری عامر کاتیک شه رواته لای روسته می سهر کړده ی سو پای فارسه کان، روسته م لی ده پرس ی: "ئیوه کیڼ و ئیشتان چییه؟؟"، به شیوه یه ک وه لآمی ته داته وه، که باش حالی بیت، ته مانه ئاده میزاده کانی جار ان نین، ته مانه عه ره به بیئاگا کانی پیشو نین، به لکو ته مانه کومه له مرۆقیکی په یامدارن و په یامه که شیان روونه.. ته لی: "ئیمه گه لیکن خوا زیندروی کړد وینه ته وه، به ئاگای هیناوین، تا وه کو خه لکی، ته وانه ی وه ک ئیمه مرۆقن و مرۆق بوونیان لی زه و تکراره، له په رستش و ملکه چی بۆ به نده کانی تر ده ریڼین و بیان به یڼ بۆ

په‌رستش و گوڤرايه‌لی (الله) خوی تاقانه‌ی جیهان و له‌ته‌نگی دونیای بینراو ده‌ریان بینین بۆ پان و به‌رینی و فراوانی دونیاو
ئاخیره‌ت و له‌ژێر چنگی پرسته‌می ئایینه‌ ده‌ستکرده‌کان ده‌ریان‌به‌یئین بۆ ژێر سیبه‌ری دادی ئیسلام".

نوح پیغه‌مبەر (علیه‌ السلام) دوا‌ی (950) سا‌ن بانگ‌کردنی ئاده‌میزاده‌کانی ده‌وروبه‌ری و به‌ئاگاها‌تنی ژماره‌یه‌کی که‌م
لییان (که‌ به‌په‌نجه‌ی ده‌ست نه‌ژمیردان) دوا‌ی شه‌م کاته زۆره‌و پاش تیپه‌ر‌بوونی نو‌سه‌ده‌و نیو ئینجا جورته‌تی کرد له‌ ح‌زوری
په‌روه‌ر‌د‌گ‌اردا دوعای شه‌ریان لیبکا‌و نا‌ئومیدی خ‌زی له‌ باش‌بوونی شه‌و ئاده‌میزادانه‌ ده‌ر‌پ‌ری، که‌چی جه‌نابی فه‌یلم‌سوف نا‌زائم
(50_40) سا‌ن ته‌مه‌نی بووه‌ یان نا، م‌ؤری ئاز‌ه‌لیتی شه‌دا به‌نیو‌چا‌وی هه‌موو خه‌لکی ده‌وروبه‌ریدا! بینیتان چه‌ند جیا‌وازن؟!

ئىستا ھەممۇ ئادەمىزادو مۇرقەكانى سەرزەوى تىكرا يەك پىسپار ئەكەن و ۋەلامىكى ۋەھاشيان دەست ناكەوى كە دەروونيان ئارام بىكاتهو: ئەمىرۆ مۇرقايەتى بەدەستى چىيەو ۋەئالئىنى ۋ ئەم دلتەنگى ۋ ھەستىكرىن بە نامۆيى ۋ بىزارى و ئاتومىدىيە بۇ؟! بۇچى ئادەمىزادەكانى سەرگۆى زەوى سەرەپراى ئەم ھەممۇ پىشكەوتتە ماددىيە ۋ ئەم ھەممۇ ناز و نىعمەت و كارئاسانىيە دەبىنرى نازانن بژىن، نازانن مۇخۇن و نازانن سوودى لى بىنن؟ بۇچى نازانن دانىشن، بۇ ئۇقرەيان لىپراو ۋ ئارام ناگرن و ئاسوودەبىيەك نەماو ۋە لى پى خۇش بىكەن؟! ئىمە تا ئىستا مۇرققان نەناسىو، ئەگەر بچىنە سەر چەند قسەيەكى پروفىسۆرىكى ئەمىرىكى شارەزا، كە دەگمەن خويىندە ۋارىك ھەيە ناوى نەبىستى، (دكتور ئەلكسىس كارىل) خاۋەنى كىتپى (الإنسان ذلك المجهول) مۇرق ئەو ونبوو، يان ئەو شتە نەناسراو ناديارە، ئەزانىن ئىمە تاجەند قەدرى مۇرققان زانىو، لەۋىشەو ھۆكارى ئەو تەنگزە مۇرقايەتى تىكەوتتو ۋەئەزانىن، ئىمە بى پەيام ھەممۇ تەمەنمان لە بازىيەكى بۇش و لە جەغزىكى بەتالدا بەسەر ئەبەين، چونكە نازانن بۇ ھاتووين؟ ئىشمان چىيە؟ بە قسەى دەرووناسە بلىمەتەكان گەرەترىن ھۆكارى ئاتارامىمان نەناسىنى خۇمانە! تاكو ئىستا فەيلەسوفىك، زانايەك، پىتۆلىك، كە خەرىكى قسەن و دەم لە باسى خودا و كەون و كائىنات ئەكوتن ھىشتا پەيىان بە خۇيان نەبردوو ۋە خۇيان نەناسىو!

(ئەلكسىس كارىل) ئەلئى: "بى گومان ئىمە لە مۇرق ۋەك گشت تىناگەين...! بەلكو ئىمە ۋا مۇرق دەناسىن كە لە چەند بەشىكى جياواز پىك دىت، تەننات ئەم بەشانەش كە ئامىرەكانى ئىمە بەدىيانەپناو ۋە دۆزىويانەتەو، ھەر دانەيەكىان برىتپىيە لە كاروانىك لە ساىو ۋ سىبەر ۋ شەبەح، كە حەقىقەتتىكى ناديار بەناويدا دەروات.. راستىت بوى: نەزانىيەكەمان چەند قاتە، چونكە ئەو پىسپارە لى تويژەرەو ۋەكانى رەگەزى مۇرق دروست ئەبى، ھەر بەبى ۋەلام ئەمىنپىتەو... لەبەر ئەو ۋە لى تا ئىستا چەندىن ناچەى ناسنوردار لە جىھانى ناو ۋەماندا ھەيە ۋ ھىشتا نەناسراو" (الإنسان ذلك المجهول، ل17)

"ھەرەك چەندىن پىسپارى تىرى بى ژمار ھەيە، كە روارپومان ئەبىتەو ۋە دەربارەى بابەتگەلىكى يەكجار گىنگ كەچى ھەموويان بى ۋەلام ئەمىننەو..."

پرونىشە كە ھەممۇ ئەو شتەنەى زانست بەدەستى ھىناو لە بارەى دىراسەكرىنى مۇرق ۋ لىكدانەو ۋە بۇى، ھىشتا بەس نىيە ۋ زانىرى ئىمە دەربارەى خۇمان تا ئىستا (تا راددەيەكى زۆر) سەرەتايىە!" (الإنسان ذلك المجهول، ل19)

بە كورتى ئەم زانايە، كە سەيدقوتب دەربارەى ئەلئى: يەكەم سىفەتى ئەو ۋەيە زانايەكى لىكۆلەرە بۇ بابەتەكەى ۋ شارەزاو دامەزراو تىيدا. پاشان لەو كەسانەيە كە لە كۆشى ئەو شارستانىيەتەدا گەرە بوو كە شۆرشى بەسەردا ئەكاو لەو كەسانەيە كە باۋەردارن بە زانست و عىلم كە جاپ ئەدا ئەم زانستە دەسەوسان و كەم و كورتە، ئەم پىاۋەى كە (سەيد) ئاۋا ۋەسفى ئەكا، ئەيەۋى بە كورتى پىمان بلىت: "زانست نەزانە.. عىلم جاھىلە!"

ئەلكسىس كارىل بە زەبوونىيەكەو ۋە ئەو روون ئەكاتەو كە مۇرقايەتى لە زەلكاۋىكا چەقىو ۋە تەنبا زانىنى ئەم شتەش بەس نىيە، كە بزانىن لە قەيرانداين، بەلكو ئەبى جۆلەيەك دروست بىت و ئەم دۇخە بگۆرپىت و پەيامىك بەداتەو ۋە دەستى مۇرق ۋ لەم بىھودەبىيە ۋ پوچىيە قوتارو رىزگارى كا، ئەو ۋەئەلئى: "من ئەم كىتپەم بۇ ئەوانە نووسى كە تازايەتپىيەكى زۆر لە خۇياندا بەدى ئەكەن، نەك تەنبا كە بزانت كەم و كورتىيەك ھەيە، يان نەك ھەر دەركى ئەو بەكەن كە پىويستە گۆرانىكى عەقلى و سىياسى و كۆمەلەيەتى بەدى بەينن، بەلكو بۇ ئەو كەسانەيە كە دەركى ئەو ئەكەن پىويستە ئەم شارستانىيەتە پىشەسازىيە سەرەوين بىرى ۋ لە بنەو ۋەرىگىرپن ۋ ھەلىگەرپىننەو ۋ بىرۆكەيەكى تر بۇ پىشكەوتنى مۇرق بۇخەنە روو!" (الإنسان ذلك المجهول، ل12).

جاریکیان قسهی مروقناسیکم خویندهوه (ههله نهیم (منفلوطی) بوو) که ئەلی: ئاده میزاد شالاری بو ئاسمان بردوووه به کهشتییه ئاسمانییه کانی دلێ گهردوون شەق ئەکا، به ژێردەریاییه کانی جەرگی زهریاو دەریا لهت لهت ئەکا، سههراپای ئەمانه هیشتا نهیتوانیوه بچیتته ناو ناخی خۆی و پهی به دەرروونی خۆی نه بردوووه.

ئەو (ئاده میزاد) له بهرتهوهی تا ئیستا خۆی نانسێ و هیشتا مروقه کههی ناو ناخی ههله ساوه، بۆیه به ههرا لایه کدا په له قازه ئەکا بو چاره سه زیا تر زیان به خۆی و ده رووبه ری ئەگه یه نیت و تاییت له دەرمانی دەرده کهی دوورتر ئەکه ویتتهوه! مروقه نامۆیه به و شارستانییه تهی ئاده میزاده کان خولقاندویانه، وهلامی پرسیا ره گرنه گه کانی ناداته وه، ئەلکسیس کاریل ئەلی: "پنویسته مروقه پێوه ری هه موو شتیك بیت، به لام واقع و حالی ئیستا پێچه وانهی ئەمه یه، ئەو (مروقه) نامۆیه له م جیهانه دا که خۆی دایه ئناوه، ئەو نهیتوانیوه دویای خۆی به خۆی ری کخات، چونکه زانیارییه کی کرداری به سروشتی خۆی نییه.. دواي ئەمه ش ئەم پیشکه وتنه زۆره ی که زانستی بیگیان و جه ماد له سه ر حیسابی زانستی ژیان و زینده زانی به ده سته ی هیناوه یه کیکه له و کارساتانه ی مروقیه تی به ده سیه وه ئەنالینی... ئەو ژینگه یه ی عه قل و داهینانی خۆمان هیناویه تیه دویاوه گونجاو نییه نه له گه ل له ش و لارمان و نه له گه ل پیکهاته شماندا، به راستی ئیمه گه لیکی به ده ختین، چونکه تاییت له رووی ئاکارو ره وشت و ژیرییه وه دادروخین.. بی گومان ئەو کۆمه ل و گه لانه ی که شارستانی پیشه سازی تیاندنا گه شتووته مه زترین گه شه و پیشکه وتن، هه ر ئەو گه لانه به تاییه تی به ره و لاوازی ئەرو و هه ر ئەوانه ش گه رانه و دیان بو به ربه ربییه ت و وه حشیکه رای زۆر خیرا تر ئەبی به به راورد له گه ل کۆمه ل و گه لانی تر دا...". (الإنسان ذلك المجهول، ل41).

هه ر ئەو ئەلی: "ئهم کۆمه لگه تازه یه خه ریکه به یه کجاری هه سته ئەده بی مروقه پشتگۆی ئەخات...". (الإنسان ذلك المجهول، ل176)

"به راستی ماددییه تی به ربه ربی که سیمای ئەم شارستانییه ته مانه ته نیا به ر به گه شه ی عه قل ناگری و به س، به لکو مروقی سۆزدارو نه رم و لاوازو ته نیا و ئەوانه ی که جوانییان خۆش ئەویت و به دواي شتانیکی تر جگه له ما ئدا ده گه رین وردوخاش ده کاو ده یانه اریت!" (لاپه ره: 355)

(جبران خلیل جبران) ئەلی: "ئیمه ئەو که سانه یین که زۆریه ی ته مه نی خۆیان له شاره ئاوه دان و قه ره بالغه کانا برد سه ر، خه ریکه هیه چ شتی له به ری گوزه ران و ژیا نی گوندنشین و مه زان شینه کانه وه نازانین که له په نایه کی لو بنانا ژیا ن به سه ر ئەبه ن، ئیمه له ته ک شه پۆلی شارستانی مۆدی رندا رویش تین تا فه لسه فه ی ئەو ژیا نه جوانه ساده یه مان له بر کرد، یا له بر برده وه، که پر بو له پاکی و ته رو تازه یی، ئەو ژیا نه که ئەگه ر بی ری لی بکه ی نه وه ئەیی نی ن له به هاردا پیته که نی و له هاویندا قورس و گران ئەبی و له پایزدا موسته غیل و له زستانیشدا ئاسووده ئەبی، ریک خۆی ئەچوینی به (سروشتی) دایکمان له هه موو سوو رو به ره کانی دا. ئیمه ما ئمان له گوندن شینه کان زۆر تره و له وان ده وله مه ندرتین، به لام ئەوان له ئیمه نه فسیان به رزتره و شه ری فتره. ئیمه زۆر ئەچینین و هیه چ نادوورینه وه، که چی ئەوان ئەوه ی ئەهیچینن دروینه ی ئەکه ن. ئیمه کۆیله ی ته ماح و چاوچنۆکیه کانی خۆمانین و ئەوان کوری دل تییری و قه ناعه تی خۆیانن. ئیمه با ده ی ژیا ن تی که ل به هیلاکی و سه رده ت ئەنۆشین و ئەوان به بی خه وش هه لی ته قورینن". (عرائس المروج) ل58.

ئەزانن بۆ ئەم هه موو پیشکه وتنه ماددییه دادی مروقه ناده ن و تینویتی ناشکینن؟ روونه!... له به ر ئەوه ی ئەم گه شه ماددییه له لایه ک وه لامی هیه چ پرسیا ریکی جددی و نه مری مروقه ناداته وه، له لایه کی تریشه وه ئەم به ره و پێشچو و نانه وا له مروقه ده که ن زیا تر سه رقالی دویا بی و په یامی سه ره کی خۆی له ده ست بدات و داواکانی ناخ و دەررونی له بر بکات. عارفی گه ره (دکتۆر حسین الهی قمشه ای) به نمونه یه ک ئەم راستییه ی زیا تر روون کردووته وه: "کۆمه له خه لکیک سواری شه مه نده فه ریک ئەبن و به ره و جیگایه ک ئەکه ونه ری، له کاتی به رپیکه وتندا هه والیا ن بو دیت، که ئەو پرده ی سکه که ی

لەسەرەو بەسەر شیویکی زۆر قوولدا ئەرۆات و قوولیی ئەم شیوو دۆلە زیاد لە سەد مەترە، ئەو پردە پراوەو خاپوور بوو، کیشە لەو دەایە کە زۆرمان نەماوە بگەینە سەر پردە کەو شوڤیری قیتارە کەش توانای راگرتنی قیتارە کەی نییە.. گومانى تیندا نییە دلى هەموو ئەوانەى لە شەمەندەفەرە کەدان لە ترسا وەختە لە سنگیان دەریە پیتتە دەروە و ئارامیان لیتە بریت و ئۆقرەیان نامینیت، چی کارو چی هەوالی ئەتوانی ئارامی بگەرینیتتەو بۆ دانیشتوانی ناو قیتارە کە؟ گۆرانییەکی پرجۆش و خرۆش؟! یان پارچە مۆسیقایەکی دلگێرو خۆش؟! شانۆیەکی بەهێز؟ یان درامایەکی رۆمانسی؟ عارەق و سەماو سیکس، یان دروستکردنی دویایەك نامیژی ئەلکترۆنی و کارەبایی زۆر پێشکەوتوو؟!

تۆ وایینە بیری خۆتدا نەفەرێکی لەناو ئەو قیتارەدا و چاوەروانی چەند ساتییکی تر لەو شاخە هەزاربەهەزارەو بەکەوینە ناو ئەو دۆلەووە سەرت بەر دەیان تاشەبەرد کەوی، حالت چۆن ئەبێ؟ ئەگەر کابرایەك بیت و پیت بلیت: وەرە چیشتیکی خۆشم دروست کردوو بە بیخۆین، یان وەرە کێژۆلەییەکی ناسکم بۆ هیناوی وەرە رابوێرە لەگەلی یان: فیلمیکی خۆشە با سەیری بکەین... هەلۆیستی تۆ چی ئەبێ؟ تۆیەك کە کەمتر لە چەند ساتیکت ماوە لە ژياندا، کام لەم شتانهت بەلاو گرنگە؟ ئایا هەموو ئەمانە بەلاتەو نانبە شتگەلیکی پوچ و بێ بەها؟!

تەنیا شتیك کە ئارامیی بگەرینیتتەو بۆ ناو قیتارە کە، تەنیا هەوالیک سوکنایی بداتەو دلی موسافیرەکان: هەوالیکە کە هەوالی یەكەم بەدرۆ بخاتەو، هەوالی ئەوێ کە: کاکە! سویند بەخوا پردە کە هیچی نییە بە ساغی دەگەنە ئەوپەری شیوە کەو هەریەك چیتان پێیە بەبێ کەم و کورتی دەگەینە نە شوینی خۆی".

ئیمەى مرۆڤلەم قیتاری ژيانەدا بەرەو مەرگ ئەرۆین، ئەگەر مردن کۆتایی هاتنی ژيان بپت بەیە کجاری و بەربوونەو بیت بەرەو شیوی نەمان و فەوتانی تەواو، بە راستی هەقە هەموومان شیت بین و زۆر لە ئیستا ناارامتر بین، ئەگەر مردن ژيانیکى تری لەدوا نەبیت، ئەگەر ئیمە هیچ پەيام و کاریکمان نەبیت تا ئەو ژيانە کەمانی پێ خۆشتر کەین، ئەگەر ئیمە خالقیك نەبیت تا فەرمانبەرداری ئەو بین، دواى ئەم هەموو (ئەگەر.. ئەگەر) نە مەحکومیش بین بە مەرگ ئەى بۆ ئەو نەدە بێ عەقلین و ئیستە دەژین؟! بە تەمای چین و چاوەروانی چین؟ ئیمەییەك هەر بمرین و نەمینین و ژيانیکى تریش نەبیت لە پیناویدا بکۆشین ئەى بۆ هەر ئیستا کۆتایی بەم ژینە تالە نەهینین؟! خوا بە من و تۆ ئەلی لە چی ئەپرسن؟ لە هەوالە گرنگە کە؟ لە مردن و پاش مردن؟ لە پردە کەو لە شیوە کە ﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ، عَنِ النَّبَأِ الْعَظِيمِ﴾؟ نیگەرەن مەبن، مەرگ کۆتایی ئەم کاروانە نییە، ژيانیکى تر هەیه و منیش کارم پیتانەو پەيامیکی ئیجگار سەنگین و قورسە هەیه و ئەیدەم بەسەر شانتاندا، کە لە سەرقالی جیبە جیکردنی ئەو خەمی جوان بەجیھینانی دا هیچ دەرفەتیکی تر لە ژياناندا نامینى تا بیر لە شتی پوچ بکەنەو و خەم و خەفەتی کوشندە بخۆن... ئای بوونی خواو رۆژی دواى چەند پینویست و شیرین و ئارامبەخشە!!

عەللامە (مرتضى مطهري) لە فەیلەسوفی عارف (محمد إقبال) هەو ئەم قسەییەمان بۆ ئەگوازیتتەو: "مرۆڤایەتی ئەمەرۆکە پینویستی بە سێ شت هەیه: تەفسیریکی رووحی بۆ گەردوون، ئازادییەکی رووحی بۆ تاك، چەند بنەمایەکی سەرەکی بۆ تەکامل و تەواوکاری کۆمەلگەى مرۆڤایەتی، بە مەرگی ئەم بنەمایانەش دارای مەبەست و ئامانجگەلیکی رووحی بن".

الإنسان والإيمان، ل3031.

هەر ئەو لە (ویل دیوران) هەو ئەم وتەییەمان بۆ باس ئەکا: "دونیای کۆن لەتەك دونیای ئامیری مۆدێرندا تەنیا لە ئامیرو ئامرازدا جیاوازن ئەك لە مەبەست و ئامانجدا... ئیتر ئەبێ بتوانین چی بلین کاتیک کە ئەزانین هەموو پێشکەوتنمان تەنیا لە چاککردنەوئى ئامرازو شیوازدا، لە حالیکدا هیچ گرنگی بە بەرزى و ساغى ئامانج و مەبەستەکان نادات؟" الإنسان

والإيمان، ل31

ژیان چەند سەخت و گران و خنکینەرە بەبێ خوا، بەبێ دروستکەر و نەخشەدار پێژەریک! شەریعەتی وتەنی "ئەگەر بوون و گەردوون خوای لێدەرکە، هیچی لێ نامی نیتتە، ئەبیتتە خەراستانتیکی تۆقینەر، پەر لە دێو درنج و دێو زەمە!" ئیمە ئەگەرچی باوەریشمان لاوازی و پەرستشەکانیش بە تەواوی بەئەنجام نەگەیهین و حوکمەکان ئەنجام نەدەین، بەلام ئەو باوەرچی بە خوا هەمانەو لە منالاییەو لە دلماندا چێنراوەو دایەو بابەش زیاتر ئاودیریان کردووە، کاریکی زۆری لەسەر دەروونمان کردووەو زۆریک لە نارهەتییەکانی رۆژگاری لەسەر سووک کردوین، تا ئیستاش خۆکوژی (کە لە رۆژتاوادا بووئەتە دیاردەبەکی ئاسایی!!) حالەتێکی هەژینەر و سەیرە لای خۆمان، ئیمە هەر کیشەبە کمان دیتتەپیش دەیان "خوا کەرمە" مان بە گوی دا ئەدرتت، هەر بەلایە کمان بەسەردا دیت سەدان "قەدەری خوا" و "هەرچی لای خوا هات، خۆش هات" و "مەیلی خۆبیتتی" .. لەم قسانەمان پێ ئەوترتت و دواي هەر ستم و ئازاریک کە لیمان دەکەن و دەسەلاتی تۆڵەکردنەو هەمان نییە چەندین جار "بیدەرە دەس خوا" و "هەوالەئە هەقی کە" لە دەمی کەس و نزیکانمانەو ئەبیسین، هەریەک لەم قسانەو باوەر بوون بە رۆژی دواي، رۆژی پاداشت و سزا، ریک رۆلی ئەو چۆرچۆر شروب و داوودەرمانانە ئەبینن کە نەخۆشیک دواي توشبوون بە نەخۆشییەکە دەبجوات، جا هەر کەس دەرمانی بەهێزتر و چاکتر بەکاربەیتتی زووتر چاک ئەبیتتەو، هەرکەسیش باوەرچی پتەوتر بێ و زیاتر لە خواوە نزیک بیت زووتر سەبووری بۆ دی و خەمی کوشندەئە نامی... .

نەبوونی خوا و درۆبوونی رۆژی دواي، هەموو ژیان و هەموو کار و قسەو جۆلەبەکی بێ مانا و پوچ ئەکاتەو، تەنانەت بوونی خوابەک کە تاکە سیفەتێکی نەبێ، ئەویش دادپەرەرییە، هەموو هەلسوکەوتێکی مەرۆق بە گالتەجاری و بێهودەبێ نەبێ بە هیچ مانا ناکری! خوابەک پاداشتی چاکە کاران نەداتەو سزای خراپانیش نەداتەو، ئیتر ئەو بوونەئە دروستی کردووە بە بازبچەئە مندا لێ ئەچی! نەبوونی خوا و رۆژی دواي پوچە لکردنەو هەموو پەيامێکە کە مەرۆقەکان (یان ئادەمیزادەکان) لە خەيالی خۆیاندا بۆ خۆیان هەیانەو لە پشتی کارەکانیانەو بەس لە بوونی ئەکەن... ﴿أَفَصَبْتُمْ أَثُمَّ خَلَقْنَاكُمْ عِبْنًا وَأُنْثَىٰ إِنَّا لَا نُخْلِقُكُمْ إِلَّا رِجَالًا مَّا سَاءَ مَا تَحْكُمُونَ، فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ﴾ (المؤمنون 115-116).

واتا: ناشیتت و خەيالتان کردیتت کە ئیمە هەروا بە بێهودە دروستمان کردوون و ئیتر ناگەرینتەو بۆ لامان بۆ حیساب و کیتاب؟! بەرزئە و بالایی بۆ خوای خاوەن دەسەلات و راست و حەق، کە جگە لەو هیچ پەرستراویکی تر بەحەق نییە و ئەو خاوەن و پەروردگاری عەرشی بەرپێژە...

بەئێ... نەگەرانهو بۆ لای خوا و نەبوونی لپرسینەرەو پاداشت یەکسانە بە پوچی و بێهودەبێ ژیان و بوون، ئەم کارەش ئەوەندە نەشیوا و نالایەقە بە خوای دانا، کە ئەبێ لەگەڵ باسکردنیدا بلیتی: گەرەبێ بۆ خوا، **حاشا لله.**

وتمان ئیستا هەموو مەرۆقیاتت بە دەستی خەمۆکی و بیزاری لە ژیان و بوونەو ئەنالینن، (شەریعەتی) باسی (دیکار) و کۆمەلە فەیلەسوفیک ئەکات، کە بۆ بوونی خۆیان بەلگە ئەهیننەرە "من بێر ئەکەمەو کەواتە من هەم!" ئەئێ: "چ بەلگەهینانەو هەبێ کی پڕوپوچ! من بەلگەم ناوی بۆ سەلماندنێ بوونی خۆم، من بە دەس دەردی بوونەرەو گیرم خواردووە"، وەکو شیعرەکەئە مام هەژاری خۆمان کە ئەئێ:

چەپگەردی گەردوون گەران کوشتمی

نەزانپەرستی بۆ نان کوشتمی

هەر سورانەرەو بێ حەسانەرە

ئەئێ مردن! لە کوپێ؟ ژیان کوشتمی!

ئەمە ویردی سەر زمانێ زۆرینەرە خەلکی سەر زەوی، هەموو مردنیان پێ خۆشترە لە ژیان! بەلام ئەگەر ژیرانە وردبیتتەو وانیبە، مردن خۆی تۆقینەرەو باسیشمان کرد، هەوالێ مەرگ ئارامی لە خەلک بریووە ئاسودەبێ نەهیناوە... هەر ئەو

خەلكەى ئاواتى مردن ئەخوازن ئەگەر بەھال ھۆكاریكى مردنیان لى نزیك بیتهوه، تا بتوانن ھەلدین و ھەولئى خۆقوتارکردن ئەدەن! كەواتە ئەم خەلكە ئاواتى رزگاربیون لەم ژیانەى تییدان دەخوازن، دەرچون لەمجۆرە ژینەیان ئەوی، نەك دەرچون لە ژیان، بەلام لەبەرئەوهى نازانن ناوی بنین چى پىی ئەلین: مردن!!

سەرەراى ئەم ژینەتالەو ئەم ناارامییە، كە مرۆقەكانى لە مرۆقبوون خستوو و نائومییى کردوون و تاساندوونى، كەچى ھیشتا ھەرچى دەزگای ئیعلامیمان ھەمەوزۆربەى بەناو روناکیرو ئەدیب و شاعیرەكافمان (!! كە لەسەر ناپەيامدارترکردنى خەلكى دەكەن و ھەولئى بەمەكجاری خنكاندن و كوشتنى مرۆقەئەدەن... ھەموویان كار لەسەر بیپەيامکردنى ئادەمیزادەكان ئەكەن، ئیش بۆ ئەوە ئەكەن كە تۆ مردیت، ئیتەر تەواو... برابەرە، تىكرا فەلسەفەى پوچگەراىیى بلاو ئەكەنەو، ئەزانن ئەم كارانە گەورەترین ھۆكاری شلەژانى دەرونییە، ھەر ئەویش ھۆكاری شلەژانى كۆمەلایەتییە، ئەمەى دوايش ھۆكاری شلەژانى سیاسییە و ھەمووشیان پیکەو ئەبنە كارەساتیكى مرۆبى زۆر ترسناك... دواى ئەم تىكچوونى بارى دەروونى و كۆمەلایەتى و سیاسییە، ھەرچى كچی دنیا ھەمە، بۆ كچانیش ھەرچى كورپى شىك ھەمە، بیئنە مالاكەت، نەك لە ھەستەلاىت و لە شاشەدا، بەلكو بە ھەقىقى و راستەقانى بیخەنە بەردەستت و ھەرچى خوا پىی ناخۆشە بیکەى، ئەزانى ھىچ ئۆقرە ناگرى و تینویتى ناخ و دەروونت ناشكى؟! ساتىك لە دلەو ناسوودە نابى؟

ئەگەر ھەر لەزەتتەكى دنیا مەبەستتەكى گەرەو پیرۆزى لە پشتمەو نەبى یەكسانە بە ھىچ، یەكسانە بە ناارامى و نامۆبى و دلەنگى.. مرۆقە ناھیلئى ئادەمیزاد بەبى سۆزو خۆشەویستى و فیداكارى تامى خۆشەختى بكا، ئیمە بەبى ئەم چەمکانە ئەبیینە ئازەل، ولاخ، دەرەندە.. جا چ ئازەلئىك؟ بە پىچەوانەى ئازەلەكانى تر، ئازەلئىك كە خۆشەى لە ئازەلبوونى خۆى نابینى، كە بە دەست ئازەلبوونییەو گەر ئەخوات و ئەبیت بەپەن! كە چىژ لە ئازەلبوونى خۆى نابات...

(ابن القیم) لە (المداج) دا ئەلئى: "لە دلدا بشیویبەك ھەمە، رووکردنەخوا نەبیت ھىچ یەكى ناخات و... ترسینك ھەمە، ھۆگرى بە خوا نەبیت ھىچ لای نابات و... خەفەتتەك لە دلدا، شادومانى ناسینى ئەو و راست ھەلسوكەوتکردن لەگەلدا نەبى ھىچ بنېرى ناكات و... دلەراو كینەكى تىدا، كە تەنیا كۆبونەو ھى دل لای ئەو و راكردن بەرەو لای ھىورى ئەكاتەو... ھەرەك ئاگرى ھەسەرەتەگەلئىكى تىدا، كە رازیبوون بە فەرمان و قەدەغە كردن و قەدەرى و ئارامگرتن لەسەر ھەموویان نەبى ھىچ نایكۆژئینتەو... برسیتییەكى تىدا، كە تەنیا خۆشەویستى ئەو و گەرەنەو بۆ لای و بەرەدوام یادکردنى و دلئۆزى بۆ تىرى ئەكات، ئەگەرنا ھەموو دنیا بدە (ئەگەر یادى ئەو نەبى) ئەو برسیتییەى دل ناشكى!"

(د.یوسف القرضاوى) لە (الإيمان والحياة) دا ئەلئى: "ئەمە تەنیا قسەى زانیەك نییە و بەس، بەلكو قسەى ئەزموونلیدەبەكى چىژەرە، كە ھەمووى لە دەروون و ناخى خۆیدا ھەست پى کردوو و تاقىکردووتەو."

(تەرىك فرۆم) ئەلئى: "ھىچ مرۆقەك نییە پىویستى بە ئابینتەك نەبیت"، پاشان ئەلئى: "كەواتە قسە لەو نییە كە مرۆقە ئابین و دینتەكى ھەمە یا نا، بەلكو باس لەو ھەمە: كە چ ئابینتەكى ھەمە؟"، (مطهرى) دواى ھینانەو ھى ئەم قسەى (تەرىك فرۆم) ئەلئى: "مەبەستى ئەم زانا دەروونناسە ئەو ھەمە كە مرۆقە ناتوانى بە بى پەرستش و پیرۆزراگرتنى شتتەك بژى. با وایشى دانین كە ئەو خۆى تاك و تەنیش نانسى و ناپەرستى، بەلام ئەو ھەر شتتەك بۆ خۆى دروست ئەكا و ھەرچى سیفەتى ھەقىقەتى رەھاو تەواوى ھەمە ئەكا بە بەرىدا و ئەيكاتە بابەتى باوەر و پەرستشى". (الإيمان والإنسان) ل 43.

بەس ئەو كەسەى لە فیترەتدا یارى تاقانە و تاسەرە دادى بیکەسى و تەنیاى ئەدا، ئەگەرنا ھاودەمى مەعشوقى زەمىنى دواى ماو ھەمەك دەر ئەكەوئەت بروسكە خەيالئەكەو زوو گوزەر ئەكا:

لە تابلۆى شەوا.. ھیشووى ئەستیرەم..

بەخشى بە چلى شەوى بیدواىیى

كەچى ژوانى یار نەیزەكى بوو..

(نيچه) گوره فله مسوفې ته لمانې .. له گهڼ يه كه م هاواردا كه له نيتو شه قامه كاندا كړدي، له گهڼ يه كه م چارډانيدا كه داي به گوڼي عالهمداو به ياني كړد كه: "خودا مرد.. نيتو ښه نازادن، له هيچ مه ترسن، چيتان حه زلييه بيكهن، مروڅ خوي همموو شتيكه..."، له گهڼ هم هاواردا شيت بو!! "خودا له څيان دهر كه.. هيچ مانايه كي ناميني". څيان به بي خوا زور قورس و گرانه، هيچ عه قلتيك تواناي هه لگرتني نيبه... مروڅ ناتواني له همموو كوت و به نديك رزگاري بيت وئاسورده بي! مروڅ تواناي قبولكردني نازادبي ره هاي نيبه، نارامي و حه وانوهي راسته قينه له سنووردانايكي بالادايه، سنووردانايك كه هه واو هه وه سي ناده ميزاده كاني تيدا نه بي.

(شهر يعه تي) ته لي: "سارتمرو كاموو روسوو نيچه، ته حه مولی نازادبي ره هايان پي نه كرا، زور سه خته مروڅ ته واو نازاد بي، تاخر بيانويه ك بو مان و نه مان ناميني!!"، چهند جوانه! خوا بيانوي مانې څيميه.. "ته ي خوښه ويسته كه م! كاتيک پيموتي: بروم يان بيمم لات؟ كه وت: "نازاديت، ته زانم حه زت به ديلي نيبه، كه يفي خوڅه.. ښه پړو، ته شيني بيمه". كه وات وت، منت كوشت، من حه زم بهم نازاديه نيبه، ناتوانم هه ليگرم.. بو روښتن و نه روښتن هيچ بيانويه كم نه ما، ته گه بروم و بلين: بو روښتي؟ نازانم بو؟! بشميم و بلين: بو نه روښتي؟ ديسان نازانم بو؟! به لام كه تو يه كيك له و دووانه ت بو هه لپژار دبا م، نيتو بيانويه كم ته بو، تو بيانوي مان و روښتنم بوويت!!"

نيچه هه رچه نده ته و چاره ي داو، بو به فله مسوفې پورچگه را، به لام شيت بو، خوښي تواناي هه لگرتني قسه كاني خوي نه بو، هه تا مرديش يه ك روژ (وهك شهر يعه تي ته يلي) نه يتواني به پي فله مسوفه كهي خوي بڅي، ته و له فله مسوفه كيدا باوهرې وايه كه هيتر واته حه ق و حه ق واته هيتر، كي به هيتر بيت، ته وه له مسهر حه قه.. به لام هه رگيز ته و مروڅه ي له ناو ناخي نيچه دا خوي حه شار دابو ريگه ي نده ته و وهك قسه كاني زمانې و نو سينه كاني بڅي.. بويه مردنه كشي ريك پيچه وانهي فله مسوفه كهي بو و به دروڅه ره وه ي زورنيك له قسه كاني بو! (شهر يعه تي) له يه ك دوو شويندا چيروكي مردني هم پياوهمان بو ته گيرپته وه (كه زور كهس وهك ناده ميزادنيكي بي ويژدان سيري ته كهن و به هوي قسه كاني ته وه وه زوربه ي به هاكانيان څيرپي خستوه و دهخن): ته و له ناو شه قاميک له شه قامه كاني شاريك له شاره كاني ته لمانيدا پياسه ي ته كړد، له پر چاوي كهوت به كابر ايه كي كه ته ي مل ته ستووري (خاوبن هيتر) كه گاليسكه ي (عاره بانهي ته سپه كهي) له ناو قوردا چه قې بو، ته سپه به سته زمانه (بي هيتر) كه هه رچي ته كړدو ته كوښا نه يتواني عاره بانه كهي دهر كا، كابر اي (به هيتر) يش به قامچيه ك تا هيتر تيدا بو له پشت و سمت و سهرو گوڼي ته سپه كهي ته دا، (نيچه) له به رده م هم ديمه نه پر نازارده قسه ي سالاني رابردوي خوي له بير كړدو يه ك وشه ي فله مسوفه كهي خوي له بير نه ما، كه ته لي هه ركي به هيتر بي حه قتره و هه رچي ته كا دهستي خوڅ بي، زاني كه شتگه ليك هه ن كه هم لييان بي خه به ره، بويه هه زرو په لاماري كابر اي (به هيتر) ي داو به رگري له ته سپه (بيهيتر) كه كړد، به لام نيچه خوي لاشه يه كي لاوازو بي هيتر هه بو، كابر اش زور ورك زل و گه ده پر بو، بويه هه زرو ملي نيچه ي گرت و خستي به دهمداو به پي فله مسوفه كهي (هه ركي به هيتر بي له مسهر حه قه) داي به ناو قوره كهداو له څير تايه ي گاليسكه كهدا زه ليلي كړدو به پالنيك گاليسكه كهي له قوره كه دهر كړدو داي به سه رپشتي (نيچه) ي دامواداو روحي له بهر بري، (نيچه) گياني خوي كړد به قورباني بو رزگار كړدني نازه ليكي بي هيتر، به م كار هه رچي قسه ي خوي هه بو و كړد بوي به دروي خسته وه!

ته وه نيچه ي ناده ميزاده ته نو سي و قسه ته كاو ته لي هه موو جولميه كي مروڅ بو به هيتر كړدني خوښه تي (جهسته ي نهك رووح) ته وه لايه ني به شهري نيچه يه باس له حه قانيه تي هيتر ته كا، به لام ته مه نيچه ي مروڅه كه له پيناوي گياندارنيكي

لاوازی بی دسه لاتدا گیانی خوی فیدا ته کا... شه ها و تمان مرؤق به ئاسانی نامری و شه گهر (محمد) نیک هه بی زوریک له و مرؤقانه زیندوو شه کاته وه!

(سارته ری) فه یله سوفی فهره نسی، خاوه نی قسه گه لیک ییزارکهر، له هه مان کاتدا (بهر و وکesh) به هیژ، بیر یاریکی ره شین، له زور بهی نوسینه کانیدا له گه ل (به حیساب) بهرزراگرتنی ریژی مرؤقدا، کار له سهر بیمانا کردنی ژیان شه کا، له (هیئنج) هه کیدا (ناوی یه کیک له رۆمانه کانیه تی) زور له ییزاری خوی و بیمانایی بوون شه دوی، شه گهر باش وردینه وه شه بینین شه سارته ره و هه موو هاوړیکانی ته نیا هوکاری ییزاریان: (بی خوا) بی بووه هیچی تر، شه وان به دوی خوادا گه پراون، به لام به سته زمانه نه یانینی وه ته وه!! شه وان باوهریان وایه شه گهر خویله هه بوایه ژیان خوش شه بوو، باشه.. نیمه که شه زانین خوا ههیه، بوچی بزری بکهین و دوی به شوینیدا بگه ریژین؟! بوچی خومان به دهستی خومان خومان بی په یام بکهین و پاشان عه ودالی په یامیک بین، گه رانی شه فه یله سوفانه (به جوړیک) عیرفان حیسابه، به لام له گه ل عیرفانی خوماندا زور جیاوازه، پره له ناسور و خه فت و بی توفریبی، به پیچه وانهی شه وهی خومان که پره له شه وق و زهوق و وه جدو شادی.. نیستا پروانه شه چنده قسه یه (شهریعه تی) به وهرگی رانی (هه ژار) تا زیاتر له قسانه بگهین:

"...عیرفان و گیرفان وه کو دوو تای ته رازوو وان. کی دهر وونی رووناکتره، تای پاره و پوول په رهستی سوکتر و دوور له خاکتره. کییش ههر به مه موونی ماوه و ههر له وه ری له بهر چاوه و هیچی ترنا، لای ناوه زی رای راستینه دوزینه وهی، پارسه نگی سه نگی دهوی.

با شه و شه مان له بیر نه چی: عیرفان به و مانایه ی گوتمان، ههستی راستی دینه وهیه، تا دینی تی نه چی تراوه، کاری به خواناسین نییه، زور ییاری و هه بوون، هه شن، بلیمهت و تیگه یشتوو، پیگه یشتوو، به بی و چان له شوین راستیدوزینه وه هه لوه دا بوون، وه کی دیش دژی خودا بوون. داستایوسکی، سارتر و ئالبیر کامو بو نمونه ده هیئمه وه. یه که م نیوه دژمنیک دینه، دووه خوداو هیژه کانی نه دیاری ههر پی چ نینه! سیهه مینیان ماگ په ره سته (ماتریالیسته). ده لی شه خویله ی که ده لئین ههیه، زای ماددهیه. نه دیاری ده ئارادا نین. هه ریبه کمش بو سه پاندنی بیرو بروای زور داوه. که چی شه گهر به وردی سه رنجیان بدهین، زوو تیده گهین ره گی دلیان بو جوړی عیرفان لپی داوه. به لام ده گه ل عیرفانه که ی نیمه (که خواناسی لیدراوه) یه کتر ناگرن. به بروای من هه رتک تیریان به ره و ئامانجیک هه لداوه. یه کیان سه رو به ری کرووه یه کیان نیشانه ی پیکاهه."

پاش شه قسانه شه لی: "سارته رو هاویر هه کانی ده لئین: خودا نییه، به لام ده شلین شه ویلی و بی خوداییه بوون و ژینی بنیاده می یه کجاره کی بیتام و ناکام کردوه، به لام چ بکهین چارمان چییه؟ خودا نییه و شه گهر نه شبو له کوپی بینین؟ تو پروانه! کاتیک شه جوړه که سانه خوا له خوکرد هه لده ویرن، له نه دیاران خو دهبویرن، شه راستیانه شت در کینن که له سونگه ی بی خودایی، مان و ژین له م خوکرده دا بوو ته و خواته لیخته بیته وه. بی کوپخایی له ئاوی، ژیان له پیاو شه کا به سندان. گه ره که به خوت و خوړایی و به ره هه لداپی ژین رابویرین. شه ویش چ ژین؟ بی تام و خوی، بی ناو تو، تا سه ره له نوی به ره و خاک ده گه ریینه وه! واتا شه وانیش هه ست ده کن به نامویی له ژیانی جان هه و رانه (که پنچ و ریشه ی عیرفانه) به لان دهره تان شک نابهن. شه وسا پوخت و پاراوه که ی، دهرای ده میان وای لی دی، چونکه دنیا بی خوداییه، لیپرسینه وه یه که نییه و له چاودیری شه و هیژه نادیارانه به دووری. ده توانی هه رکاریک بکه ی، هه ره! وهره! له سهر چوک دانیشه! رابه! چونی خوت پیته خوشه وابه! چاک ده بی یان خراپ ده بی؟ خرکه ده بی یان سواپ ده بی؟ به دیمن جوانی؟ دزیوی؟ زمان پیسی؟ باش داخوی؟ گوئی مه دهری؟ شه خوکرده ی گه رای مرؤی وه ک من و توئی هه لئناوه، بی سه رو زمان و چاوه، نه حه ساوه نه کیتاوه، نه ترازوو دانراوه، نه دژه هه نه به هه شته، له و بترسی و به هیوای خوشی شه مه بی. هه تا ده ژی، هه تا له سهر ئاوو به ژی، به که یفی خوت، جووتی خوتی لیدا به سته و لیخوره ده شته!"

دوای شه‌وهی باسی شه‌وه ده‌کا که هه‌موو مروژتیک بیر له‌وه شه‌کاته‌وه، که ناکری که‌سیکی چاک و مرژدوست له‌تک کابرایه‌کی سته‌مکارو زۆرداردا وه‌کویه‌ک بن و هه‌ردوک برن و نه پاداشتیکی و نه سزایه‌ک چاوه‌روانی که‌سیان نه‌بی، شه‌لی: "له‌م باسه بۆمان ده‌رکه‌وت که روژشنبیرانی زۆرزانی خوانه‌ناسیش ئاتاجیان به‌خوایه‌ک هه‌یه، به‌لام شه‌لین به‌داخه‌وه نییه! لایان وایه شه‌گه‌ر بوایه کار له‌جییه‌کی تر ده‌بوو، ترس له‌خودا و هومیدبه‌خودای دژی په‌ستی و راستی په‌سه‌ند، ده‌بووه پیدوانیکی زۆر جوان بۆ ئاده‌می و ته‌می خه‌می بی شوانی له‌سه‌ر ده‌ره‌وی.

سه‌رنج بده! شه‌مان ده‌لین: شه‌گه‌ر خودا هه‌با، باش بو. عیرفانه‌که‌ی خۆمان ده‌لی: شه‌گه‌ر هه‌بوایه‌ی پی ناوی، هه‌یه و باشه."

پاش شه‌م قسانه، به‌راوردیک له‌نیوان شه‌م دوو عیرفانه‌دا ده‌کا، نمونه‌یه‌ک شه‌هینیتته‌وه، که دوو پیاوی تینوو له‌ده‌شتیکه به‌دوای ناودا ده‌گه‌رین و که‌ژیکیان له‌پیشدایه، پیدا هه‌لده‌گه‌رین، یه‌کیکیان به‌هیزتره‌وه ده‌گاته‌نوکی شاخه‌که‌وه ناوه‌دانیه‌ک ده‌بینی، شه‌وی تر له‌نیوه‌ی ریدا په‌کی شه‌که‌وی، به‌زۆریش ناتوانی سه‌رکه‌وی، هیچ ئومیدیک به‌دی ناکا.. هه‌ر شه‌مه‌شه واده‌کا (محمد اقبال) فه‌یله‌سوف شه‌لی: له‌نیوان نیچه و مه‌ولانا یه‌ک هه‌نگاو بوو، به‌لام نیچه نه‌یتوانی شه‌وه‌نگاو به‌ری! له‌جییه‌کی تردا شه‌لی: نیچه ویستی کاره‌که‌ی (محمد علیه السلام) بکا.. "لا إله إلا الله" که‌ی وت، به‌لام نه‌یتوانی (الا الله) که‌بلی، بویه‌شیت بوو، شه‌وه بووه په‌یامبه‌رو شه‌میش هیچ!! دوای شه‌م نمونه‌یه‌ی شه‌ریعه‌تی باسی شه‌کا (دوو کابراکه، نه‌ک شه‌وه‌ی نیچه‌وه مه‌ولانا و پیغه‌مبه‌ر، چونکه شه‌وه قسه‌ی (تیقبالی لاهوری) بوو! شه‌لی: "به‌بروای من له‌م ناوه‌دا عیرفانه‌که‌وه‌که‌ی خۆمان له‌م ته‌رزه عیرفانه تازه له‌پیشتر و به‌کیشتره. له‌بیری ئاویتته‌ی ئاین، هه‌ویریکی زۆر به‌پیزی ره‌نیو هینا، ته‌کی دا به‌لای خوداوه. پیدوانی بۆ ناکار دانا، چاک و خراب و پاک و پیس هاویر شه‌کا، گراری خۆی پیش لیئان دانبۆر شه‌کا، بۆ کارچاکان پاداشتی باش ره‌چاو شه‌کا. پیاو خرابان به‌هه‌روگیف خویرپه‌له و بیزارو شه‌کا. دژی مرژی په‌ت پسیاگ و به‌ره‌له‌دایه."

دوایی هه‌ندی قسه شه‌کا که له‌قسه‌کانی سه‌ره‌تای نووسینه‌که‌ی خۆمان شه‌چی و له‌قسه‌کانی "شه‌لیکسس کاریل" ده‌وه نزیکه: "خۆ شه‌گه‌ر دل خورتی عیرفان له‌ده‌رونی پیاودا نه‌بی، مرۆ وه‌ک به‌رد و سوآله‌تی بی هه‌ست و خوست و نزم و په‌ست، ده‌ژۆی و ده‌مری. وا ده‌بینین شارستانیه‌تی شه‌مه‌رومان (که‌بی خودا هات و هه‌راش بوو) بووه‌ته کۆمه‌لگای زۆر ته‌یار، به‌لام پر له‌چه‌ند درنده‌ی مرۆخۆر و بی به‌زه‌یی!

"پیشه‌وه هونه‌ر هه‌تا بیژی له‌بره‌وایه و به‌راستی ده‌وری بالایه، به‌لان چونکه خودای تیدا له‌بیر چووه، ده‌کری بیژین ژیارو شارستانی هه‌یه، پیاوی شیاوی ته‌مه‌ددونی تیدا نییه. که‌چی شه‌مه له‌پیشوودا زۆر پیاوی شیاومان هه‌بوون. داخه‌که‌م کۆمه‌لگای شه‌وه‌ده‌م پاشکه‌وته‌وه سه‌ره‌وه نخوون بوو!" (هه‌موو شه‌م قسانه‌ی (شه‌ریعه‌تی)، له‌نامیلکه‌ی (عیرفان، به‌راه‌ری، ئازادی) دا نووسیه‌تی و (هه‌ژار) یش به‌نایابی کردوونی به‌کوردی، له‌به‌ر گرنگی و جوانییان منیش سوودم لی بینین).

ئاده‌میزاد شه‌گه‌ر باوه‌ری به‌وه خودایه نه‌ما، تیر ژیانی له‌تاریکی و دزیوی زیاتر هیچ نابی، له‌هه‌موو شتیکی شه‌که‌ویته گومانه‌وه، بچوکترین تروسکایش به‌دی ناکا، دانایه‌کی وه‌ک (ناصر خه‌سه‌ره‌وه) له‌ئامۆژگاری کوره‌که‌یدا شه‌لی:

"له‌دونیا ریگه‌یه‌کم دروستکردووه بۆ گه‌یشتن به‌دین، چونکه من بی دین گه‌ردوون و زیندانم لا شه‌بی به‌یه‌ک، رۆله شیرینه‌که‌م دین بنیاتیکه‌ی تۆکه‌یه‌وه و چه‌سپاوه له‌دلدا، شه‌م قه‌لا تۆکه‌یه‌ش هه‌رگیز نارووخی "الإنسان و الإيمان، 44_45.

(مطهری) دوای روونکردنه‌وه‌ی شه‌وه‌ی که‌باوه‌ر شادومانی بۆ خاوه‌نه‌که‌ی به‌ره‌م شه‌هینتی، شه‌لی: "...به‌لام حالی شه‌وه که‌سه‌ی که‌باوه‌ری نییه له‌م گه‌ردوونه‌دا وه‌ک حالی که‌سیکی وایه که‌له ولانیتیکدا ده‌ژی و باوه‌ری وایه یاسا و سیسته‌م و دامه‌زراوه‌کانی شه‌وه ولاته‌گه‌نده‌لن و له‌سه‌ر سته‌مکردن به‌ندن، شه‌میش هیچ چاریکی نییه و شه‌بی قبولیان کات، له‌ناخی شه‌م که‌سه‌دا دنیایه‌ک رق و کینه‌که‌له‌که‌شه‌کا، هه‌رگیز بیر له‌چاککردنی خۆی ناکاته‌وه، به‌لکو بیر له‌وه شه‌کاته‌وه: له‌کاتیکدا که

ئاسمان و زهوى نه گونجاون دەى ھەر ئەبى جەورو ستەم كون و قوزبىنى بوونەوەر بگرنەو، كەوايش بوو گزگلىكى وەكو من ناتوانى ھىچ جىدەستىكى گرنگ و ديار بە جىبىلى.

"كەسىكى وەكو ئەمە چىژ لە ھىچ شتىك وەرناگىت لە بوونەوەر دا، بەلكو وا سەيرى ئەكات وەك چۆن بەندىخانەىە كى ترسناك بىت، لە قورئانىشدا ھاتو: ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكاً﴾. طە - 124. " (الإيمان والإيمان، 46ل)

(دكتور قەرزوى) باسى يەكىك لە بىباوەرگان ئەكا لە فەيلەسوفە شەكاکەكان، ئەلى لە سەرەمەرگدا ئەم دوو دىرە

شىعرەى ئەوت:

لَعْمَرُكَ مَا أَدْرِي - وَقَدْ أَدْنُ الْبَلَى

بِعَاجِلِ تَرْحَالِي - إِلَى أَيْنِ تَرْحَالِي

وَأَيْنَ مَحَلَّ الرُّوحِ بَعْدَ خُرُوجِهِ

عَنِ الْهَيْكَلِ الْمَنْحَلِّ، وَالْجَسَدِ الْبَالِي

واتە: سویندبى نازانم (ھەرچەند نەخوشىی ھەوالى كۆچى نزیكى پىداوم) بەرەو كوئىیە كۆچم؟ ناشزانم رووحم كە پەيكەرى

رزیوو لاشەى پتوركام جىدەھىلى، بەرەو چى جىگەىەك ئەروا؟

كاتىك ئەم باسە گەيشتە گوئى پىاوچاكنك، وتى: ئىمە چىمان داوہ لە نەفامىى ئەو! ئەگەر ئەو نەىئەزانى كۆچى بەرەو

كوئىیە؟ ئەو ئەىمە ئەزانىن كۆچى خۆمان و ئەویش بو كويىە، خواى گەورە فەرموئەتى: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ، وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي

جَحِيمٍ﴾ بى گومان، چاكان لە خۆشى بەھەشتدان و خراپانىش لە نارەھەتى دۆزەخدا!!!

به راستی مرۆف دونهیایه که پرسیاری سهختی دیتته پيش، که به دهست دانه به دانه یانه وه گیر شه خوات و سهری دونهیای لی دیتته یهک، خوی گه وره شه فه رموی: ﴿كَظَلَمَاتٍ فِي بَحْرِ لُجِّي يَفِشَاهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظَلَمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكْذِبْهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ﴾-النور: 41.

واته: وهك تاریکی گه لیک له ناو ده ریایه کی قول و پر شه پۆلدا که شه پۆلینک شه پۆلینکی تری له سه ره وه شار د بیتته وه وه ورینکی ره شیش به سه ره شه پۆله که وه بیت، شه مه تاریکییه که، که هه ندینکی به سه ره هه ندینکی تره وه یه، شه گه مرۆف له ویدا دهستی بخته پيش چاوه کانی نایینن، هه رکس خوا نووری پی نه به خشی هه چ رووناکییه که به دی ناکا!

هه چی فه یله سوفی دنیا هه یه تاکه وه لامیکیان بۆ یهک پرسیار له پرسیاره گرنگه کانی ژیری و دل نه دۆزیوه ته وه بۆ هه له پینانی مه ته لی بوون و ژیان و شه هه مو چه ندو چونانه ی که دیتته ناراه، یهک وه لامیان نه دۆزیوه ته وه ده روون نارام کاته وه دل تۆقره ی پی بگری، گه وره ژیری بۆ فه یله سوفیککی وهک (فه خری رازی) شه لی: "له هه مو کتیه که لامی و مه نتیقیکان رامام، بیرم له هه مو ریبار و ریپره وه فه لسه فه ییه کان کرده وه، نه مبینی یه کیکیان تینویتی کارایه کی تینو بشکینن، ده رمانی ده رده داریک بکه ن، بینیم باشتین ریگه ریگه قورئانه، هه ره که سیش شه زمونی وهک منی هه بی، هه مان زانیاری منیشی شه بی و شه گاته شه وه ی من پی گه یشتم"، ریک وهک قسه ی شه شاعیره ی لیدی، که باسی حالی فه یله سوفه کان شه کات و شه لی:

لقد طفتُ في تلك المعاهد كلها وسرحتُ طرفي بينَ تلك المعالم
فلم أراً إلا واضعاً كفَّ حائرٍ على ذقن أو قارعاً سنُّ نادم!

واته: به ناو شه هه مو جیگایانه دا گه رام و چاوم به ناو شه هه مو ده موچاوم ریکارانه دا سوپاند، هه چم نه بینن جگه له وه ی یان که سینک دهستی سه رگه ردانی نابوه ژیر چه ناگه ی، یان په نه ی په شیمانی شه گه ست!

که قسه که ی فه خری رازی شه بیستین ئیتر سهیر نییه قوتاییه زیرهک و به توانا که یشی په شیمانی خوی دهرپی له شوینکه وتنی فه لسه فه، (شمس الدین خوسره وشاهی) (که دیارترین قوتایی رازی بوو) به یه کیک له پیاباشان شه لی: باوه رو ئیعتقادات چۆنه؟ وتی باوه رام وهک باوه ری موسلمانانه، خوسره وشاهی پرسن: پییشی ئاسوودیت و دلنای لی؟ وتی: به لی. شه ویش وتی: ده ی سوپاسی خوا بکه له سه ره شه نعه مه ته، به لام من سویند به خوا خۆیشم نازانم باوه رام به چی هه یه، سویند به خوا خۆیشم نازانم باوه رام به چی هه یه.. ئیتر شه وهنده گریا تا ریشی ته واو ته ربوو). شرح العقيدة الطحاوية، به رگی 1 - ل 318.

(موحه مه دی کوری واصلی حه مه وی) شه شه لی: "شه وه له سه ره جیگه که م راته کشیم، لیفه که م شه ده م به سه ره ده موچاومدا، به راورد شه که م له نیوان به لگه ی شه م کۆمه ل و شه کۆمه لدا تا سپیده ی به یان ده رته که ویت، که چی راستیی هه چ راو بۆچوونیکیشم بۆ ده رناکه ویت". شرح العقيدة الطحاوية، ب 1 - ل 318.

(شیخ الإسلام ابن تیمیة) شه شه لی: "إني كنتُ دائماً أعلمُ أنَّ المَنَطِقَ اليوناني لا يحتاجُ إليه الذُّكِيُّ، ولا يَنْتَفِعُ بهِ البليدُ!" واته: من هه میشه شه وه م شه زانی که به دلناییه وه مه نتیق (ژیری بۆی) ی یونان نه ژیر پیویستی پییه تی، نه گیل و که وه دیش سوودی لی شه بینن.

(شه بوعه لائی مه مه پرپی) شه شه لی:

أصبحتُ يومي أسأئُلُ عن غدٍ يمتحيراً عن حالِهِ متندساً
أما اليقين فلا يقين وإنما أقصى اجتهادي أن أظنُّ وأحسنا

داماره به دست خوځه وه.. که روژی لی ټه بیته وه دهر باره ی سبه ینی و پاش مردن پرسیار له خوځی ټه کا، له کاتیکا که سهرگرده نه و ټه یه وی پیش خه لکی تر بکه وی بۆ دوزینه وه ی وه لام، که چی ټه گاته ټه و باوره ی که دلنیایی ههر بوونی نییه و ته نیا ټه و به پری هه ول و ټیکو شانی ټه وه یه گومان ببات و بلی پیته چی و ابی! ټه ممش گه وره ترین شایه ټه یه ..

شاعیر و بیریاریکی تازه مان هه یه، که له سه ده ی رابردودا ژیاوه و مردوه، ته پۆله یه ک بووه له سهرگرده ی و داماری،

ناوی (ایلیا أبو ماضي) یه، شیعریکی قولی پر گومانی هه یه به ناویشانی (الطَّلاسم) ټه یه ټه لی:

جئتُ لا أعلمُ من أين، ولكني أتيتُ
ولقد أبصرتُ قدامي طريقاً فمشيتُ
وسأبقي سائراً إن شئتُ هذا أم أبيتُ
كيف جئتُ؟ كيف أبصرتُ طريقي؟
لستُ أدري!

أجديدُ أم قديمٌ أنا في هذا الوجود؟
هل أنا حرٌّ طليقٌ أم أسيرٌ في قيود؟
هل أنا قائدٌ نفسي في حياتي أم مَقودٌ؟
أتمنى أنني أدري، ولكن.....
لستُ أدري!

وطريقي، ما طريقي؟ أطويل أم قصير؟
هل أنا أصعد، أم أهبط فيه و أغور؟
أأنا السائر في الدرب، أم الدربُ يسير؟
أم كلانا واقفٌ، والدهرُ يجري؟
لستُ أدري!

أتراني قبلما أصبحتُ إنساناً سوياً
كنتُ محواً ومحالاً، أم تراني كنتُ شيئاً؟
ألهذا اللغزِ حلٌّ، أم سيبقى أبدياً؟
لستُ أدري.. ولماذا لستُ أدري؟
لستُ أدري!

مانای شیعه که ناویه:

هاتم نازاتم له کوځه، به لام هاتم
له پیشی خوځدا ریگه یه کم بینی و روځستم
بمه وی و نه مه وی ههر له روځتن به رده وامم

¹ الطلاسم کوځی (الطَّلاسم) ه، ټله سم یان ته لسیم (وهک له زمانی خوځماندا باوه) به وکوځمه له هیل و ژمارانه ټه وتری که ساحیرو نووسه ره که ی واگومان ټه با به هوځانه وه په یوه ندیی له نیوان روځیانه ت و هسهاره بالاکان و سروشته نزم و په سته کانددا دروست ده کا، ټه ویش بۆ به دیهاتنی خوازوویک و دورخستنه وه ی نه ویستراویک. ټه م وشه یه له بڼه مادا وشه یه کی یونانییه و بۆ هه موو شتیکی شاراوه و نالۆز به کاردی، وهک مه ته ل. (بروانه المعجم الوسیط: طلس).

چۆن ھاتم؟ چۆن ریگه‌ی بینسی چاوانم؟
من نازانم!

ئاخۆ تازەم یاخۆ کۆنم لەم بوونەدا؟

ئەری تازادەم یا دیلم لەم ھەموو ھات و چوونەدا؟
ئایا رابەری خۆم لە ژیانم، یا شوینکەوتە ی خەلکانم؟
خۆزگە خوازم کە بزاتم، بەلامەکی.....
من نازانم!

ھەرۆھەر ریگەم، چیبە ریگەم؟ درێژە یا کورت و کولە؟
ئایا بەرز ئەبمەو تیبدا، یا دائەبەزم و ئەچمە قولاً؟
ئەری ریبوار منم لەم ریگەدا، یاخۆ خودی ریگە؟
یا ھەردوو کمان و ھستاوین و کات ئەروا و ریبەر زەمانم؟
من نازانم!

ئەری بلی پیس ئەوێ بێمە مرۆقیکی لەم شیوہ
من پوچ و نەبوو و مەحالی بووم، یا شتیک بووم ئالەو کێوہ؟
ئەم مەتەلە حلێ ھەبە، یا مانەوہی تا ھەتایە؟
من نازانم .. ئەری بۆ ھیچ شتیک نازانم؟
من نازانم!

(حەز ئەکەم ئەوہ بلیم وەرگێرانەکە ی من شیعەر نیبە، بەس حەزم کرد (ئەگەر کچ و کالیش بیت) لایەنە ئەدەبی و شیعرییەکە ی نەکوژم)!

ئەگەر لەو شیعەرە ورد بیتەوہ و بۆ دەرۆنی شاعیرەکە ی شۆرپیتەوہ، باش دەرکی ئەو تازار و تاریکیانە ی ناو ناخ و دەرۆنی ئەکە ی و ئەزانێ مرۆق بەبێ خوا یانی ئازەلێکی بێ پەبام و بوونەوہریکی خۆ خۆر و ھیبچی تر... لەبەر رامبەردا گوی بدە مرۆقیکی خاوەنپەبام، کە ھەر لە سەرەتای لاوتیبیەوہ لە کتیبیکی ئاسمانییەوہ رووناکییەکی وەرگرتووە و بە ھۆیەوہ حەواوتەوہ، ئەو ئەلی:

أنا بالله عزیز

إن یکن قد تاة (یلیا) فی فیافی الفلسفات

بات حیران یعانی من شکوکِ مظلمات

بات لا یعرفُ معنیَ لِحیاةٍ أو ممات

بات لا یفرقُ بین الـ ملحِ والعذبِ الفرات

فأنا أدري - وأدري لِمَ أدري - سرُّ ذاتي

أنا أدري مبدئي من أي شيءٍ أنا أت

أنا أدري أين تمظي رحلتي بعد وفاة

أنا أدري غایتي، أعرفُ منهاجَ حیاتي

حسبي القرآنُ أتلوهُ فیحیی لي مواتي

شرحُ لي أصلَ خلقي بعضُ آي (المرسلات)
و تجلّ لي مصيري إذ تلوتُ (النازعات)
واستبانّتُ غاييتي منأيّة في (الذاريات)

من به خواوه سهر به رزم

ته گهر (تيليا) له بيابان و شيوه كاني فلهسه فهدا ويل و سهر گهر دان بووي... به سهر لي شيواوي به دست كوّمه له گومانيني تاريخه وه داماييت، هيچ مانايهك بو ژيان و مردن نه زانيت، ته گهر ته و واي ليّهاتوه و ناويكي شور و ناويكي زولال و شيرين لهيهك جيا ناكاته وه، ته وه من وانيم، من نهيني بووني خوّم ته زانم و ته شزانم بوچي ته زانم؟! من ته زانم سهره تاي دروستبوونم له چييه وه بووه، من ته زانم هه وارم به ره و كوي كوچ ته كات دواي مردنم، من تامانج و مه به ستي بوونم ته زانم، من ريبازي ژيانم ته ناسم، قورثان به سه كه بيخوينمه وه و هه رچي خاكي بيگيانم ههيه بوومي زيندوو كاته وه، بنه ماي دروستبوونم هه ندي تايه تي سوره تي (المرسلات) بزي روون كردوومه ته وه، داهاتوو و سهره نجامي خوّم بو دركهوت له كاتي خويندنه وه سوره تي (النازعات) داو تامانجي بووني خويشم لاروشن بوويه وه به هزي تايه تيكي سوره تي (الذاريات) وه!

هه ولده دوو سيچارهك ته و دوو شيعره بخوينه وه و لبي ورد به ره وه و به راوردنيكي له سه رخو بكه له نيوان دهر ووني بيژه ره كان و نوو سهره كانياندا، بزانه كاميان ناسوودن و دل و ناخي كاميان نارامه، پاشان نازادي، ته ته وي وه كو كاميان بي؟ نارام و ناسووده يا داماو و سهر گهر دان؟!

¹ ته شيعره له ديواني (المسلمون قادمون) ي (د. يوسف القرضاوي) دا هاتوو، كه له ته مهني گه نجيدا نوو سيويه تي.

² مه به ستي تايه ته كاني 20-23 ي ته و سوره ته به كه باس له دروستكردي مروّفه كه، له توويكي به كجار و بيژراو دروست كراوه (ألم خلقكم من ماءٍ مهين... ته مهش لاي خولوه بوو.

³ نامازه به بو تايه ته كاني 35-41 ي سوره تي النازعات، كه چاره نووسي مروّفه باشه كان و ئاده ميزاده خراپه كان روون ته كاته وه (يوم يتذكر الإنسانُ ماسعي...) باش بو به هشت و خراپيش بو دوزه خ.

⁴ ته و تايه ته تايه تي 56 ي سوره تي (الذاريات) ه كه له يهك رسته دا و له يهك وشه دا په يامي مروّفه كورت ته كاته وه: "وما خلقتُ الجنّ والإنسَ إلا ليعبدون....) جنوكه و مروّفه ته نيا بو به ندايه تي خوا دروست كراون. به ندايه تي به مانايه كي گشتيي و قول، كه دوايي باسي ته كه ين (إن شاء الله) به كورتي به ندايه تي و اتا خو ته تسليم كردن به هيزيكي مه زن و بالا، به خواي بالاده ست.

مرۆڤکه هیزیککی بالا و سهروو سروشتی بهدی نه کرد، که پشتی پی بیهستی و لیبی بترسی، ئومیدی پی بی، زاتیککی شك نه برد تا بیانوی مان و ژیانی بیت ئیتر له ههموو شت بترسی و له خوی و ژیان و مردن و مانیش بیزار نه بی و به دهسیانه وه گیر نه خوات. (محمد زکی عبدالقادر) له (رۆژانه) کهیدا باسی هاوړپیهکی بیباوهری شه کات، که نامهیهکی بو ناردووه و باسی حالی دهروونی خوی بو شه کا، تییدا هاتووه: "من له ترسیکی بهردهوامدا نه ژیم، له خه لگی و له شته کانی دهرووبهرم وه خته بتوقم، نه سهروهت و سامان نارامییان پیبه خشییم، نه پله و پایه و نه له شساعی پییاندام، نه پیاوختی و نه ئافرهت، نه دلداری، نه شه و نغو نییه سووره کان.. به ههموو شت دلته نگ شه بم، دواي شه وهی ههموو شتم تاقیکرده وه.

من رقم له خۆمه، له خۆم نه ترسم، شه ری تو شه و دیوو درنجانهی دهرووبهرم نایینی؟ ههست ناکهی ترس ده می داچه قاندووه تا هه لملوشینی؟

شه ترسه له چیه وهیه؟ خه م و خه فهت؟ من که خه فه تیکم نییه، خه می گه وهی من شه م دنیاییهیه، مالم لایه، پله و پایه، له شساعی، ئافرهت و جوانی و.. هه موو شتم له بهرده ستایه، هه موو شتیک مولگی منه، شه ی ئیتر بوچی شه ترسم؟ له چی شه ترسم؟!

له خوا؟ نه خیر، خوا هه ر بوونی نییه له ژیاندا، شه ی ئیتر له چی شه ترسم؟ له کومه لگه؟ من رقم له کومه لگه یه و به پوچی شه زانم و گالته شم پی پی دی. شه ی که و ابی ترس له کوپوه سه رم تینه کا و له کوپوه بو م دی؟ له مردنه وه؟ ریی تیده چی؟ به لام من زور گوپی ناده می، هه ست ناکه م له مردن بترسم، ته نیا وه ک دیارده یه که شه ی بینم. شه ی که و ابو شه م ترسه مه له کوپوه دی؟! پیته چی شه ی شه وه بی و شه ترسم، که هیج شتیک نییه لیبی بترسم، پیته چی شه ی شه وه بی و شه ترسم، که هه موو شتیک له نیو دهسته کامدایه، هه موو شتیک لام ئاماده یه، به راستیی تییریش وه کو برسیتییه، هه ردوو کیان زراوی مرۆڤ شه به ن! شه گه ر مال و سامانم نه بوایه، خوزگه م بو هه بوونی ده خواست و هه ولم بو شه دا، شه وو رۆژم له پیناودا ده خسته سه ریبه ک. شه گه ر پایه یه کی ریزدارم نه بوایه، هه موو توانام له و پیناو ده سه رف ده کرد، تا بیگه می، به لام هه موو شت هه یه: مال، ژن، هاوړی، ریز، هه موو شه و شتانه ی خه لگی هه ولی بو شه دن و بیر له به دهسته یینانی شه که نه وه گشتیی به ئاسانی له نا و چنگمدان. شتیک نییه سه رم قال بکات و به دهسته یینانی ماندووم کات.. ژیان من فه زایه که، بو شاییه که.. خه مه کام؟ خه مم نییه خۆ! که واته ناچارم شه بی بترسم، چونکه شتیک به دی ناکه م لیبی بترسم، هه ر شه بی له و نادیارو نه ناسراوه بترسم که نایناسم..

من (به راستی) سه ره رۆ و ویلم له ژیانده له به ره وه ی گه شتووم به لوتکه ی ژیان، هه نوو که ژیان دوو ژمنی منه.. هیج له م ژینه دا نییه، هه مووم به دهسته یینا وه.. وا هه سته که م ئیستا ژیان پی م رانه بو پیری، وه کو ده له دیو به ره و رووم رانه وهستی.. ئیستا زانیم له چی شه ترسم.. به دلنیاییه وه شه لیم: من له خودی ژیان شه ترسم!! (الایمان و الحیاة).

ئاده میزاد شه گه ر زو و وه لامی مرۆڤه که ی ناخی نه داته وه، دوور نییه بو رزگار بوون له م ترس و نا ئارامییه په نا ببا بو خۆکوژی..

که خوینی خۆم رشته تابلو وه..

که زانیم ئیتر خۆر لیم هه لئایهت..

من گولله ی مه رگم نا به خۆمه وه..

چونکه (به ده ختی کوتایی نایهت) (له غوربه تا).

(بدیع الزمان سه عیدی نوورسی) شه لی: "قوتابی دل سوژی فه لسه فه (فیرعه ون)، به لام فیرعه ونیککی سه رشۆر، چونکه

پووچترین شت شه په رستی له پینا و به ره ژه وه ندیی خۆیدا، هه موو شتی که سوودی پیته گه یه نی شه کا به خوی خوی.

پاشان ئەو قوتاييىبە يېبا وەرە (ياخى و كەللەشەق)ە، بەلام ياخيىبەكى داماو كە ئەوپەرى سەرشۆرى بۇ خۆى قايل دەبى له پىناو گەيشتن بە چىژىكدا، كەللەشەقە بەلام ريسوا، چونكە خۆى ژىربارو ملكه چى كەسانىك ئەكا كە وەك شەيتانن، نەك ھەر ئەو بەلكو پىيشيان ماچ ئەكا!

ئەو قوتاييىبە مولجىدە (سەر كەش و زۆردار)ە، بەلام زۆردارىكى دەستەوسان، چونكە ھەست بە ئەوپەرى دەستەوسانى ئەكا لەناو ناخى خۆيدا، لەبەرئەوہى له دلئى خۆيدا كەسىك شك نابا كە پەناى بۇ با.

ئەو قوتاييىبە (بەرژەوہەندىخوازو خۆپەرست)ە، جگە له خۆى كەس نابىنى. ئەوپەرى ھەولئى تىركردنى ئارەزووہەكانى نەفس و زگ و داوئىيىبەتى.

ئەو (فيلزان و تەللەكەباز)ە ھەمىشە بە ناوى بەرژەوہەندىي گشتىيەوہ بە داوى قازانجى تايىبەتى خۆيدا دەگەرى. بەلام قوتابى دلئسۆزى قورئان (بەندەيە، بەلام بەندەيەكى سەربەرز كە بۇ ھىچ كەسىك سەر دانانەويئىت با ئەو كەسە مەزنترىن دروستكراوئىش يىت.

ئەو قوتاييىبەكى (خاكى، نەرم و نىيان)ە، بەلام بە ويستى خۆى جگە بۇ بەدبەيئەرى مەزنى خۆى مل بۇ كەسى تر كەچ ناكا. پاشان ئەو (ھەژارو لاواز)ە، لە لاوازى و بىدەسەلاتى خۆى دلئىايە، بەلام لە ھەموو شتىكى ئەم دونىايە بى مەنەتە، بە ھۆى پشتبەستنى بەوہى خوا بۆى داناوہ لە خەزىنەى بى كۆتاي دوارپۆژ. (بەھىز)يشە، چونكە پشت و پەناى ئەو ھىژىكى رەھايە "رسالة (أنا) ل 112 - 113.

چەند جوانى وتووہ ئەو بەندە چاكەى كە وتوويەتى: "ئىلاھى! ئەوہى تۆى ون كرد چى دەستكەوت؟! ئەوہى تۆى دۆزىيەوہ چى لى ون بوو و چى نىيە ئاخىر؟! .. ئەوہى ئەو ونكا ھىچى نامىنى و ئەوہى ئەوہى دۆزىيەوہ بۇ خۆى بردىەوہ و سەرفراز بوو. پىويستە ئەو ھەبى، تا بەردەوام بە ئومىدى رەزاي ئەو درىژە بە ژيان بەدەيت، شتىك گەورەتر لە ژيان، لە دەرەوہى جىھان، كە لەم چەند رۆژە كەمەى دنىادا چنگت پىي ناگا و نايەتە دەستت. پىويستە ئەو ھەبى، تا لە شەرم و ترسىدا ژيانمان خۆشبوئى، تا لە سايەيدا پال بەدەينەوہ و ھەست بە ئارامى و ئاسودەيى بكەين، ئەومان نەھىشت واتە برىارى شىتى خۆمان، پووچى ژيان، بىمانايى بەھا مرۆقايەتییەكان، ترسان و تۆقان لە وردو درشتى دەورو بەرمان. دا، نەمانى ئەو يەكسانە بە ھەموو ئەمانە. جوانى وت ئەو فەيلەسوفە رۆژئاوايىبە: "خوا، ئەگەر نەشبىت پىويستە دروستى كەين!" قسەيەكى زۆر بەجىيە، بەلام "نەك وەك ئەوہى خەلك لىي حالى بوون، يان پىئەچى خۆيشى مەبەستى بووبى، بەلكو بەو شىوہى من لىي گەيشتوم" ، نەك پىويستە، بۇ رىكخستنى بەرژەوہەندىمان، بۇ ئەوہى بە ترساندن لەو زىانى ماددى و تاوان كەمكەينەوہ، ئا ئىستا بىزەم لە ھەرچى ناوى ماددەيە دىئەوہ. بەلكو بەو مانا جوانە، كە بوونى ئەو لەوہ دەرچووہ كە مومكىن يىت، بلين ئەگەرى ھەيە ھەبى، بوونى ئەو لە سەرووى ئەم قسە پوچەوہيە، بوونى ئەو پىويستە، زەرورەتە، خودى ئەو بەلگەى بوونى شتەكانى ترە، نەبوونى ئەو يانى نەبوونى من و تۆ، ژيان، مردن. نا. نا، ناكرى، بى ئەو. . . ھىچ شتىك ناكرى!

¹ ئەم تەعبىرە زۆرجار دكتور شەرىفەتى بەكارى ھىناوہ، كە جارى وا ھەيە قسەيەك ئىبىستى زۆر جوان و راستە، بەلام بىژەرەكەى بە مەبەستىكى خراب و تويەتى، جا تۆ قسەكە وەرئەگرى بە لىكدانەوہى خۆت، نەك نىيەتى بىژەرەكە. ئەوہش ئەبى بزائىن خوا دروست ناكرى، خۆى ھەيە و ھەموو بوون بەو بەندو راوہستاوہ، ئەبى ئىمە باوہرى پى بىن.

(خالید محمەد خالید) له کتیبی (أفکار فی القمة) دا باسی (تۆلستۆی) ئە کات، تۆلستۆی یه کیکه له هه ره گه وره ئە دییان و چیرۆکنوسانی جیهان، ئە و ئەندیشمەندیکی مرۆف و مرۆفدۆست بوو. ئە و دەر باره ی (تۆلستۆی) ئە لی: "تۆلستۆی به ئە رکی سه رشانی هه موو مرۆقیکی ئە زانی که راوه ستیت و له خۆی پرسی: "من کیم؟ من چیم؟ من بۆ هه م؟ ئیشم چیه؟" ئە و ئە لی: مرۆفه کانی پیشی من، فه یله سوف و پیغه مبه ران وه لآمی ئە م پرسیارانه یان داوته وه، به لآم من رازی ناچم تا کو خۆم وه لآمی ئە نه دۆزمه وه. تا کو خۆم وه لآمی ئە م ده ستنه که وی واز نا هینم، ئە پرسی: "تایا من به شیکم له بیکۆتا؟ په یوه نلیی له نیوان سنوردار (محدود) و بی سنور (لا محدود) دا چیه؟ ئە و زۆر له سه ر ئە م په یوه ندییه ئە وه ستی و زۆر له م پرسیارانه رانه مینی، تا ئە لی: بیرو که ی بوونی خواجه کی بی کۆتا، بیرو که ی رۆح و په یوه ندی نیوان ئە و خوا ره هاو بی سنوره و ئە م مرۆفه ده سه پاچه یه، دیدی مرۆف بۆ خیر و شپرو چاکه و خراپه، هه موو ئە مانه بیرو که یه کن، که له ناخی هه موو مرۆقی کدا چینراون. که نا کر ی بی ئە و بیرو که انه و بی بوونی ئە و لیکدانه وانه نه من و نه ژیان و نه جیهان به رده وامبین له مان...

"بی گومان هه موو ژیان، ئە گه ر ئیمه بزانیان یان نه زانیان، به پیی ویستیک ئە روات، مه به ستم ئە وه یه ویستیک و ئیراده یه که له سه ری ئە م گه رد و نه وه هه یه، که هه موو ژیان به پیی ویستی ئە و ئە روات... گومانیشم نییه که ئە و شتیکی ئە وی و مه به سستیکی هه یه له م ژیان و بوونه، هه رچه ند ئیمه هیچی لی نه گه یین و حالیی نه بین، به لآم هه ر مه به سستیکی هه یه!"
بۆ ئە وه ی مرۆف له و ئیراده یه تی بگات. له و ویسته حالیی بیته که گه رد و ون به رپوه ئە با، پیویسته یه که مچار گوێرپه لێی بکا، ملکه چی بیته! بی هیچ پرسیک، بی هیچ لی پیچینه وه یه که ئە بی گوئیستی فه رمانه کانی بیته و گوێرپه لێی بیته، پاشان ورده شتیکی لا روون ده بی و شتیکی حالیی ئە بی.

"پاش گه شتم به م باوه ره هه ر ده گه رام که شتیکی له نه یینی بوون حالیی بيم. ده نگیک له ناخدا هاواری کرد: دوا ی ئە مه به شوین چیدا ئە گه رپی؟ دوا ی ئە وه ی زانیت ویستیک هه یه و ئە بی ملکه چی بی تیر چیت ئە وی؟! ئە مه ئە وه. خۆیه تی!! ئە مه ئە و نه یینییه ئە تویست بیدۆزیته وه، ده ستتکه وت، ته واو. ئیراده یه که هه یه ئە بی گوێرپه لێی که یته، (گوێرپه لێی) کاری تویه له م گه رد و نه دا. بزانه که ئە م ویسته و ئە م گوێرپه لێیه شتیکی که هیچ مرۆقیکی ناتوانی زیاتر بیری لی بکاته وه و هیچ که شیش ناتوانی به بی ئە و بژی"، ئە وه ی رابورد ناوه رۆکی قسه کانی تۆلستۆی بوو، به لآم هه ندی ده سکاریم له وشه و رسته کاندایه کرد وه.

شه ریعه تی له (گفتگوهای تنهایی) دا باس له گفتوگۆیه کی نیوان خۆی و هاوڕییه کی ئە کا. له هاوڕییه کی ئە پرسی: "باوه ر چیه؟ ئە ویش ئە لی: زانین و بیر کردنه وه و کاری بکردن. دوا ی چه ند جارێک راست کردنه وه، (شه ریعه تی) ئە لی: ئیمان کاری بکردن و بیر کردنه وه و زانین (تی بگه یشتن)!"

گوێرپه لێی: (عبودیه)، هه مان ئە و راستیه ی هه موو پیغه مبه ران هاتوون بۆ چه سپاندن و ئاودیری کردنی. ئە و حه قیقه ته قورئانییه ی له یه که دێردا وه لآمی پرسیا ری مانوکه ری "ئیمه چی بکه یین له م بوونه داو چیمان له سه ره بیکه یین؟" ی داوته وه: "لیعبدون!"

ئەرى ئىبۇ قەت نەبوو لە كاتىكى ناخۆش لە ژياتاندا، لە رۆژگارنىكى پر تازارو بى ئومىدى تەمەتتانداندا.. ھەستتان بە بوونى ژيانىكى ترو شتىكى تر (جگە لىرە) كرديت كە شايستەى قوربانى بۇدانە؟ تۆ.. قەت نەبوو لە گرژى و مۇنيدا بىرى نىشتمانىكى ترو ئومىدى ژيانىكى تر بتههژىنى و بتجولئىنى و رووگەش و دل شادت بكا؟!

(رەوشت مەمدە)ى نوسەرو شاعىرى ھەست ناسك، ئەو برا تازىزەم كە تاوۋەكو ئەم ساتەى پىنوس لەسەر كاغەز دەخشىنم نەمىنىو ھەو ناشزام كە ھەر ئەبىنم يا نا؟! مەرقەكەى ناخى ھەر لە مندالىيەو بەخەبەر بوو، خزم و نزيكانى باسى رووداويكى تەمەنى مندالىيە ئەكەن، كە بۆ ئىرە زۆر گوچاۋە: لە مندالىدا رەوشت دارلاستىكىكى ئەبى، راو پاسارى پى ئەكا و بالندەى پى ئەكوژى، ئەم دارلاسىكەى زۆر بەلاو شىرىنە و زۆرى خۆش ئەوى! رۆژنىك لە كۆلان پاسارى (چۆلەكە)يەك بە دەستى مندالىكى ترەو ئەبىنى پى ئەلى: گوناحە تازارى مەدە.. بەرەلەى كە. بىرمان نەچىت رەوشت كە ئەم قسانەى كر دوو مندالىكى پاك و ساوا بوو، نە ماناى خۆھەلكىشان و فشەلىدانى زانىو، نە بىرىشى لاي فرىشتە تورەكانى دۆزەخ بوو! مندالەكەى تر پى وتوو: ۋەلا بەرى نادەم، تۆ حەقت چىيە؟! ئەو یش ھەر سوورە لەسەر داواكەى خۆى: بەرى بەدە، گوناحە! مندالەكە وتوويەتى ئەو دارلاسىكەم بەدەرى بەرى ئەدەم... (رەوشت)ى مندال ھەرچەند دارلاسىكەكەى لە دلە شىرىنە، بەلام تازادىي ئەو بالندەى لا گرنگترە، بۆيە دواى دووسى جارنىك سەير كرنى دارلاسىكەكە ئەلى: ھا بىبە!! ئەمە كىيە دەستبەردارى حەزنىكى خۆى ئەبى لە پىناوى تازادىي گيانلەبەرىكدا؟ ئەمە ئەو رەوشتە نىبە كە رۆژانە نان ئەخوات و ئەخەوى و لە سەر بچوكتىن بەرژەو نلىي خۆى پىتەچى (ۋەكو ھەر نادەمىزادىكى تر) بە شەر بىت! ئەمە مەرقەبوونى رەوشتە كە ئاوا كارنىك ئەكا، ئەمە گيانىكى ئاسمانىيە، زەمىنى نىبە... بە ھىچ پىوهرنىك لە پىوهرە زەمىنىيەكان راقە ناكرى ۋ مانا ناكرى... جگە لەوھى كە رەوشت شتەكەى خۆى لەدەست دا، ھىچ شتىكى ماددىشى لەبەرامبەردا دەست نەكەوت، دارلاسىكەكەى ئەم رۆشت و چۆلەكە كە تازاد بوو، شتىك كە پەيوەنلىي بە لاشە و جەستە و حەزى ماددى رەوشتەو بىت بەدى ناكرى!

خو، قىامەت، چاكەكارى و رۆح مانا ئەدەنە ئەم كارانە، ئەگەرنا شىتتىيە، ئىشى ئىمەى مەرقەچاكەكارىيە بۆ خو، بەندايەتتىيە، لەخۆگوزەركرنە، قوربانىدانە بەخۆ لە پىناوى رەزاي ئەودا، ھەرچى و ھەر كارنىك تىكەل بە يادى ئەوو خواستنى رەزاي ئەو كرا، ئەبىتتە پەرەستش، جگە لەو ھەندى جولەى مىكانىكىيە بەس! ھەر كارنىك جگە لەم كارە خۆخەرىك كرنە بە شتى لاو كىيەو، دواكەوتنە لە بەجىگەياندىنى كارە سەرەكىيەكە.. (مەولانا جەلالەدىن) لە (فىە ما فىە)يدا ئاوا باسى ئەم راستىيەمان بۆ ئەكا: "يەكىك ھات و وتى لىرە شتىك فەرامۆش كر دوو! خوداۋەندگار فەرموى كە: لە عالەمدا، يەك شتە كە بۆ فەرامۆش كرن نابى. ئەگەر گشت شتىك فەرامۆش بەكى و ئەو فەرامۆش نەكەى، قەبلى نىبە و ئەگەر گشت ۋەبىر بىنىيەو ۋ لەيادت بى و فەرامۆشى نەكەى، ئەو فەرامۆش بەكى، ھىچت نە كر دوو. ھەر ئەو جۆرەى كە پادشايەك تۆى بۆ گوندىك نارد، بۆ كارنىكى دىارى كرا، تۆ چووى سەد كارى دىكەت جىبەجى كر، چونكە ئەو كارەى بۆى چوويوى بە جىت نەھىنا، ۋەك ئەو ھىچت بەجى نەھىنابى. كەوايە مەرقە بۆ كارنىك ھاتوئە ئەم عالەمە و مەبەست ئەو. كە ئەو بەجى نەھىنى، كەوايە ھىچت نە كر دوو.

مەرقەتواناى ئەو كارەى ھىيە، كە نە لە تواناى ئاسماندايە، نە لە تواناى زەوى و كىوھكان. كە ئەو كارە بەكەن، زۆردارى و نەفامى لىي جيا دەبىتتەو، ئەگەر تۆ بلىنى كە: "ئەگەر ئەو كارە ناكەم، چەنلىن كارى دىكەم پى دەكرى"، مەرقىيان بۆ ئەو كارانەى دىكە نەخولقاندوو. ۋەھابى كە تۆ شمشىرىكى ھىندى لەقىمەتنەھاتوو، كە بەس لە خەزىنەى پادشايان دەست ئەكەوى، ھىناوتە و كر دووتە ساتورى گۆشتى گەنىو كە "من ئەو تىغە مەحتەل ناكەم، بەو چەنلىن مەسلەحەت جى بەجى

دهكەم"، يان مەنجهلى زيرت هيناوه و شيلمى تيدا دهكولئيت كه به هەندىك لەو، سەد مەنجهلى دەست دەكهوى، يان كيردى گەوهەرنیشانان کردۆتە گولمىخى كوله كهيهكى شكاو (كه من مەسلەحەت دەكەم و كوله كهى پيدا دەكەم و ئەم كيرده مەحتەل ناکەم) جى داخ و پىكەن نىيه؟ چونكه كارى ئەو كوله كهيه به گولمىخى دار و ناسنیش كه نرخان پولىكە جىبه جى دەكرى، چ عەقلىكە كه كيردى سەد دینارى بەو خەرىك بەكى؟

گریمان بیانوو دینییه وه كه من خۆم كاریكى بى هاوتا دەكەم، زانستی شەریعت و حیکمەت و مەنتیق و ئەستیرەناسى و پزیشكى و غەیره دەخوینم. ئاخەر، ئەوانه گشتى بۆتۆن، ئەگەر شەریعتە، بۆ ئەویە هەتا كه سىك نانت له دەست نەرفیئى و جلت دانەكەنى و تۆنەكوژى، هەتا تۆ به سەلامەت بى، ئەگەر ئەستیرەناسییه، ئەحوالى فەلەك و شویندانانیاں له زەوى، له هەرزانی و گرانی و هیمنايه تى و خۆف، هەموو پەيوەندیان به ئەحوالى تۆویە و بۆ تۆیە، ئەگەر ئەستیرەيه، له سەعد و نەحس، پەيوەندیی به تالعی تۆویە و بۆ تۆیە، ئەگەر پزیشکییه بۆ سەلامەتى تۆیە كه فلان دەرمان ئەو خاسیغتهى هەیهو فلانە گيا بۆ فلانە كار باشه. كه پیری لى بكهیه وه، ئەسل تۆی و ئەمانه فەرعى تۆن كه فەرعى تۆ چەندین لیكدانە وه و شتى سەيرو سەمەرە و ئەحوالى جوړاوجۆرو عالەمى سەرسورھینەرى بینه هالیەتى هەبى، پروانە كه لەسەر تۆ (كه ئەسلى) چەا حالەتى دەبى! كه فەرعەكانى تۆ بەرزو نەوى بوونە وه و سەعدو نەحسیان هەبى، تۆ كه ئەسلى پروانە چەا بەرزو نەوى بوونە وه و عالەمى روح و سەعدو نەحس و سوود و زیانت ئەبى - كه فلانە روح ئەو تاییە ئەندییهى هەیهو ئەمەى له دەست دى، فلانە كار له تۆ ئەوشیتە وه.

تۆ جگە لەم چیشته خۆش و خۆراکه، خۆراکیكى دیکەت هەیه. لەم عالەمەدا ئەو خۆراکه ناسکەت فەرامۆش کردوه و خەرىكى ئەم خۆراکه پىسكەى و شەوو رۆژ لەش پەروار دەكەى. ئاخەر، ئەم لەشە ئەسپى تۆیە و ئەم عالەمە ئاخوړى ئەوه. خۆراكى ئەسپیش خۆراكى سوار نییه. ئەو لەسەرى خۆیدا خەوو خۆراک و نیعمەتییكى هەیه، بەلام لەبەر ئەوه كه حیوانییهت و چوارپایى بەسەر تۆدا زالبووه، تۆ لەسەر ئەسپى لەش، له ئاخوړى ئەسپەكان جیماوى و له ریزی پاشایان و ئەمیرانا بیتریز بووى، دلت لەوییه، بەلام چونكه لەش زالە، حوكمى لەشت وەرگرتوووه به ئەسپى ماویتەتە وه.

چەشنى مەجنون كه تەمای دیارى یارى کردبوو، وشترى بۆ ئەو لایەنە لیدەخوړى، هەتا هۆشى له سەرخۆ بوو. كه تاویك نوقمى لەیلی دەبوو و خۆو وشترى فەرامۆش دەکرد (وشتر له گوند بیچویه كى هەبوو) هەلى دەست ئەكەوت، دەگەرپرایە وه و دەگەیشته وه گوند. كه مەجنون وەخۆ دەهاتە وه، دوو رۆژەرى گەرابوو وه. بەم جۆرە سى مانگ له ریدا بوو، له ئاکام، هاواری کرد كه "ئەم وشترە بەلای منە!"، له وشتر دابەزى و وەرپى كەوت.

فەرمووى كه سەید بورهانه ددینی موحەقق قسەى دەفەرموو، یه كىك هات كه: پەسنى تۆم له فلانە كهسى بیست! گوتى: با بزائم ئەو فلانە كه سە چ كهسە، ئەو پلەیهى هەیه كه من بناسى و پەسنى من بكا؟ ئەگەر ئەو منى به قسە ناسیبى، كه وایه منى نەناسیوه! چونكه ئەم قسەیه نامینیته وه ئەم دەنگ و ئاهەنگە نامینیته وه ئەم لیوو دەمه نامینیته وه. ئەمە گشتى قایم به غەیره (به جگە له خۆى وەستاوه به نده لەسەر غەیری خۆى) ئەگەر به کرداریش ناسیویه تى، هەر وایه ئەگەر جەوهەرى منى ناسیوه، ئەو دەم دەزائم كه ئەو دەتوانى پەسنى من بكاو ئەو پەسنه هی منە. حەكایەتە كهى وەها دەبى كه دەلین پادشایه كورى خۆى سپاردبووه دەستى جەماعەتییكى ئەهلى هونەر، هەتا ئەو فیری زانستی ئەستیرەناسى و رەمل و شتى تر بكەن و بیکەنە مامۆستایه كى تەواو، له كاتیكا ئەو گەوج و نەفام بوو. رۆژێك پاشا ئەنگوستیلەیه كى له مست نا، كورى خۆى تاقى كاتە وه كه "وەرە بلای چ له مستمادیه؟"

گوتى: "ئەوى لە مستمادیه، خپە و زەردەو نیووشه!"

گوتى: "چونكه نیشانه كانت راست بوو، كه وایه حوكم بكە دەبى چ بى؟"

گوئی: "دەبی بیژینگ بی؟!"

گوئی: "ناخر، ئەم چەند نیشانە راستەت هەڵدا کە ئەقل تێیدا بەهێزی خۆیندن و زانست حەیران دەبی، ئەوەندەت بە مێشکدا نەهات کە بیژنگ لە مست دا جی ناییتەوه؟!"

"ئێستا، وەهاش، زانیانی ئەهلی زەمان ورد دەبنەوه لە شتی دیکە کە پەییوەندی بەوانەوه نییە، زۆریان زانیوه و ئەوهی کە گرنگە و لە هەموو کەس نزیکترە، خودی ئەوه و خودی خۆی نازانی. هەموو شتیک بە حەلال و حەرام حوکم دەکا (کە ئەمە دەشی و ئەوه ناشی و ئەمە حەلالە یا حەرامە) و نازانی کە (خۆی) حەلالە یا حەرام، ئەشی یا ناشی، پاکە یا ناپاک؟! "کەواپە ئەو بۆشایی و زەردایی و نەقش و خرابیی، روالەتە، کە ئەگەر لە ناگری بهاوی، هیچی لی نامییتەوه، دەبیته زاتیکی پاک لەم هەموو شتە، لەو هەموو نیشانانە کە هەڵدەدەن لە زانست و کردار و قەول، وەهایە و پیوەندی بە زاتی ئەوهوه نییە، کە دواي هەموو ئەوانە، ئەوهی دەمیێی هەر ئەوه.. نیشانەي ئەوان ئەمە دەبی، کە هەموو ئەو نیشانانە بلێن و شەرحی بکەن و لە ئاکام، حوکم بکەن کە "مست بیژنگی تێدایە!"، چونکە لەوهی کە ئەسلە خەبەریان نییە.

من بالئەدم، بولبوم، توتیم، ئەگەر بە من بلێن جوړیکی دیکە بخوینە، ناتوانم. چونکە زمانی من وەهایە، جوړیکی دیکە ناتوانم بخوینم. بە پیچەوانە ئەو کەسە کە فیری خۆیندنی بالئەدم بووه، ئەو مەل نییە، دوژمن و راوچی مەلەکانە، دەخوینی و دەچریکیێی هەتا ئەو بە مەل دانین، ئەگەر حوکم لەو بکەن کە جگە لەم خۆیندنه جوړیکی دیکە بخوینە، دەتوانی. چونکە ئەم دەنگە خولستراوەتەوه و هی ئەو نییە، دەتوانی جوړیکی دیکەش بخوینی. چونکە فیر بووه کە شەکی خەلک بدزی و لە هەر مائەي قوماشیک نیشان بدا."

ئەو چەند لاپەرەي رابورد هەموو (لەسەر یەك) قسەي مەولەوي رۆمی بوو، بە وەرگیپرانی (عەلی نانەوازادە)، هەرچەند خۆم هەندی وشەیم گۆری، چونکە ئەو بە شیوازیکی کەمیک ناباو وەرگیپراوه.. ئەو قسانە شایستەي ئەوهن چەند جار بیاخوینیتەوه، تا باش و جوانتر حالی بییت و لە مەرامی منیش تێبگەیت لە پەرەکانی تری ئەم پەرتووکه دا!

ئیمە بۆ کاریکی تر هاتووین و زۆربەمان خەریکی سەدان کاری ترین جگە لەو کارەي کە بۆی هاتووین، مەرۆقەکەي ناو ناخیشمان باش دەزانی کە ئەرکی سەرەکی خۆمان بەجی نەهیناوه، بۆیە ناھیلی بە ئاسوودەي دانیشین و بە ئارامی بژین، بەرەوام تازار دەچەشی و تازاریشمان دەدا و تۆقرەمان لێدەبرێ..

کاری بنەرەتی ئیمە تەسلیمبوونە بەو هیژو ئیرادە پر حیکمەتەي بوون دەسورینی، ئەگەرچی ئەقلی ئیمە پەي بە زۆریک لە حیکمەتەکانی ئەو نابا، ئەسلەن عەقل هەر بۆی نییە لەویدا و لەبەردەم ئەو ئیرادەدا کار بکا!!

ئەم كارەش (ملكەچى رەھا بۆ پەرودەردگارى بوون) كارىكى قورس و گرانه، بەلام لیوان لیوه له چيژ، له ئاسوودەیی، له دنیایی، سەر ماندوو ئەبى، بەلام دەروون ئارام ئەگرى. میشك دیتە ئیش، بەلام دل ئەحەوئیتەوه! لەکارخستنی عەقل، یا راستەر بلین: لەکارکەوتنی عەقل لەبەردەم ئیراده و حکیمەتی خوادا كارىكى سەختە، ھەموو پیاویك بەرگەى ناگرى، (ابن الجوزي) دەلى: "ھەركەس واگومان ببات کە تەکلەف و ئەرکی شەرعى سووک و ئاسانە، ئەو ئەرکی نەناسیوه.. ناشى گومانکەریك واگومان بکا کە تەکلەف: شۆردنی ئەندامەکانی لاشەییە بە ئاو، یان راوەستانە لەناو میحرابدا بۆ بەجیھتانی دوو رکات نوێژ؟ ھەبھات! ئەمە ئاسانترین و سوکترین ئەرکە.

"ئەرکی راستەقینە ئەوئیتە کە شاخەکان نەیاتوانی ھەلیگرن، بەشیک لەو ئەرکە ئەوئیتە: من کە بینیم قەدەر بە شیبوئیتە دەروا کە عەقل لێی تیناگا، عەقل ناچار ئەکەم کە ملکەچ بیت بۆ خاوەن قەدەر، ئەمەش قورستین تەکلەفە. بە تاییەت ئەوئیتە کە عەقل ھیچ لە ماناکەى تیناگا و نایزانی، وەك وەلیمە کردن بۆ مندال، سەرپرینی ئازەل، لەگەل باوەر بوون بەوئیتە کە ئەو کەسەى ئەم قەدەرەى داناو و ئەمری پى کردوو بە بەزەبیتین خاوەن بەزەبیتەکانە. ئەمە شتییکە کە عەقل تینا سەرسام ئەبى، ئەمە تەکلەفی ملکەچى و ازەبیتانە لە دەپرینی نازەزایی...!! ئیستا زانیت نیوان ئەرکی عەقل و ئەرکی لاشە چەندە؟"

ئەم ئەرکەى عەقل زۆر قورس و گرانه، کە نەپرسی و بیدەنگ بیت، (إِنَّا سُنَلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا)، ئەوئیتە بینى زانایەکی وەك (ابن الجوزي) بە ئاشکرا دان بەوئیتە دەنى کە ماندوو بوو لەژێر ئەو بارەدا.. بەلام بەندایەتی تەنیا ئەو ملکەچییە نییە بەس، بەئکو دەبى ئەو تەواوی ملکەچییە ئاویتە بى لەگەل تەواوی خۆشەوئیتە، (ابن تیمیة) لە (العبودية) کەیدا ئەم مەسەلەى بە درێژی روون کردووئیتەوه. دوور نییە پەرسى چۆن تۆ ئەتوانی کەسێکت خۆشبوئیتە کە نەوئیری لە ھیچ كارىكى پەرسى: بۆ (؟) و لە زۆرکارىشى حالى نەبى؟!

مرۆڤیا کەسێک باش باش دەناسى، ئیتەر ناسینەکەى لە رینگەى زانستەوه بیت یا لە رینگەى چەشتن، پاش ئەم ناسینە، پەى بەو دەبا کە ناکرێ کارى نەبەجى بکا و ھەرچى دەکا بى ھۆ نییە، لەم کاتەدا ملکەچى دەبى و خۆشیشى دەوئیتە، چونکە سەرشتى مرۆڤا، کەسى دانا و زانای خۆش دەوئیتە، یان مرۆڤا بە ھۆى ھەندى رووداوە کەسێکی خۆش دەوئیتە، زۆرى خۆش دەوئیتە، ئەوکات ھەرچى بکات، لێى ناپرسی بۆ وات کرد؟ ھەر بیریشى ناکەوئیتە کە لێى پەرسى، چونکە ھەموو شتى یار لای دلدەر پەسەندو بى عەبیبە... لێرەوه دەرکەوت کە خۆشەوئیتە و ملکەچى تەواو، بەبى یەك نابن.

کە تۆ لە دلەوه باوەرت بە بوونی ئەو وئیتە کرد کە لە پشتى ئەم سەرشتەوه جیھان ئاراستە ئەکا، ئیتەر لەبەردەمیدا عەقل خۆى لە بیر ئەچى!! عەقل تەنیا کارى گەرە و سەرەکی ئەوئیتە کە ئەو بە تۆ بناسینى و دەستى تۆ بگرى و بتبات بۆ لای ئەو، کە گیاندىتى ئیتەر ئەوئیتە وەك باقى ئەندامانى لاشە ئیشى دەبیتە گوێراپەللى و بەس، لیکدانەوه و ھەلسەنگاندنى نامینى... لەبەر نوورى جەمال و گەرەبى ئەودا عەقل دەحەپەسى و واقى وپ ئەمئیتە:

لە ھەرچیبەك ھەللى خورشیدی عیشقى گول روخان (مەحوى)!

ئەگەر عەقلى بى، لەو جیگە، ئاونگى عەقلى چبکا؟!

(مەحوى)

پادشایەك بە دەروئیشىكى وت: "ئەو کاتەى لە دەرگای خوا نزیک دەبیتەوه، یادم بکە!"

وتى: "کاتیک من بگەمە ئەو حەزەرەتە و شەوقى ھەتاوى جەمالى لە من بدا، من خۆم لەبەر نامینى، چۆن یادى تۆ بکەم؟"

(فیه ما فیه)

له دلئی خۆمدا و له جیاتی هەر خۆینهرێکی ژیر به گژی خۆمدا ته چم و به خۆم ته لیم: ئەمه هه ندى قسه ی زله و له خه لکی تهرت بیستوه و ده یگوازیتوه، یان هه ندى عارف راسته ئەمه یان چه شتوه، به لام تيمه ته و حال و وه جدەمان له کوی بوو؟! به لام هەر خۆم وه لامی خۆم ته ده مه وه که: ئەگەر زۆریش نه بی هه رشتتیکم چه شتوه و قسه ی ته و گه وره یپیاوانه ش که ته زمون دیدن خۆی جیی ته وه یه سوودی لی ببینی، کورد وته نی: "که بابیشمان نه خواردبی، به دهستی خه لکه وه بینومانه!"

ته و جا ته وه حه قیقه تیکه جگه له وه چاریک نییه، بینراوه و ده بینین که ئاسو ده یی راسته قینه لای هیچ که سیک نییه، ته و که سه نه بی که خۆی ته سلیمی حه ق کردوه، ملکه چیی بو خوا و سه رقالی به به ندایه تی ته و تا قه کلیلی کامه رانییه... هەر که سه له مه باشتری پییه با درییی نه کا و بیخاته روو، به مه رچیک خۆی کامه ران بی و له دهستی دلهر اوکی و خه فه ت رزگاری بووی، نه ک وه کو (دیل کارنگی) دوا ی دانانی سه دان ریگه بو کامه رانی و دلنیایی.. خۆی بکوژی!!

یه که به یه کی تيمه، ئیستا، له دهستی خه فه تیک ده نالین که نازانین سه رچاوه که ی چیه، دکتور خۆزگه به جوتیار ده خوازی و کریکار به خاوه ن کارو نه فه ر به شو فیرو شو فیتر به نه فه رو گون دیشین به شاری و شارنیشین به لادی و هه روا... که س به چیگه و کار و حالی خۆی رازی نییه و ناواتی بارو گوزه رانی ته وی تر ده خوازی... روو له هه رکی ده که ی شه کوا ی ده ردی خۆیت لاده کا، هه موو خۆزگه به سالانی رابردوو مان ده خوازین، له ئابلقه ی ئابووری و بارو گوزه رانی گرانیدا له ئیسته خۆش حال و چالا کتر بووین، بو؟! ته نانه ت ته م خۆزگه خوا ستنه مان به رابردوو وای لی کردووین ته وه نده به دین و ره شبینی کردووین، ته زانین (گومان ته به یین) که ته مرۆمان له سه به یینی خۆشته و سه به ی سه د ته وه نده ی ته مرۆ به ده خت و چاره ره شین!!

بو (داهاتوو) و ا ته روانین:

له به رشه قی

بی دادییا

پووت و په رپووت

هه لده له رزی

پۆحی بی به رگ و

بینازم..

له چاوی سه به یینمه وه

پۆزی

سه د جار

خۆزگه به ئیسته م

ته خوازم!

هیمن خورشید - (دیوانی شووشه)

ئىمەى ئادەمىزاد لەو تەھى عەقلمان كەردووە بە فەرمانرەواى ھەموو ژيانمان وامان لىھاتووہ! لەو كاتەوہى واتىگەيشتووين عەقل خۆى ھەموو شتە و پىويستى بە رىنوئىنى ھىچ كەسى تر نىيە، حالمان ناواى بەسەر ھاتووہ... ئەوجا كام عەقل؟ عەقلى ئازاد؟ نەخىر! عەقلى ماددى، عەقلى بەندە، عەقلى سوودپەرست و بەرژەوہندىخواز... ئىمە خويمان لە كارگەلىكدا ھەلئەقورتىنن كە ھىچى لى نازانين، ئەوجا بە دەستى گىلى خویمانەوہ گىر ئەخۆين و خەم دامان دەگرى و لە خويمان و ژيان بىزار ئەبين. ئىمە ئەبى نەھىلەين عەقل لەبەرەى خۆى زياتر پى درىژ بكا... وتمان عەقلى ماددى.

ليردەدا ھەندى قسەى ترى مەولاناي روومى كە لە (فیه ما فیه) دا نووسيووہتى دەگوازمەوہ:
ئەقل تەلاق بەدە... ئامان مەلەين كە تىگەيشتەين! ھەرچەند پتر تىگەشتەى و لەبەرت كەردبى، لە تىگەيشتە گەلىك دوورى، تىگەيشتەنى ئەوہ: تىنەگەيشتەنە، بەلا و چارەرەشى و بىبەشى تۆ لەبەر ئەو تىگەيشتەنە. ئەو تىگەيشتەنە بەندى تۆيە، لەو تىگەيشتەنە دەبى رزگار بى ھەتا بى بە شتىك!

تۆ دەلەئى كە: "من مەشكەم لە دەريا پركردووە و دەريا لە مەشكەى مندایە! ئەمە مەحالە، بەلام ئەگەر بەلەئى كە مەشكەى من لە دەريادا ونبوو، ئەمە باشە و ئەسل ئەمەيە."

"ئەقل ئەوئەندە باش و مەتلوبە كە تۆ بباتە بەردەرگای پاشا. كە گەيشتەتە بەردەرگای ئەو، ئەقل تەلاق بەدە، كە ئەو كاتە ئەقل زيانى تۆيە و رىگرە، كە گەيشتەتە ئەو، خۆت تەسلىمى ئەو بكە! تۆ كارت بە چۆن و چلۆن نىيە. بۆ ویتە: نەخۆش، ئەقلى ئەو ئەوئەندە باشە كە ئەو ببات بۆ لای تەبىب، كە بردیە لای تەبىب، دواى ئەوہ، عەقلى ئەو لە كاردا نىيە و دەبى خۆى تەسلىمى تەبىب بكا."

ئەو (مولاناي روومى) بە نمونەيك ئەوہ روون دەكاتوہ، كە حەق تەعالا (ئەگەر وردبیتەوہ) ئەبىينى، بە جى دەستى نەك بە زات.. ئەلە: "لە سەردەمى مستەفا، كافرىك غولامىكى ھەبوو مسولمان و خاوەن گەوھەر. بەرەبەيانىك، خاوەنەكەى فەرمورى كە بوخچە بپچەوہ بچىنە ھەمام!

لە رىدا، مستەفا لەگەل سەحابە لە مزگەوت نوئىيان دەكرد، غولام گوتى: ئەى خواجە، ئەم بوخچە تاوىك بگرە ھەتا نوئىزى دووانە بكەم، دواى ئەوہ لە خزمەتتەم!

كاتىك چوہ نىو مزگەوتەوہ، نوئىزى كەرد، مستەفا ھاتە دەرو سەحابەكانىش ھاتە دەروہ. ھەر بە تەنيا غولام لە مزگەوت ماوہ. خواجەكەى ھەتا چىشتەنگا و چاوپرووان بوو و بانگى دەكرد كە: ئەى غولام، وەرە دەر! گوتى: نامەيلن!

كاتىك لە راددە تىپەرى، خواجە سەرى لە مزگەوت ناھەتا بىينى كىيە كە ناھەيلە. جگە لە كەوش و سىبەرىكى نەدەيت و كەس نەدەجولائە گوتى: ئاخىر، كىيە كە ناھەيلە تۆ بىيەدەر؟

گوتى: ئەو كەسەى كە ناھەيلە تۆ بىيە ژور، خۆى (لە راستدا) كەس ئەوہىە كە تۆ ناىينى!!

مرۆفە ھەمىشە عاشقى ئەو شتەيە كە نەيدىوہ و نەى بىستووہ و تىي نەگەيشتووہ و شەو و رۆژ داواى دەكا: "بەندەى ئەوہم كە ناىينم" و لەو شتەى كە تىگەيشتووہ و دىتويىتە مەلوولە و لىي رادەكا. لەبەر ئەوہ كە فەلاسىفە بىينى (بىينى خوا) رەد دەكەنەوہ: چونكە دەلەين: لەوانەيە لىي تىر بى و مەلول بى، ئەمەش رەوا ناىە. سونىيەكان دەلەين كە: ئەوہ كاتىكە كە ئەو بەيەك جۆر خۆ بنويىن، چونكە بە دەمىك سەد جۆر خۆ دەنوئىن و بگرە سەد ھەزار خۆ دەردەخا، كە قەت يە كيان بە يەك ناچى.

مهولانا دواى دورو دېر قسه كردن له سهر خوا و قورئان (كه كه لامى شه وه) به هينانه وهى نمونيه كه له ژيانى پيغهمبر، باس له وه شه كا: كه گه يشتن به خوا و به دهسته ينانى كامه رانى ته واو باچيكي قورسى هه يه، شه بي ده سبه ردارى خوت و نارزه ووه كانت بي له بهر شه، دواى شه مه شه گه ي به و، كه گه يشتى ئيتر شه تو به رندا: "تو جار يك بلي (خودا!) و شه وسا، له سهرى سوور به و بوهسته، هه تا ته واوى به لاكان به سهرت دابارين".

يه كيك هات، به مسته فاى گوت "إني أحبك" تو م خوش شه وى.
گوتى: "وريبه كه ده ليى چى!"

ديسان دو وپاتى كرده وه: "إني أحبك".

گوتى: "وريبه كه ده ليى چى". گوتى: "إني أحبك".

گوتى: "ئىستا بوهسته كه به ده ستى خوت ده تكوژم! هاوار به حالت!".

نمونيه كى تر شه هينيتشه وه له سپره ي پيغهمبر و شه رحى كى دريژى ده كات و زياتر شه وهى و تم روون ده كاته وه:
يه كيك له سهرده مى مسته فا، گوتى كه "من شه دينه ي تو م ناوى، وه لا نامه وى، شه دينه وه رگروه. شه ونده كه له سهر دىنى تو بووم، روژييك نهحه سامه وه: مالم چوو، ژنم چوو، منالم چوو، حورمه تم نه ما و پياو هتى و شه هوه تم نه ما".
گوتى: "حاشا! چونكه دىنى ئيمه بچى بو هه ركوييه كه هه تا له بن و بنه رته وه هه لينه كيشى و ماله كه ي گسك لينه داو راي نه مالى، ناگه ريتشه وه".

چ مه عشوقيكه؟ هه تا له تودا موويه كه له خوشه ويستى خوت تيدا ماييتشه وه، روى خوى نيشانى تو ناداو لايه قى وه سلى شه و نابى و وه خويت ناگرى، ده بي به ته واو هتى له خوت و له عالهم بيزار بى و ببى به دوژمنى خوت، هه تا دوست رووت تيبكات. ئىستا دىنى ئيمه له تيو دليك كه قه رارى گرت، هه تا شه به حهق نه گه يه نى و شه وهى كه ناپيوست و خه وشه لى جوى نه كاته وه، ده ستى لي به لئاگرى.

پيغهمبر فهرمووى: "له بهر شه وه نهحه سايه وه و غه م ده خوى، چونكه غه مخوار دن رشانه وهى خوشييه كانى پيشووه. هه تا له گه ده ي تودا له و شتيك ماييتشه وه، هيچت ناده نى كه بيخوى".

له كاتى رشانه وه دا كه س هيچ ناخوا. كاتييك له رشانه وه بووه وه شه وده م ته عام ده خوا. تو ش سه بر كه و غه م بخو! كه غه مخوار دن رشانه وه يه. دواى رشانه وه، خوشييه كه سهره لده دا كه غه مى تيدا نه بى، گولييك كه دركى پيوه نه بى، مه يه كه خومارى به داو وه نه بى.

ئاخر، له دونيا، شه وو روژ داواى ئاسوده بى و حه سانه وه ده كه ي و پيكه ينانى له دونيادا مومكين نييه و سهره راي شه وه يهك ده م بى داوا نيت. شه و راحه تيه ش كه له دونيادا ده ستى ده خه ي وهك بروسكيكه كه تيده په رى و نامينيتشه وه، شه ويش چ بروسكيك؟ بروسكيكى پر گليره، پر باران، پر به فر، پر مه ينه ت..

بو وينه كه سيك به ته ماى شه نتاليايه و به ره و قه يسه ريه ده چى. هيواداره بگاته شه نتاليا و هه ول ده دا، كه چى مومكين نييه به م ريگه دا بگا به شه نتاليا، ئيللا شه وه كه به ريگه ي شه نتاليا دا پروا، هه رچه ند شه ل و زه عيفيش بى، ديسان ده يگاتى، چونكه ئاكامى ريگا شه مه يه.

تو ده ليى كه: شه ي موحه مه د، دينه كه م وه رگروه! چونكه حه سانه وه م نييه. جا بو دىنى ئيمه كه سيك به رده دا، هه تا به ئامانجى نه گه يه نى؟!

دەلئىن مامۆستايەك لەبەر نەدارى لە وەرزی زستاندا، جوبەبەيەكى كەتانی لەبەر كەردبوو. سەيلاو (لافاو) ورجچىكى لە كوستان دەپال خۆى دابوو (لەگەل خۆى ھىنابوو) تىدەپەراندو سەرى كەوتبوو بن ئاو. مندالەكان پشتيان ديت و گوتيان: "مامۆستا، ئەو تا كەولتەك لە جۆبار كەوتوو و تۆ سەرما تە، بىگرە!"

مامۆستا لەبەر رادەى نيازو سەرما، خۆى بە ئاودا دا كە كەول بگرىتەو، ورج توند چنگى لىداگرت، مامۆستا لەئاودا ئەسپىرى ورج بوو.

مندالەكان بانگيان دەكرد كە: مامۆستا! يا كەولەكە بىنە يا ئەگەر ناتوانى بەرى بدە و خۆت وەرەو! گوتى: "من كەول بەردە دەم، كەول من بەر نادا، چ بكم؟" (فیه مافیه)

تىبىنى ئەو بەدەم كە ئەو قسانەى مەولانا جەلالەددىن ھەندى ئىشارات و عىباراتى سۆفیانەى تىدایە، كە ئەگەر كەسەك شارەزا نەبىت بە ھەلە لىيان ھالى ئەبى، جا پىويستە لە مەغزاكەى باش ھالى بيت، ئەگەر نا خۆتى لى كەر كە، وابزانە ئەو چەند دىرەت ھەر نەبىست!!

داستانى خەفەت خواردنى ئىمە و دلئەنگىمان زۆر بەو داستانە دەچى كە دەگىر نەو، لە ناوچەيەك تىمىكى (سیرك) (گروپتەك لەوانەى يارى سەيروسەمەرە دەكەن بۆ گالئە و خۆشى) جىگىر بوون و ماوئىەك مانەو، كابرايەك چوو لە دكتورىكى ئەو ناوچەيە و شكاتى دەردى دلئەنگى خۆى بردە لى. پزىشكە كەش ئەو بۆ پىشنىاز كەرد، كە سەردانى ئەو گروپە بكاو بچىتە سەيرى يارىيە كانيان، بە تايبەت دەلغە كىكان لەگەلە (كابرايەكى نوكتەچى كە لاسايى زۆرشت دەكاتەو) قسەى زۆر خۆشەو خەمى مرۆف دەرەوئى. نەخۆشەكە وتى: قوربان! بمەخشە، من ئەو دەلغەكەم كە دەلئى!!

ئەوانەمان كە خەلكى ھەلدەپەرئىن و خەرىكى بەزم و شايىن، لە ھەموان دلئەنگەن، ئىمە نازانين لە كویدا بە دواى دەرماندا بگەرئىن، كامەرانى لە جىيەك بزر بوو و ئىمە لە جىيەكى تر بۆ ئەگەرئىن!

دەگىر نەو: جارىكان كابرايەك چاوى بە مەلا نەسەددىن دەكەوتت كە لەبەر مانگەشەو لە سەربانى خانووەكەيان دىت و دەچىت و چاوى برپووتە بەرپىتى خۆى، كابرا لى پىرسى: ھا مامۆستا! شتەكت لى ونبوو؟ وتى: بەلى. كابرا پىرسى: لە كوئىت ون كەردوو؟ وتى لە ژىر زەمىنى خانووەكەمان! كابرا بە سەرسورمانەو پىرسى: تىتر بۆچى لىرە دەگەرئى؟! وتى: ھەرچۆنىك بىت ئىرە روناكتەر و پىاو بەرچاوى خۆى دەبىن!

تاچەند توانيومانە لەگەڵ ئەو ئیرادەییەدا هەلکەین کە لە سەرۆکی گەردوونەوهیە؟ تا کوی ئیمە گوێرایەلی ئەو هیزمین کە بوون و ژین دەسوپێنی؟ هەر کاریک کە دیویکی ئاسمانی هەبێ و مەبەست لە ئەنجامدانی رەزامەندی پەروردگاری دروستکار بێت، ئەو کارە ئەبێتە هۆی ئاسودەیی و ئارامی، ئەو هی رەوشت کردی: زیان بەخۆگەیانندنەبوو، ئاسودەکردنی دەررونی خۆی بوو، دلخۆشکردنی مەرۆقەکەمی ناخی خۆی بوو.. ئەمانە و دەیان نمونەیی ژیانی خۆمان ئەو سەدپات ئەکەنەو کە هەرکەس باوەرێ بە رووح نەبێ و وابزانێ مەرۆق (یا ئادەمیزاد) تەنیا جەستە و جەزی ماددییه و بەس، ئەو تاسەر ئیسقان لە هەلەدایەو هەرچی ئەلی لە گەرەلاوژەیهک زیاتر هیچ نییه!

مەرۆقی ناو ناخی ئادەمیزاد فوویه کی خوایی و ئاسمانییه و هەر کاریک بۆ خوا بکری ئەو مەرۆقە شادمان ئەکا.. لە رۆژگاری گرانیدا (کە هەموومان کۆکین لەسەر ئەو هی ئەو کات دلخۆشتر و دلنیاتر بووین لە ئیستا) کاتیک تۆ نانی دوو رۆژت هەبوو و دراوسێکەت نانیهک ژەمیشی نەبوو، تۆ ئەچووی نانی رۆژیکی خۆت بۆ دەبرد، ئیتر روونە دەبێ ئاسوودە بیت، چونکە کاریکی خۆپەسەندانەت ئەنجام داو، لێرەشەو مەرۆقەکەت یا مەرۆقبوونت رەنگی خۆی بە دەست هیناوە، شادمان و چالاک بوو. تۆ کە چاکهیهک بەرامبەر کەسێک ئەکەیت، ئەگەر مەرۆقبوونت لە دەست نەدابی، خۆشحالی تۆ زیاترە لەو کەسە چاکەکەمی بەرامبەر دەکەیت!

برادەرێکی نزیکم هەیه، ناوی (یادگار)ە، خەلکی هەولێرە، مەرۆقدۆست و چاکەکارە، کەم کەس لە برادەرەن ئەم ناخە پاکەمی ئەویان دەناسی، بەلام من هەرزوو (سەرەرای هەنلی قسەمی سەرۆسەمەری) پەیم بەم دەروونە بێگەردەمی برد، رۆژیک لەگەلی چوومە (غسل) تا ئۆتۆمبیلەکەمی بشوات، مندالیک کە بۆیاچی بوو، هات و پێی وتین کە پێلاوتان بۆیاخ ناکەن؟ من وتم: نا، بەلام برادەرە کەم بە (بەلی) وەلامی دایەو، دواي ئەو هی بۆیاغە کە تەواو بوو، مندالە کە وتی بە (150) دینارە، یادگار (500) دیناری پێدا، مندالە کە وتی: وەستا راوێستە با باقی پارە کەت بۆ بێنم، ئەو وتی ئەو دواي پارە کەش بۆ خۆت! چاوم لە مندالە کە بوو بە راکردن چووە لای هاوڕێکانی و چەندجار ئەو هی دووبارە کردەو کە: "ئەو وەستایە (500) دیناری لۆ بۆیاغی دامی!" یادگار کە بە وردی سەیری دیمەنی شادمانی مندالە کەمی دەکرد، لەسەر خۆ وتی: خوا ئەزانێ ئیستا من زیاتر دل خۆشە تاوێ کو ئەو مندالە!

سەید قوتب لە (أفراح الروح) دا باسی ئەم مەسەلەیه ئەکا، من لێردا وەرگێرانە کەمی (هێمن خورشید) بۆ (أفراح الروح بإسعاد الآخرين) ئەگوازەو: "شادییه کانی رۆح بە دلخۆشکردنی خەلکی: ئەزمونی ژیان فیری کردووم، هیچ شتیکی لەم ژیاوەدا ناگا بەو شادییه رۆحیه گەورەیه کە لە کاتی دلشادکردنی خەلک، یان دلدانەو هی خەلک، یان بەخشینی هیوا و شادی و دلنیایی بە دەررونی خەلکدا دەستمان دەکەوێت! بە راستی شادییه کی ئاسمانی سەر سوپهینەرە، دووروزیک پەییوهندی بەم زەمینه وە نییه، ئەو وەلامدانەو هی توخمە ئاسمانییه کەمی ناو دەررومانە، ئەو هیچ پێویستی بە پاداشتیکی نییه لە دەرروهی خۆیه وە بۆی هینرایت، چونکە پاداشتە کەمی هەر لەناو خۆیدایە!

کیشیه کی تر هەیه کە هەندی کەس دەم لە باسکردنی دەکوتن لە کاتییکدا هیچ فری بەم بوارەو نییه، ئەویش بابەتی پێزانینی کەسانی ترە بەو چاکانەمی بەرامبەریان دەیکەین.

هەول نادەم نکۆلی لەو جوانییه بکەم کە ئەم پێزانینه لە خۆیدا هەلگرتی، لەو شادییه زۆرە کە ئەم دانپیانانە دەیهه خشیت بە خاوەنەکەمی، بەلام ئەمانە (هەموو) شتیکی ترن، بابەتە کەمی ئیمە لێردا بابەتی شادییه، ئەبێ بزاین چاکەکردن دەنگدانەو هییه کی رووکەشیانەمی نزیکی لە دەررونی کەسانی ترەو هەیه، بەلام ئەم شادییه لەو زۆر زۆر کەمترە، چونکە ئەمە لە رەگەزی ئەو شادییهی تر نییه، کە بە تەنیا هەستی پێدەکەین، لەو ساتەو ختەمی دلنەوایی کەسێک دەکەین یان شادی و ئومید و دلنیایی دەخهینه دەررونی کەسانی ترەو! نا ئەمە ئەو شادییه بێگەردە تەواو هییه، کە لە دەررومانەو

ھەلدەقولیت، بۇ خۆیشی دەگەرپیتەو، بەبى ئەوھى پېویستی بە توخمىكى دەرەوھى دەرۋونى خۇمان ھەبیت، ئەو پاداشتى خۇى بە تەواوھتى وەرگرتو، چونكە پاداشتەكەى لەناو خۇیایەتى!"

پېغەمبەران سەراپای ژيانیان خزمەتى خەلك بو، بۇیە بەردەوام ئاسوودە بوون، ئەوان پەیکەرپك بوون لە خزمەت، لە خۇیووردىبى، لە فیداکارى، خەمەکانى ئەوان گەرە بوون، ھەر بۇیە دلنیا و سینە فراوان بوون، ئاخى خەمى گەرە چىژىكى رووحى گەرە تىدایە، چىژىك كە تەنیا كەسپك لىيى حالى ئەبى، كە چىشتىبىتى! چىژى راستەقىنە ئەوھى ناخى ئیمە ھەستى پیتەكا، مرۆقبوونمان پىي ئەھسیتەو، نەك جەستە.. ئەم قسانە كەس ئەوھى لىنەخوینیتەو كە مەبەست لىيان پىشتگوى خستنى جەستە و لاشەى مرۆقە، نە.. بەلكو مەبەست ئەوھى كە دەرۋون و ناخ گرنگترە و ئەسل ئەوھى و لاشەش شایانى خزمەت و پاراستنە لەبەرئەوھى ھەلگرى ئەو رووحەیەو بى لاشە رووحىش لەم دنیادا مانای نابى، لاشەش ھەر خەلاتى خولقىنەرى كاربەجیە.

ئەوانەى بە رووكەش چىژ لە ژيان ئەبىنن و خۆشى دەگوزەرىنن، ھەم دەرۋونيان ماندوو دەكەن و ھەم لەشيان شەكەت، ھەمیش دلان تەنگ ئەكەن.. ئەوانەى خەرىكى سەماو خۆسورانن و ئارەزوبازین ھەردەم لە خۇيان ئەترسن و لە دەستى خۇيان ھەلدین! بەر لە ھەموو كەس خۇيان رقیان لە خۇیانە! ئەى نابىنى یەك سات بە تەنیا نلسرەون و چركەيەك لەگەل خۇيانا ھەلناكەن!؟

چيژی راسته قينه و ناسوده يی ته و او ته و هیه که مرۆڤ له ته نیاییدا، کاتیك بهس خۆی و خۆیه تی، ههستی پیته کا.. نازانی که پیغه مبهره کان و شوپین پیته لگره کانیاں هه موو ناواتیاں ته و هیه بووه و ته و هیه که ساتیک دهره تی خه لوه ت و به ته نیامانه و هیان هه بی و بویاں بره خسی که دوور له قهره بالعی تاویک دانیشن؟ سه ماکاران تا ته نیاتر بن خه موکتر و دلته نگترن، به لام ته مان (پیغه مبهره کان و شوپین که وته کانیاں) تا ته نیاتر بوونایه ناسوده تر و دلنیاتر ده بوون! ئاخو پیغه مبهره کان ههست به معییه تی خوا ته کهن، هه میسه وا ههست ته کهن و دلنیان که خاوه نی بوونیاں له گه له، ته و کهسه ی که ده چیتته ناو مولکین که وه هیه شتیك وه که ته و نارا میی بو ناهینی، که خاوه نی مولکه که ی له گه له بی.. له گه لبوونی هه موو دنیا ناگاته له گه لبوونی ته و قهره بووی نه بوونی ته و ناکاته وه...

ته نیایی، نامویی.. زۆر ترسناکه، تۆقینه ره، خنکینه ره، دهردی ته نیایی و غه ربیی، یا جودایی و داپران زۆر گران و کوشنده یه، مرۆڤ قهت له ناو ماده دا نارا م ناگری، چونکه ته نیاییه، ناموو غه ربییه، ته لکسیس کاریل و جان پۆل سارتر دوو شایه تی باش بوون که له سه ره تا وه باسی قسه و راکانیا مان کرد له نامو بوونی مرۆڤ له م شارستانیه ته ماده ییه دا، ته گه ر گوزه ریک بکه یین به نیو چند چوارینه یه کی باباتا هیری عوریا ندا و له گه لیدا دهردی ته نیایی و جودایی بچه ژین و به دوا ی دهرماندا بگه رپین و شوپینی فیه ته و مرۆڤه که ی ناخمان که وین، راستیه کی زۆر به له زه تمان بو دهرته که وی: باباتا هیری هه مه دانی ههست به نازاریکی زۆر ته کا و په ی به به ده به ختی خۆی ته بات و ته گاته ته و ته نجامه ی که گه ردوون نازاری ته دا و هه ره ته مه شی ته وی!

فلک کی بشنوه آه و فغوتم؟

به هر گردش زنه آتش به جوتم

یک عمری بگذروم باغم و درد

بکام دل نگرده آسوم

واته: "گه ردوون که ی ته بیسی تا ه و فوغانم؟ به هه سوو رپکی ناگریک به ره ته دا له گیانم.. ته مه نیکم تیپه راند به غه م و

دهرده وه، جاریکیش به دلی من نه سو را ناسانم!"

دوا یی بو ی دهرته که وی که دهردی ته م غه ربیی و ته نیایی و داپرانه، چاره و به خت نییه:

دلا! از دست تنهایی بجوم

ز آه و ناله خود در فغوتم

شبانِ تار از درد جدائی

کره فریاد مغز استخونم

"ته ی دل! له دهستی ته نیایی گه شو وته گیانم.. له تا ه و ناله ی خومدا له فوغانم.. شه وانی تار له دهرده و نیسی

جوو دا ییدا.. ته کاته هاوار مه غزو کرۆکی نیسقام!"

پاش ته مه روونی ته کاته وه که ته و ته نیاییه ته م باسی ته کا به زۆر بوونی هاو رپ و براده ری زه مینی نارپه ویتته وه، ته و

ناسیارو هاو دهردیکی ته وی که له جیهانی بالادا هاو ده می ته م بی:

أزیزان از غم و درد جدائی

به چشمونم نمونده روشنائی

گرفتارم بدام غربت و درد
نه یارو همدمی، نه آشنایی

(تهزیزان! له غم و دهردی جودایی، له چاوانما نه ماوه روژنایی.. گرفتارم به دامی غوربهت و دهرد، نه یارو هاوده می،
نه ناشنایی). له م چوارینه دا روی دهم ته کا له نازیزانی، که و ابو هاوړی و نازیزی هه یه، به لام تینویتی به که سیان ناشکی!
ته گهر له گهل ته م عاریفه خواناسه دا برۆین و له گه شته که یدا هاوړیته تی بکه یین، ته زانین و له نیوه ی ریدا تووشی ناو میدی
ته بی و ته گا بهو قه ناعه ته ی که دهردی ته نهایی ته م، ته وهنده کاریبه که هیچ ده او چاره یه کی نیه:

سری دیرم که سامانش نمی بود
غمی دیرم که پایانش نمی بود
اگر باور نداری، سوی من ای
ببین دردی که درمانش نمی بود

"سه ری کم هه یه که بی سامانه، غه می کم هه یه که بی پایانه.. گهر باوهر ناکمی وهره بو لای من، ببینه دهردی که بی
دهرمانه!"

دوای ماویه که له گهران و رامان، باباتاهیر گوستانیتیک به دی ته کات و وا هه ست ته کات که هاوده می ته و له و
گوستانه دایه، به لام له و باوهره دا نیه بیگاتی، بویه ده نالینی و پاساویش بو ناله که ی دینیتته وه که دووریه له و گولانه ی که
له و گوستانه دان:

من که از سوته دلام چون ننالم؟
من که از بی حاصلانم چون ننالم؟
نشسته بلبلان با گل بنالند
من که دور از گلانم چون ننالم؟

"من که له دل سوتاوانم چون نه نالم؟ من که له بی حاصلانم چون نه نالم؟ له گهل گولدا دانیشتون بولبولان و نه نالن، من
که دور له گولانم چون نه نالم!"

له هه نگاویکی تردا واهه ست ته کا، دلی، به بی پرسی ته و شوینی دلدارو هاوده مه که ی ته که وی، بویه باباتاهیر
سه روشوینی دل شیتو که که ی نازانی:

نمیدونم دلم دیونه ای کیست؟
أسیر نرگس مستونه ای کیست؟
نمیدونم دل سرگشته ام
کجا میگرددو در خونه ای کیست؟

"نازائم دلم دیوانه ی کییه، دلی نه رگسی مه ستانه ی کییه؟ نازائم دلای سه رگردانی من، له کوی ته گهری و له خانه ی
کییه!"

له پر ته بینین باباتاهیر هاوده می کی هه میشه ناماده و دوستی کی به ناگاو نه مر ته دوزیتته وه و له هه موو خه لک بی منه ت
ته بی:

خداوندا به فریاد دلم رس
کس بی کس توای، من مانده بی کس

همه گویند که ظاهر کس نداره

خدا یار مننه، چ حاجت کس؟

"خودایه! بگه به فریای دلّم، کهسی بیّ کهس توی، من ماوم بیّ کهس... همه مووان ته لّین که تاهیر کهسی نییه، خودا یارو دۆستی مننه، چ حاجتی کهس؟"

دوایی خه می ته وه ته خوات که تهّم دۆسته شیرینهی له دست دهرچی و بهرده وام خه می ره زامه ندیی ته وه ته خوات و تهّم خه مه هه موو خه فته کانی تری له بیر ته باته وه:

سه غم آمد به جانم هر سه یکبار

غریبی و آسیری و غم یار

غریبی و آسیری چاره دیرن

غم یار و غم یار و غم یار

(سیّ خه م به ربونه گیانم به یه کجار، غه ربیی و شه سیری و غه می یار، غه ربیی و شه سیری چاره ده کرین، خه می یارو خه می یارو خه می یار)!

تهّم خه می ره زامه ندیی دۆسته، ته وه خه مه گه وره یه یه که به هیچ شادیه کی رو کهش ناگۆرد ریته وه، تهّم خه مه خولقینه ری نارامیی دهر وونی و به رزی هیمهت و دلّنیاییه. هه ر کهس رو که یه کی نه گۆری دۆزییه وه و زانی هه موو زیان و رو داوه کانی به دهستی یه کهسه و ته وه کهسه ش دۆست و یاره، تیر به هیچ نرخّ ده سبهرداری نابیی:

بؤد دردم و درموم از دوست

بؤد وصلم و هجروم از دوست

اگر قصاب هم زتن واکره پوست

جدا هرگز نگرده جونم از دوست

(دهردو دهر مانم به دهستی دۆسته، وه سلّ و هیجرانم به دهستی دۆسته... قه ساییش پیستم له لهش کاته وه، هه رگیز گیان له یار جیا نابیتته وه)!

پاش هه موو ته مانه تهّم پیاوه عه ودالهی که چه ندین ساله به دوای حه قیقمتدا ویلّ بووه، ته وه نده چیژ له م که شفه ده با، ته وه نده تامی خو شی تهّم لیقاو له گه لدا بوونهی له لا شیرینه، که خو زگه به و که سانه ته خو زئی که یه که ساتیش له زاتی حه ق جیا نابنه وه و هه میشه خه ربیکی راز و نیازن له گه لّ ته ودّا:

خوشا آنان که (الله) یارشان بی

که (حمد) و (قل هو الله) کارشان بی

خوشا آنان که دایم در نمازند

بهشت جاودان بازارشان بی

(خو شی بوّ ته وانهی که (الله) یاریانه، که (حمد) و (قل هو الله) کاریانه... خو شی بوّ ته وانهی که بهرده وام له نویتدان، به هه شتی نه پراوه بازار یانه).

هه ر کهس تهّم له گه لدا بوونه هه ست پینه کاو مه عیه تی تیلاهی نه چه ژئی، به هیچ شتیک دلّشاد نابیی، هه میشه بیزاره و بوئی شادمانیش ناچی به لوتیا، با جیگه بگۆری، خانوو، خو اردن، جل و بهرگ، ... هیچ له مانه دهردی ته نیایی چاره ناکهن، (ههردی) شاعیر له شهیریکیدا به ناوی (بیّ نارامی) باس له م دهرده ته کاو ته لّی:

تاخ و داخ و دهرد، له دهست ته نیایی،

په شیبوی بیّ حه د، دهردی بیّ دوایی،
ثم سه رسامییه،
بیّ نارامییه،
دلّ ناکامییه،
کهی دیّ کوّتایی؟
* * *

بو ههر کوئی ته چم پیی خراپترم...
ناسره ویّ دلّه ی پر له ناگرم.....!
نه له ناو گولزار،
نه لای خزم و یار،
نه له دهشت و شار،
توقره ناگرم...!
* * *

له دهست شار هه لدیم، ته چمه ناو گولزار،
له ویش هه لئا کهم، دیمه وه ناو شار!
وهک نارام نه ماو،
دلّ و پیّ سوتاو،
خانهی خه و روو خاو،
له دنیا بیزار.....!
* * *

که به تیکه لبوون، وه ها بیزارم،
بوچ به ته نیایی: په شیبوه کارم،
بو وهک ره نجهرۆم؟
وهرس بووم له خووم؟
بو ههر کوئی نهرۆم،
دلّ بیّ قهرارم؟!

ههروهک ته حمه د مه ته ری شاعیر ته لی:

كل مساءً ألتقي
أخلص أصحابي
أفتحُ بابي صائِحاً:
أهلاً بأحبابي.
وقبلَ أن أغلقهُ..
أحضنُ صوتي

والصلى

وفتحة الباب!

واته: "هموو ئیوارانیک له گهڤ دلسۆزترین هاوړپیکاندا بهیهک دهگهین، دهرگای ژووره کهم ده کهمه وه و هاوار ده کهم: سلاو له خوشه ویستام، پیش شه وهش که دهرگاکه دا بجه مه وه، دهنگی خوم و دهنگدانه وه کهی و جی کلیلی دهرگاکه له باوهش ده گرم".

(محمد عومهر عوسمان) پیش ته لی:

سه ده ها سه گ پیم و هریوه ..

که لبه ی تیژیان له و دهستانه ما نو قم کرد

که نانی تیا بو و نه وه ک به رد

دره خته پاییزیه کانش منیان جیهیشت

که دلای سه وزم دیاری بو نه ک گه لای زهر

فهراموشم ..

فهراموشم وک تارژهنیکی مه زنی ..

نیشته جی بووی شاریکی که ر

فهراموشم ..

فهراموشم وک زهنگی شه و که نیسه یه ی ..

بوویته بنکه ی سه ربازی و زه خیره ی شهر

(له غوربه تا، ل117)

په وهر دگار روونی کرد و ته وه که شه و له گهڤ تیمه یه، نایه وی سه رسام و بی نارام و دل ناکام و دل و پی سوتا و و رهنجه ر و بیزارو بیقهرار بین، شه له گه لدا بو نه ی خوا بو تیمه ی مرژفه همیشه یه و نه برا و یه و له هموو شوینی کدایه ... دوا ی شه کورته باسه له سه ر دهردی ته نیایی، چند شیرینه که گویت له ﴿هُوَ مَعَكُمْ أَيْنَمَا كُنْتُمْ﴾ الحدید: 4، بیت شه و له گه لئانه له ههر کو ی بن.

﴿مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ، وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَمَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ المجادلة: 7.

"سی کهس نییه چه بکهن به یه که وه خوا چواره میان نه بیت، پینج کهس نییه شه و زاته شه شه میان نه بیت، له و ژمارانه که متر یا زیاتریش نییه، که شه و لایان نه بیت و تاگادار نه بیت به سرته و چریه یان، له ههر شوینی بن و له ههر کویدا بن شه ههر له گه لیانه، پاشان له روژی قیامتدا تاگاداریان ده کاته وه به هموو شه و کارو کرده وانه ی که شه نجامیان داوه، چونکه به راستی خوا به هموو شتیک زانایه"، شه نایه تانه چند تاده میزاده تاوانباره کان ته تو قینی و تاگاداریان شه کاته وه، که کاری خراپه مه کهن، چونکه له گه لئانین و پی شه زانین، ههر شه و نه و زیاتر دلنه واییه که بو باوه رداران و شه و مرژفانه ی که ههست به نامبوون شه کهن و له دنیا دا به دهستی ته نیاییه وه ده نالینن، که خه فته مه خون، تیمه له گه لئانین، ههر که سیش خوی له گه ل بی (که خاوه نی گه ردوون و بوونه) ناکری خه فته بخوا .. (محمد) که له دهستی بیبا و ه پران و دوژمنانی په یامه که ی له مه که هه لته اتبوو، ته نیا شه بو به کری هاوړپی له گه ل بوو، که دوژمنان لیان نزیک بوونه وه و گه یشته به رده می شه و شه شکه و ته ی که خویان تیدا هشار دابوو، شه بو به کر (که له چاو (محمد) دا) هیشتا پله یه کی نه بریوو له جیهانی عیرفاندا،

که می‌ک ترساو خهفته تی خوارد که کارمان له‌نگ بوو، (محمد ﷺ) که ته‌واو مه‌عییه‌تی خوای له‌مس ده‌کردو له‌گه‌لبوونی ته‌وی هه‌ست پیته‌کرد، به ئارامیی دلنه‌واایی کردو پیی وت: ﴿... لَا تَحْزَنُوا إِنَّا اللَّهُ مَعَنَا﴾ التوبة: 40، خه‌فته مه‌خۆ، دلنیابه خوامان له‌گه‌له.

هه‌ر له ته‌نجامی ته‌مه‌دا بوو: ﴿فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ...﴾ (ته‌وسا ئیتر خوا ئاسوده‌یی و ئارامی دابه‌زاندو سه‌ری و پشتگیری و به‌هیزی کرد..)

هه‌ر که‌س باوه‌ری به‌م له‌گه‌لدابوونه‌ی خوا هه‌بی، هه‌میشه هه‌ست به‌به‌رزو بلندی خۆی ته‌کا و ره‌واش نییه بوئی، له کاتی‌کدا ئاوا به‌رزه، که خه‌فته بخوا و وه‌ی بروخی و نائومی‌د بی ﴿وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ آل عمران: 139، کۆل مه‌ده‌ن و خه‌فته مه‌خۆن، له کاتی‌کا ئیوه به‌رزو بالاترن، ته‌گه‌ر باوه‌رداری ته‌واون.

کییه که له‌م ئایه‌تانه (وه‌ک خۆی) حالی ته‌بی؟!!

شادی و ئاسوده‌یی ته‌وه‌یه که له ته‌نیاییدا هه‌ستی پیته‌که‌ی، نه‌ک له‌ناو قاله‌و هه‌راو زه‌نای خه‌لکیدا... کاک ته‌حه‌دی موفتی زاده ته‌لی:

له جهرگه‌ی جه‌می یارانی گیانی

تۆم نه‌بی هه‌شتا خۆم پی ته‌نیایه

تۆم هه‌بی ته‌نیا له ئینفرادی

لیم جه‌مه هه‌رچی خۆشی دونیایه

فەیلەسوفەکان لە فکری ئاسودەکردنی کەسدا نەبوون، ئەوان بە دەستی خەفەت و تازاری ناخی خۆیانەوه دامابوون، فەیلەسوفی داماو بە شوێن وەللامی پرسیارە کەلە کەبوو کانی ناومیشکیدا نەگەرێ، کەچی هەر هەلپە ئەکا و هیچی دەست ناکەوی، مەگەر بگەرێتەوه سەر رێگەی پیغەمبەران... ئەوان نەگەشتوونەتە ئاسوودەیی تەواو، مەگەر ئەوانەیان کە عارفیشن، لەگەڵ فەلسەفەکیاندا تیکەڵ بە عیرفانیش بوون... فەلسەفە ئەوەڵ و ئاخیر بۆ خوا نەگەرێ، گەرانه بە شوێن ئەودا و هیچی تر... کەلە کەکردنی دەیان پرسیارە، کە عەقڵی رووت، عەقڵی دونیەوی، کە خۆی بە هەموو شت ئەزانێ وەللامی تاقە پرسیاریک لەو پرسیارانەیی لا دەست ناکەوی... وتمان: عەقڵ هەر بۆ ئەوە باشە و تا ئەوی بە کەلک دی کە بتگەییەنی بە ئەو، پێت بلی ئاسوودەیی لە گوێراپەلێ و خۆشەویستی ئەودایە، پەيامی پیغەمبەران وەللامی هەموو ئەو پرسە فەلسەفیانەیی تێدایە، وەللامی هەرچی پرسیاری چارەنووسسازی تریش کە پێ ئەچی بە میشکی هیچ فەیلەسوفیکدا نەهاتبی... ئەرکی هەموو مرۆفیکە کە شوێنی قسەیی کەسیک بەکەوی (بۆ گەیشتن بە ئارامی) کە خۆی ئارام و ئاسوودە بیت و بە شادی گەشتی، نەک گوێ بۆ قسەیی کەسیک شل کات کە خۆی سەرگەردان و شیت و حەیران بی و لە دواییشدا یان دلی بتهقی یان خۆی بکوژی یان بەشیتی بمری!!

برۆ کتیبیک بخوێتەوه، کە لێی بووتەوه، تەژی بی لە چالاکیی، پپر بی لە ئارامی... نەک کتیبیک، کە تەواوت کرد سەری دونیات لی بیتیته یەک، تروسکاییک لە ژیاوتندا نەهیلێ، مادام تۆ مەحکومی بە ژیان لەم گەردوونەدا، ئەی بۆ ئەم چەند رۆژەیی تەمەنت بە دلنیاپی و خۆشی بەسەر نەبەیی؟! فەیلەسوفەکان لە هەموو چاخ و زەمانیکدا جەخت لەسەر ئەوە ئەکەنەوه کە خەلکیی خیریان تیدا نەماوه و فەوتاون و مرۆفیکیان تیدا نەماوه... (محمدی خاوەن پەيامیش جەخت لەسەر ئەوە ئەکاتەوه کە هەرکەس وابلی، ئەوە خۆی فەوتاو و بی خیرە زیاتر لەوانەیی کە باسیان ئەکا... یان بەم قسەییەیی بووتە هۆی فەوتانن و لەناوبردنیان: "مَنْ قَالَ هَلْكَ النَّاسُ فَهُوَ أَهْلَهُمْ" (أَهْلَهُمْ) بۆرە (ضممة) لەسەر کافە کەییە، (اسم التفضیل) ه. واتە: هەرکەس بلی خەلکیی فەوتان، ئەوە خۆی لە هەموویان فەوتاو ترە! لە ریاویەتیکی تردا هاتوو، کە ئەو پیغەمبەرە گەشبینە فرمویەتی: "مَنْ قَالَ هَلْكَ النَّاسُ فَهُوَ أَهْلَهُمْ" (أَهْلَهُ) کرداری رابردوو بە واتای: ئەو لەناوی بردوون و بووتە هۆی فەوتانیان! بەم پێیە ئەو فەیلەسوفانەیی خەریکی گەرەلاوژەن و هەموو خەلکیی بە ئاژەڵ و بی عەقڵ و بی هەست ئەزانن " لە هەموو خەلکە گیلەکان گیلتر و لە هەموو فەوتاوکان فەوتاو ترن... خەلکیی، زۆر کەسیان تێدایە، بە فیترتی پاکی خۆیان دەرکی ئەوە ئەکەن کە ئیرادییەکی داناو بە توانا هەییە کە بوون و ژیان بەرپۆه ئەبات و ئەشزانن کە ئەو زاتە لەوه مەزترۆ گەرەترە کە عەقڵی ئەمانە لە خۆی بگری... کەچی زۆریک لەوانەیی کە پێیان ئەوتریت فەیلەسوف ئەم راستییەییان لی شاراوێه و شەو و رۆژ لە هەولێ ئەوەدان بە عەقڵ لە خوا حالی بن و دەرکی کونھ و زاتی ئەو بکەن، کاک ئەحمەدی موفتی زاده لە (مەولونامە) کەیدا لە زمانی مندالیی پیغەمبەرەوه ئاوا ئەگێرێتەوه:

خوایە ناشکوری ناکەم، بم بەخشە ئەزانم کارت بی عەییە و لەخشە

من چەم لە مولکی پەرنادیارت کە سەر دەرپیتم لە راز کارت؟!

دایکم راسی ئەوت، بەرچەمەت خوای ب حەتمەن کاری تۆ، بی حکمەت نابی

هەر بۆیە خۆیشی (موفتی زاده) کە دەرکی ئەم راستییە ئەکا، شانازی بەوهوه ئەکا کە خوایەکی هەییە ئەوەندە مەزنە کە ئەم ناتوانی سەر لە کاری دەرکا:

بنازم - خوایە - بە رازی کارت بە نەزمی سەیری پر لە ئەسرات

نوسەری پەرتووکی (زنجیرەیی ناودارانی ئیسلامدا)، لە کتیبی یەکەمدا کە لەسەر مەولانای رۆمی نوسیویەتی، ئاوا چەند قسەییەکی مەولانامان بۆ دەگوازیتەوه: "بۆ ماویەکی دوور و درێژ ئەم عەقڵە کورتبەم تاقیی کردووه، کە جگە لە

ههستیپیکراو هیچی تر نابینیت و عهقلیشی به روکەش نه بییت به هیچی تر ناشکییت، که چی خه لکیی بهم عهقله ده لاین
(عهقلینکی حه کیمانه ی دووربین)!

هه رکه سیك وهك من عهقلی تاقیکرد بیته وه، هه وهکو منیش شوړش به رپا ته کا دژی ته م عهقله، له به ره وه زور به
گرنکی ده زانیت: خو به ره لا کردن له کویت و زنجیرو ده رچوون له سنوری ته م عهقله کورت بره"
"قاچی پیاری خاوهن مه نتق له دار تاشراوه و قاچی له دار تاشراویش پارچه ته خته یه که که نه نه رمی تیدایه و نه توانایشی
هیه!"

دووباره ته لی: "ته وانه ی خه ریکی لاسایی کردنه وهن، وهکو توتی به لگه ی فه یلمه سوف و ژیریژان دووباره ته که نه وه و
ته یلینه وه، به به لگه ی ته وان به لگه ته هیئنه وه، وته یه کی وشکی مردووی بی گیانه و ژیانی تیدا نییه، چونکه له دلینکی
مردووه ده رده چیت، چون وته ی مردوو کارتیکردن و به روبوومی ده بییت که له مردوویه که وه درچووییت؟"
مه ولانا (وهك ته و نووسه ره ته لی) باوه ری به بوونی عهقلی ئیمانی هیه، که ده کری ناو بنری (عهقلی عهقل)، ته م عهقله
بو ی هیه که بیته مه شخه لی مرؤف و ری پیشان بدا، به لام عهقلی جهسته مرؤف گومرا ته کا... ده رباره ی فه یلمه سوفان ته لی:
"فه یلمه سوف شاره زاییه کی زوری هیه ده رباره ی زانستی بونه وه و له مه معلومات سامانینکی زوری کو کردو ته وه، به لام تا
ئیستا نه زانه به نه فسی خوی، خاسیه تی هه ریه که له (جوهر) و (عرض) زورباش ده زانیت، به لام له ناسینی نه فس و نرخی
خوی نه زانتر و گومراتره له گویدریزه که ی مالی خوی. ته و نرخی و بایه خی هه موو شتیک ده زانیت، به لام نرخی نه فسی خوی
نازانیت، له گه ل ته وه شدا که رۆحی زانست و جهوه هری زانین و ناوه رۆکی حیکمه ت ته وه یه که پیانو نرخی و به های خوی بزانییت،
تامانجی دروست بوونی چیه بیزانی، هه لو بیستی له گه ل به دیه یئنه ری ته م جیهانه و داهاتووی پاش مردنی ده بی چون بییت؟"
هه ربویه زوریک له فه یلمه سوفان دوا ی گه رانینکی بی سه مه رو ماندووبونینکی له خوړا، گه شتون به تامانجی ته وه ی که:
"خوزگه م به پیره ژنیکی نه خوینده وار!!"

كەسەيك لافى ئەو ەلئەدا كە فەيلەسوفە كانى بوونگەرا ەولئى گەرانەو ەى ەمموو بە ەايە كيان داو ە بو مرؤف... گەورەترين ئيەانەو گالئە كە بە مرؤف كرابى ئەو ە بوو كە ئەو فەيلەسوفانە كرديان، بە مرؤف بلىئى: "ئاژەل، سەگ، كەر... ەيشتا لەو ە باشتەر پىي بلىئى "خو!" ئادەمىزاد (ئاژەلئىتى) پى ئەكرى (ئەگەرچى زور خوشيشى لى ئەبىنى)، بە لام يەك چر كە و يەك سات (خوايەتى) پى ناكرى! بە مرؤف بلىئى: "كاميش.. تيمساح" زور كەمتر ريسواو بى نرخت كر دوو ە لەو ە پىي بلىئى: (خو). مرؤف كە خوئ لى بوو ە ئاژەل يا خو، ئيتر خوليايەكى بو ژيان ناميئى، پەياميئىكى بو مان بە دەستەو ە ناميئى... بە لام كە خوئ ناسى، نە كەمتر لە خوئ و نە زياتریش ئەو كاتە بە كارى خوئ ەلئەسى: پەرەستش و گوپرايەلئى گردگارى گەردوون. بەم شيوەيش ئەبىئە كەسيكى گەشبين، خاوەن پەيام، توخمىكى كارا لە ئاوەدانكردەو ەى سروشتدا.. ئيتر يەك لە حزە بى يادى ئەو و بى كاركرن بو رەزاي ئەو ناسرەوئى، تواناي يادنە كرډن و نەبىننى ناميئى... ئەمەش ئەبى بيچەشى، ئەگەرنا كەس تواناي ەسفركرډنى ئەو ە نىيە:

دل كە خوكرډ بە كسى، دل برىډن آزاو مشكل است
مدتى با او سربردن و ناگە نلىډن مشكل است
من چه گويم از كمالش تا بدانى كىست او؟
دلبر نادىډه را توصيف نمودن مشكل است!

(دل كە بە كەسيكەو ە ەوگر بوو، دابران لىي گران و سەختە، ماو ەيەك لەگەلبوونى و دوايى نەبىننى سەخت و كيشەيە... من چى بلىم دەربارەى كەمالى تا بزانى كىيە ئەو؟! ەسفركرډنى دولبەريكى نەبىنراو كارىكى قورس و ئالۆزە). لىرەو ە ژيانى خوشئەوئى، چونكە خەلاتى ئەو ە، رەواش نىيە بوئى كە دو ەاي مەرگ و كوئاييەاننى ئەم قوناغەى ژيان بكا لاي ئەو... "لا يَتَمَيَّنُ أَحَدُكُمُ الْمَوْتَ" - حديث - كەستان ئاواتى مردن مەخوازن. كە مەرگيش بە ويستى خو ەات، ئەو ە ديسان خوشەويستە ەك موژدەيە بو باو ەردار: ﴿مَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ﴾ العنكبوت:5، "ئەو ەى كە ئاواتەخوازە بە ديدارى خو شاد بيت، با دلئيا بيت كە كاتى ديارىكراوى خو و ساتى سەرەمەرگ ەردىت!"

لەم ژيانەشدا ەمرچى تووش بى لە نارەختى و سەختى واي لىناكەن لە كار بكەوئى، بەلكو بەو زانستەى دەربارەى سيفاتى خو ەمىيەتى كە زاناو داناو بەسوزو رەحمە، ئيتر ئارامگر و ملكەچە لەبەردەم قەدەرى ئەودا، ئەمەش نەك لە دەست و پى كەوتبى، بەلكو بەرامبەر ئەو رووداوانە ملكەچە كە بە ەيچ شيوەيەك تواناي گوپرينيانى نىيە، بوئە لە خەمۆكى رزگارى ئەبى و لە ناتومىډى قوتارى ئەبى... (ابن الجوزي) لە (صيد الخاطر) دا ئەلئى: "بىرم لە حالئىكى سەير كرډەو ە، ئەويش ئەو ەيە كە خواي گەورە ئەم لەش و لارەى بە تۆكەيى و لەسەر ياساي حىكمەت و كاربەجىيى دروست كرډو ە.. ئەم دروستكراو ەش بوو ەتە بەلگە لەسەر تەواوى ەيترو تواناي ئەو و ناسكى دانايى، دوايى ئەگەرپىتەو ە ەممووى ەلئەوشىنئىتەو ە، ئەمەش وا ەكا كە عەقل سەرگەردان و مەدھوش بى، پاش ئەو ەى مىلى دا بو دانايىيەكەى و لە نەيئى ئەم كارەى دوايى دائەميئى، ئەنجا تىگەيەنرا كە دووبارە بو رۆزى دوايى دروست ئەكرىتەو ە، ئەم پىكەاتەش تەنيا بو ئەو ە دروستكراو ە كە بە رپرەوى زانيارىدا بپوا، لە ەرزى سەوداشدا ئالوگوپ بكرى.. بەمەش عەقلەكان كەمىك ەيتور بوونەو ە، پاشان ەندى شتى ترى لەم جوړەيان بىنى كە وردترو سەيرترن، ەك داروخانى لاو دواي ئەو ەى جەستەى بەرەو پتەوى و كەشخەيى دەرؤشت (ەيدى ەيلى لىي خورا!) لەو ەش سەيرتر: مندالئىك لە باو ەشى داىك و باوكيدا خەريكى گرؤگالە، لە پر خوا لىيان دەسپىنئىتەو ە، كەسپش نەيئى ئەم بردنەو ەيە نازانى، لە كاتىكا خو پىويستى بە بردنەو ەى نىيە، كەچى داىك و باوكى زوربان پىويست بە مانىەتى. لەمەش وردترو زەريفتر: نە بردنەو ەى پىريكى پەككەوتە، كە كەس خىر لە مانى نايىنى و ماناي نە مردنىشى نازانى، مانەكەيشى بو خودى خوئ تەنيا ئازارو زەحمەتە.. ەەر لەمجۆرە: نانپرانى باو ەردارى عاقل و ژير و دەولئەمەندىيى بى باو ەرپىكى

گەمژە و.. چەندىن شتى تىرى لەم جۆرە، كە عەقل تىوانى ھەلھەيتنان و ھۆيۆدۆزىنە و ھەيانى نىيە، بە واقورماوى ئەمىيىتتە وھ.. بەردەوام ئەپروائىمە كۆمەلە ئەركىنكى ئاينى، ھەركات ھەيزەكانى عەقل دەسەوسان بوون لە دۆزىنە و ھىكمەتە كەيان، پىشتەر لام جىگىر بوو كە خاوەنە كەيان ھەكىم و كاربە جىيە، بۆم دەرتە كەوى كە عەقل لاوازو بى دەسەلاتە لە دەركردنى ھەموو خوازراويك، ئەوكات دان ئەنىم بە دەسەوسانى خۆمدا، بەمەش ئەو ھەيزە لەسەر عەقل بەرامبەر ئەو ئەركە، بەجى دى. خۆ ئەگەر بە عەقل و ترا: تۆ لات چەسپا كە دروستكارو كردگارى بوونە وەر دانايە و كاربە جىيە ديارە لەو ھەي كە دروستى كردو، ئايا رەواو دروستە كە دروستكارو كەى تىكبەدات، ئايا ئەمە خەوشىك نىيە كە ئەكە وىتە ھىكمەتە كە يەو؟ عەقل بى گومان ئەلى: لەبەر ئەو ھەي من بە بەلگە گەيشتمە ئەو ھەي كە بە دلئايىيە و ئەو كاربە جىيە و ھەكىمە، دوايى سەرم لە زۆر شتى دەرنە كەردو ھۆي كارە كانىم نەزانى.. دان بەو دە ئەنىم كە من لاوازو ناخالىم... " ھەر كەس شىش وابوو، ھەموو زىانى ئەگۆرپت و ئەيىتە پارچە يەك لە چاكە و رەزامەندى و گەشبينى و مردنیش ھىچ لە چالاكى و زىندوو بوونى ناگۆرپت...

مەحفوظى تۆ، كە روو لەخودا بى، لە ديوو دەد
 بۆ ھىزى تۆ دەيىتە زى نەسجى عەنكە بوت
 دل زىندوو بەعەيشق و بۆ تۆ لە مەرگ ئەمىن
 بەم دەردە بمرە، تا ببىە (حَيِّ لَا يَمُوت)
 گەر سەنگى كۆھسارە، بوو لەعەلى تابدار
 ھەركەس بە جەبرى صەبر و ھەيا خويى بوو بە قوت

(مەھوى)

مرۆڤ که خۆی ملکهچی خوا کردو زانی ئهرکی لهم ژيانهدا په رسته شه، ئیتر ئه بیته توخیکی ئیجابی و چاکه خواز و رهفتار جوان.. په رسته شه واته دلنیایی و شادی رۆح و جیهان بینییه کی گه شینانه.. په رسته شه یانی: ئاوه دانکردنه وهی زهوی و راگرتنی بارو دۆخ به ئارامی و ئاشتی، عبودییهت به مانای بی کینهیی، خۆشه ویستی، په یوه ندیی پته و له گه ل هاوره گه زه کانت: مرۆڤ، ئاده میزاد.. یانی ته بایی.. به پوختی واته: خۆ رازاندنه وه به هه موو به هابالا کان و خۆ دامالین له هه موو ئاکاره دزیو و ناپه سنده کان.. دیارترین ره نگدانه وهی په رسته شه مرۆڤ بۆ خوا (که په یامی بونییه تی) ئاسوده بی ده روون و خزمه تکردنی خه لکی ده ورو به ره...

به چیرۆکیکی تۆلستۆی کۆتایی به م په رتوکه ئه هیتم، هه رچه ند چیرۆکه که که مینک درێژه، به لām پرمانا و چێژه: له شاریک له شاره کاندایا کابرایه کی پینه چی (ئیسکافی) ئه ژیا، ناوی (مارتن ئه قدیج) بو، ئه م کابرایه له ژوریک بچوو کدا جینگیر بوو بوو، له ژیرزه مینی باله خانه یه کدا.. ته نیا په نجهره ی ژورره که رووی کرد بوو شه قامی گه وره ی ناوبازار، که (مارتن) نه یته توانی له پی و پیلای ریواران زیاتر هیچی تری لیوه بیینی، ئه مه ش بۆ مارتن به س بوو، چونکه ئه وای لیها تبوو که خه لکی به پیلایه کانیاندا ئه ناسیه وه! ئه و ماوییه کی زۆر بوو که له و جینگه دا ئه ژیا و ناسیاریکی زۆریشی پیدا کرد بوو.. به ده گهن جووته پیلایه ک هه بوو له و گه ره که دا که جاریک یا دوو جار نه هات بیته به رده سته بۆ ئه وهی چاک کات، هه ر بۆیه زۆر به ی کاته کان به ره مه می کاری خۆی و جیده سته خۆی له په نجهره ی ژورره که یه وه ئه بیینی. هه ندیکه نه علی بۆیان ئالوگۆر کرد بوو، هه ندی پیلایه ک پینه کرد بوو، هه ندیکه تری دوو ریوییه وه هه ندیکه ش ژیره کانی گۆریبوو و رووییه کی تازه یان ژیریکه تازه ی لیدابوو.. زۆر سه رقاله بوو و کاری باش درۆیشته چونکه ئیشی جوان بوو و غه رازی باشیشی به کار ئه هیئاو که مته ر خه میش نه بوو، ئه کرا پشتی پی به سته، هه ر کاریک بیتوانیبا به رۆژی ته واوی کات، ته واوی ئه کرد، بی شیزانیبا ناتوانی راستی ئه وت به خاوه نه که ی. هه ر له بهر ئه مانه ناوبانگی باشی ده رکرد بوو، قه تیش بیکار نه ته بوو.

(مارتن) پیاویکی چاک بوو، کاتیکی پی نایه ناو ساله وه و پیر بوو، به زۆری بیری دایه روح و ده روونی و هه ولتی ئه دا له خوا نزیکی بیته وه. ئه و کاتیکی که لای وه ستایه ک کاری ئه کرد (پیش ئه وهی خۆی بیته وه ستا و کاری تاییهت به خۆی بکا) ژنه که ی مرد و پاش خۆی کورپه سی سالییه که ی بۆ به جیهیشت، ئه و له هه موو منداله کانی ته نیا ئه م کورپه ی بۆ جیمابوو، ئه و دوای منداله کانی هه موو به شیره خۆری مرد بوون. (مارتن) له سه ره تادا بیری له وه کرده وه که کورپه که ی بنیتریه لای خوشکه که ی له گوند، به لām هه رزوو هه سته به خه فته کرد بۆ دا برانی له رۆله که ی، له دللی خۆیدا وتی: گرانه بۆ (کابیتۆن) کورم که له خیزانیکی نه ناسدا گه وره بیت، که وایه ئه یه یلمه وه، با لای خۆم بی.

مارتن وه ستا که ی به جیهیشت و ژوریکه به کرای گرت له گه ل منداله بچوکه که یدا، به لām زۆر به ختی نه بوو له گه ل منداله کانیدا، خه ریک بوو کورپه که ی بگاته ته مه نیکی که به که لکی یارمه تیدانی باوکی بیت و بیته پشتیوانی و ره ونه ق به ژیان بیه خشی، نه خۆش که وت و یه ک خه فته ی ته واو له سه ر جینگا راکشاو به ده سته (تا) وه ده ینالاند، پاشان مرد.. مارتن کورپه که ی به خاک سپارد و چۆکی دا بۆ ئاومیدییه کی گه وره و خنکیته ر، ئه وه ندی نه مابوو له بیزاریدا کافرو بی پروا بی، به لām هه ر چۆنیکی بوو، له گه رمه ی خه فته خوار نیدا نوێژه کانی ئه کردو له خوا ئه پاراپیه وه که دوای کورپه تاقانه که ی ئه میش بمینی و بیاته وه، که چی ئه م پیره میرده په ککه وته به زیندوویی مایه وه.

رۆژیک له رۆژان یه کیکی له حاجیان هاته سه ردانی مارتن، مارتنیش گریی دللی خۆی لاکرده وه و باسی په ژاره کانی خۆی بۆ کردو وتی: وام لیها توه هه یچ هه زم به مان و ژیان نییه، ته نیا داوام له خوا ئه وه یه زووتر بمینی.. ئیستا من به بی هه یج هیوا یه ک له م دونیا یه دا ده ژیم.

پیاوچاکه که وه لآمی دایه وه: مارتن! بۆت رهوا نییه ئەم شتانه بلیتی، تێمه بۆمان نییه نارەزایی بەرامبەر کاری خوا دەرپرین، مادام خوا ویستی وابوو کورەکت بمری و تۆ بمیستی، که واتە بی گومان ئەمە باشە، ناتومیدییه کهی تۆ بۆ ئەوه ئەگەر پیتەوه که تۆ ئەتەوی له پیناو خۆشبهختیی خۆتدا بژیت.

مارتن لپی پرسی: ئەهی مرۆف بۆ چیتر ئەژی جگه له بهختەوه ریبی خۆی؟!

پیاوچاکه که وتی: له پیناو خوادا، مارتن!... ئەو ژینانی پێبهختیوی و ئەبی له پیناوی ئەویشدا بژیت. ئەگەر فیرووی بۆ ئەو بژیت تیتر هەرگیز خەفت ناخۆی و هه موو شت ئاسان ئەبی لات.

مارتن ماوهیهک مات و بیدەنگ بوو، پاشان پرسی: ئاخر مرۆف چۆن له پیناوی خوادا ئەژیت؟ پیاوچاکه که وه لآمی دایه وه: ئەمه میان خوا خۆی بۆی روونکردوینەتەوه، خۆیندەواریت ههیه؟ که واتە کتیبی خوا بگره دەستەوه و بیخوینەوه، ئەوکات ئەزانای خوا ویستوو یه تی چۆن بژیت.

ئەم وشانه له قولایی دلی مارتن دا جیگیر بوون و ناخیان ئەجولاند... زوو روشت و کتیبیکی پهیدا کرد، که پیتەکانی گهوره بوون و دەستی کرد به خۆیندەوه... سەرەتا وا بریاری دابوو که تەنیا له رۆژەکانی پشودا بیخوینتەوه، به لآم هەر که دەستی کرد به خۆیندەوهی بینی باری دلی زۆر سووک بوو، تیتر هه موو روژ لپی ئەخویندەوه. جاری وابوو به شیوهیهک ئەچوه ناو خۆیندەوهیهوه که نه وتی چرا کهی تهواو ئەبوو و هیشتا دەرونی تیر نه بوو لپی، بهردەوام هه موو شهو ئەخویندەوه، ههتا زیاتری ئەخویندەوه بیری رووتەر ئەبوو وه که خوا ئەیهوی چۆن له پیناویدا بژیت، هیدی هیدی دلی سوکتر ئەبوو، جارن که ئەخەوت دلی پر له خەم بوو، نرکه و نالهی ئەهات و بیری له کورە بچوکه کهی ئەکرده وه (کابیتۆن) به لآم تێستا له بهر خۆیه وه هەر "سوپاس بۆ خوا، سوپاس بۆ تۆ ئەهی پهروەردگار!" دووباره ئەکاته وه.

لهو کاته وه سەر تاپای ژینانی مارتن گۆرا. ئەو جارن عاده تی وابوو له رۆژانی پشودا ئەچوه چایخانه و پینکی دوو پینکیشی ده خوارده وه! هه ندی جاریش که باری به جی ئەهیشت، که می شەرابی نۆشیبوو له گه ل یه کیک له هاوڕێکانیدا، که زۆر سەر خۆش نه ده بوو، به لکو بریک ده بهنگ ده بوو، قسه گه لیکی پووج و پیکه نیناوی له دەم دەر ئەچوو، ئەبخوری به سەر پیاو پیکدا یا جنیوی پیتەدا، به لآم تێستا پشتی کردووه ته هه موو شتیکی له م شیوه و ژینانی زۆر ئارام و رازاوه بووه.

سبهینان دەستی به کاره کهی ده کردو هەر که له کاره کهی ده بوو وه چرا هه لواسراوه کهی قه د دیواری ژووره کهی دانه گرت و له سەر میزه کهی دایه ناو، له ره فه کهش کتیبی خوای ئەهیناو ئەیکرده وه دەستی ئەکرد به خۆیندەوه، هه ر کات لپی ئەخویندەوه تیگهیشتن و بهختەوه ریبی زیادی ئەکردو فکری ساف ئەبوو.

جاریکیان شتیکی رووی دا... مارتن له شه ونخونیدا بوو، رۆچوو بوو له خۆیندەوه دا، ئەو شتانهی ئەخویندەوه که هانیان ئەدا بۆ لیبوردهیی و هاوکاری و کاری چاکه و سوود به خش بۆ خه لکی.

(مارتن) ئەو چەند وشهیهی خۆیندەوه و ههستی کرد خۆشبهختیی دەرونی پر کردووه، بۆیه چاویلکه کهی له سەر چاوی لابر دو خستییه سەر کتیبه که، به تانیسه که کانی خۆی دا به سەر میزه که دا، چوه ناو بیر کرد نه وه لهو شتانهی خۆیندنییه وه، هه وللی دا ژینانی خۆی بهراورد بکا له گه ل ئەو وشانه دا و پرسباری له خۆی ئەکرد:

تایا کاره کانی من لهو کارانهیه که سوود به خه لک ئەگهیه نی، که سیک واگومان ئەکا که بهو کاره هه ستاوه که خوا فه رمانی پیداو، له کاتیکدا له مالی خۆیدا دانیشتووه، هەر که بیئاگابوو جاریکی تر توشی تاوان و گونا ه دی، به لآم من بهردەوام ئەم له سەر کاری خیر، چونکه کاری چاکه خۆشبهختی ئەهینی... ده سا خوایه! یارمه تیم بده.

بیری له وه هه موو شتانه کرده وه، خه ریک بوو پر واته سەر جیگا بۆ ئەوهی بجه وی، که چی دلی نه هات کتیبه که جیبیلی، بۆیه درێژهی به خۆیندەوه کهی دا له باره ی چاکه خوازی و سەردان کردنی چاکان و ئەولیاو فریشته کان بۆ لای ئەوانه ی چاکه کارن.

مارتن سەرى خستە سەرئۆلى و بى ئەوئى ئاگای بى خەو برديه وه، له ناکاو گوئی له دەنگیك بوو كه ئەیچپانده گوئییه وه: مارتن!

له خەو راپهړی و بانگی كرد: كییه ئەوه؟

لای كرده لای قاپی ژووره كه دا كەسی نهیینی، جارێكى تر بانگی كرد.. ئەجار به روونی گوئی لیبوو: مارتن، مارتن! بهیانی پروانه شه قامه كه.. چونكه دیم.

(مارتن) ههستایه سەر پى لهسەر كورسیه كه ی و دهستی هیئا به چاوه كانیدا، نهیزانی ئەوهی گوئی لیبوو خەون بوو یا له بیداریدا بوو، پاشان چراكهی كوژانده وه و لهسەر پشت راكشا بو ئەوهی بجه وى. له بهیانی رۆژی داها تودا، بهر له گزنگی خۆر ههستا و نوێژه كهی خویندو ئاگری كرده وه، شۆربای له هانه و ههندی نانه ساجی (تهستورك) ی ئاماده كرد و سه ماوه رى پیکرد، شهرواله كهی له پى كړدو بهرامبه رى په نجه ره كه دانیشته بو دهستپیکردنی كاره كانی، چوه خه یالی ئەوهی كه دوینی شه و رویدا، كه له پيشدا به خه و نيك لى حالى بوو، هه ندی جاریش وهك دهنگیكى حه قیقی دههاته بهرگوئی، پاشان له دلى خۆیدا وتی: پيشتریش شتى وام بهسهردا هاتوه.

سهره راي تهمه، بهرامبه ر په نجه ره كه دانیشته و زیاد له وهی خه رى كى كاره كهی خۆی بى، دى قمتى سهر شه قامه كهی ته دا، هه ركات پى لا وى كى ته بیینی كه زۆر ناسیا و نه بوو لای، زوو ده چوه لای په نجه ره كه و سه یرى سهره وهی ته كرد، نهك ته نیا بو بیینی پى لا وه كه و بهس، به لگو بو بیینی رى یواره كه ش. ده رگه وانى مالىك به ویدا تى په رى كه پى لا وى كى تازه ی له پى كړدبو و جه وه نه عیه كیشى به دهسته وه بوو.. سه ربازى كى پى رى كاتى نى قولا، كه خاكه ناسى كى به دهسته وه بوو، له په نجه ره كه نزیك بوویه وه، (مارتن) به پى لا وه شه كۆنه كه یه وه ناسییه وه. ئەم پیره مپرده ناوی (ستیفان) بوو، یه كى ك له بازرگانه كان به زه بی پى دا هاتبو وه و كړدبو یه خزمه تكار له مالى خۆیدا، ئیشى ته نیا هاو كاری كړدنی ده رگه وانه كه بوو. (ستیفان) دهستی كرده رامالینى به فر له راست په نجه ره ی ژووره كه ی مارتن. (مارتن) سه یرى كى كړدو دووباره دهستی كرده وه به كاره كه ی. له بهر خۆیه وه وتی:

"بى گومان من شیت بووم لهم ئاخیری پیرییه دا!" دواى دایه پى كه نین به بى رو خه یاله كانى خۆی. ستیفان دى بو به فر رامالین و منیش به فریشته عیه ك دیته پيش چاوم، كه هاتوه بو سه ردام! ئای لهم خرفتى پیرییه! به لام دواى ئەوهی دوا زده ته قه لى له پى لا وى كى دا، ههستی كرده كه شتى رایته كیشى بو سه یر كړدنی په نجه ره كه، كه سه یرى كى تری كرده، بینى (ستیفان) خاكه ناسه كه ی له پال دیواره كه دا داناوه، یان بو ئەوهی پشوویه ك بدا، یا خۆی گه رم كاته وه. ئەو پیاوی كى پى ر و لاواز بوو، توانای رامالینى به فرى نه ما بوو.

مارتن بى رى كرده وه: چى ئەبى ته گه ر بانگی بكه م و چاییه كى بده مى؟ سه ماوه ره كه ش ته وه نده ی نه ما وه بكولئ.

دروشه كه ی له جى خۆیدا چه قاندو ههستا، سه ماوه ره كه ی خسته سه رمیژه كه و چای لى نا. پاشان به په نجه ی له په نجه ره كه ی دا، ستیفان لای كرده وه و هاته لای په نجه ره كه، مارتن ئیشاره ی پى دا كه بیته ژووره وه و خۆیشى ههستا قاییه كه ی بو بكاته وه.

پى و ت: فه رموو.. و هره ژووره وه كه مى ك خۆت گه رم بكه ره وه، دلنیا م كه ههست به سه رما شه كه ی. ستیفان وتی: خوا لیت به زیاد كا، وه لالا دلنیا به كه ئىسقانه كام نازارم ته دن.

هاته ژووره وه و له پيشدا به فره كانى له خۆی كرده وه دهستی كرده به پا كړدنه وه پى كانى، تاكو شوین پى له سه ر زه و بییه كه نه كه وى، به لام خه رى ك بوو بكه وى.

مارتن پى و ت: خۆت ته زیه ت مه ده به سه رى پى كانت، دواى خۆم زه و بییه كه ته سه رم، ئەوه كاری رۆژانه مه، فه رموو هاوړم! دانیشه و چاییه ك دوان بخۆره وه.

ستيفان چايه كەي خواردەو و پەرداخەكەي لار كردهو، نيشانەيه بۆ ئەو دەي كە بەسە، ئەو قەندانەش كە مابوونەو دایناو، دەستی كرده سوپاسكردن و دەستخۆشی كردن لە مارتن، بەلام ئاشكرا بوو كە حەزى لى بوو چايەكەى تر بخواتەو. مارتن وتى: ها. پەرداخەكەى تر بگرە، يەك پيالەي تر چای بۆ تىكرد و دايە لايەو. مارتن ھەر چاوى لای پەنجەرەكە بوو و سەيرى شەقامەكەى دەكرد بە دەم چايى خواردنەو. و.

مىوانەكەى لىي پەرسى: چاودروانى كەسيكى؟ وتى ئايا چاودروانى كەسيكم؟ باشە، راستى شەرم ئەكەم پىت بلىم، چاودروانى كەس نىم، بەلام شەوى رابردو دەنگىكم بىست ناتوانم لە خەيالى خۆم دورى بجمەو. ناشزانم راست بوو يان خەيال! لە كتيبى خوام دەخويندەو، كە چۆن خۆشەويستانى خۆي دەنيريتە لاي خەلكى.. وابزانم تۆش شتى لەم جورەت گوى لىبوو؟ ستيفان وتى: بەلى، شتتەكى وام بىستوو، بەس من كابرايەكى نەزانم، خويندەوارىم نىبە.

بەلى ھاوړپم، پىم وتى: من لەو بارەو دەخويندەو، لە خۆم پەرسى: ئەگەر يەكەى لەو ھەلى و چاكانە ھاتە سەردانم، ئەبى چۆن پيشوازي لىبەكەم.. لەو كاتەى بىرم لەمە ئەكردەو، ھاوړپم، خەو زال بوو بە سەرمدا، چاوم چوو خەو، ھەر كە چاوم چوو خەو، گويم لە يەكەى بوو بە ناوى خۆمەو بانگى ئەكردم، لە خەو ھەستام و وا گوتمان برد كە كەسيك بە چپە پىم ئەلى: "چاودروانىم بە سەي ديمە لات"، دوو جار ئەمە روويدا، حەقيقەتت بۆ باس ئەكەم، ئيتەر ئەو تىكەل بە قولايەكانى دلم بوو، لەو كاتەو چاودروانىم، چاودروانى ئەو مىوانە تازىزەم!

ستيفان بە بىدەنگى سەرى لەقاندەو، ئەو ھەلى پيالەكەدا مابويەو ھەليقوراندو پيالەكەى لار كردهو. كەچى مارتن بوى راستكردەو و جارەكى تر بوى پركردەو، وتى: ها چايەكى تر بخۆرەو رەحمەتى خوات لىبى! بىرم لەو ئەكردەو، كە ئەو ھەلى خوايە چۆن بە ناو خەلكيدا ئەگەرى و كەس ناشكىنيتەو.. بە زۆرى بە ناو خەلكە سادەكاندا دىت و ئەچىت، ھاوړپتى مەرقە سادەكان ئەكاو بە زۆرى خۆشەويستانى خۆي لەو كرتىكارانە ھەلئەبژىرى كە وەكو خۆمانن، ئەو مەرقە خاكىيەكانى خۆش ئەوى و حەزى لە مەرقە خۆبەزلزانەكان نىبە، دەستخۆشى لە ھەزارو چەوساوە و خاوەن بەزەبىيەكان ئەكا.

ستيفان چايەكەى لەبىر كرد. ئەو پىرەمىردىكى بە سۆزى دلناسك بوو، بە ئاسانى فرمىسكى دەھات، بۆيە فرمىسكەكانى بەسەر گۆنايدا ھاتنە خوارەو، لە كاتىكدا كە دانىشتبوو گوى دەگرت. مارتن وتى: زوبە چايى تر بخۆرەو.

بەلام ستيفان: ستايشى خاوى كردو سوپاسى (مارتن)يشى كردو پەرداخەكەى دا بەلاو ھەستا، وتى: زۆر سوپاس (مارتن)، بە راستى ھەم خواردن و ھەم ئارامىت دا بە گيان و لاشەم.

مارتن وتى: تۆ لەسەر سەرو سەر چاوى، جارى تىرش وەرەو، بە راستى من بە مىوان دلشاد ئەبم. ستيفان رۆشت، مارتنىش ھەرچى مابوونەو لە چايەكە كەردىە ناو پەرداخەكەو خوارديەو، پاش كەمىك تفاقى چايەكەى لە كەنارىكەو داناو دانىشتەو سەر كارەكەى، خەرىكى دورىنەو پشتى پاژنەي پىلاويك بوو، بەردەوامىش لە پەنجەرەكەو سەيرى دەروەى ئەكرد، چاودروانى پىاواچاكەبوو، بىرى لە خۆي و كارەكانى ئەكردەو.

دواى ماوہىكە دوو سەرباز تىپەرىن، يەكەيان پىلاويكى حكومى و ئەوى تريان پىلاوى مالىەو ھەلى لەبىدا بوو، ئىنجا خاوەن مال بە پىلاويكى برىقەدارەو شوپىيان كەوت، بە دواى ئەمانىشدا نانەوايەك كە سەبەتەيەكى ھەلگرتبوو، ھەموو ئەوانە بە لاي پەنجەرەكەدا رەت بوون. پاش ئەمان ئافەتەك بە گۆرەويەكى سووفى و پىلاويكى جوتيارىيەو ھات، داي بە لاي پەنجەرەكەدا، بەلام لاي ديوارى پەنجەرەكەدا راوہستا. مارتن لە پەنجەرەكەو دىقەتى دا، بىنى ئافەتەكەى غەرىبە، لە جل و بەرگىكى كۆنەداو مندالىكى بە باوہشەويە، لاي ديوارەكە وەستا، پشتى كردبوو لە (با)كەو ھەلى داپوشىنى مندالە جگەرگۆشەكەى ئەدا، لە كاتىكدا ھىچىكى واى پىنەبوو، كە لىي بئالىنى و پىيەو بىچى! ژنەكە خۆي جلىكى ھاوينەي

شېرى كۆنى لهبەردا بوو. مارتن له په نجه كهوه گوڤى لیبوو، كه مندالنه كه ده گریاو ژنه كەش ههولئى ته دا هپورى بكتاهوه، به لام هيچ سوودى نه بوو، مارتن ههستاو له قاپيه كه وه چوو دهري و به پليكانه كه دا سهركه وت، بانگى ليكرد:

- كچم نازيزم.. نازيزه كه!

- ئافرهته كه گوڤى لیبوو، لای كرده وه.

- بو له ويدا راوهستاوى و ئه و مندالنه له و سه رمایه دا راگرتوو؟ زووبه وهره ژووهره وه. ئه توانى مندالنه كه ت باشت پيچيته وه له شوينى كى گهرمدا. ياللا ليره وه وهره!

ئافرهته كه سه رى سووما پياوئى كى پير به شه روايئى و دوو چاويلكه وه بانگى ته كا، به لام شوينى كه وت. له قادرمه كانه وه چوو خواره وه و چوونه ناو ژووهره بچوكه كه وه، پيره ميئرد فه رموى ليكرد بو سه ر جى گاكه و پيى وت:

- نازيزه كه م ليره دانيشه، له نزيكى ئاگردانه كه وه، خۆت گهرم بكه ره وه و شپرى مندالنه كه شت بده.

- شيرم نيه! له دوينى به يانويه وه هيچم نه خواردوو.

سه ره راي بى شيريه كه يشى، ژنه كه مندالنه كه ي نا به سينگيه وه و مه مكى خسته ده مى. مارتن سه ري كى له قانده وه، چوو قاپيئى و كه ميئى نانى هينا، پاشان ده مى فرنه كه ي كرده وه و بريك شوڤراي له هانه ي كرده ناو قاپه كه وه، پارچه په روڤيه كى له سه ر ميژه كه راخست و قاپه شوڤراكه و هه ندئى نانى بو دانا.

- فه رموو كچه عه زيزه كه م، بخۆ، منيش خه ري كى مندالنه كه ته بم، خوا مندالى پى به خشيوم، ته زانم چاوديري لى بكه م و ري كى بخه م.

ئافرهته كه ناوى خواي هيناو دانيشت بو ناخواردن، مارتن يش مندالنه كه ي له سه ر جى گاكه داناو خويشى له ته نيشته وه دانيشت، به زمانى ته قه ته قى بو ته كرد، به لام باش نه يته توانى، چونكه ده مى ددانى تيدا نه ما بوو، بو يه مندالنه كه هه ر ته گريا.

مارتن هه ولى دا به په نجه ي گه مه ي له گه ل بكا، په نجه ي ته برده لاي ده مى مندالنه كه و به په له ته ي گه رانده وه و چه ند جارى ته م كارى دووباره كرده وه، نه شى ته هيللا مندالنه كه په نجه ي بباته ده مدا، چونكه په نجه ي ره ش بو بوو ته وه نده پيلاوى پينه كرد بوو..

ئيتر مندالنه كه هپورب وويه وه و چاوى هه ر لاي په نجه ي مارتن بوو، تا كه وته پيئكه نين، ته مه ش واى كرد كه مارتن دلشادو خۆش حال بى.

ئافرهته كه ش دانيشت بوو، خه ري كى ناخواردن بوو.. كه وته باسى خۆى كه كييه و له كوڤوه هاتوو؟

وتى: من خيژانى سه ربازيكم، ميئرده كه ميان ره وانهى شوينى كى دوور كردوو، بهر له هه شت مانگ، له و كاته وه تا ئيستا هيچم ده ربارى نه بيستوو و هه والئى نازانم، ماوه يه ك چيشت لى نه ر بووم تا مندالنه كه م بوو، پاشان (له بهر مندالنه كه م) ميان نه ويست، له وه به دوا ته وه سى مانگه به دواي ئيشدا ته گه رپم و هيچ كاريكم ده ست ناكه وى، ناچار بووم هه رچيم هه يه بيغروشم و بيده مه خواردن، زۆريان پيوتووم كه سيس و لاواز بووم له برسان، ئيستا ش به ته ما بووم بچمه لاي ژنى يه كيئى له بازرگانه كان، كه له رپى ژنيئى خزمانه وه ناسيومه كه له مالىان كار ته كا، وهدى داوه كه لاي خۆى قبولم كا، دلّم خۆش بوو كه باشه ناره حه تيم كوئايى هات، به لام پيى وتم: تا حه قته ي داهاوو مه يه! مالىان دووره. من ته واو ماندروم و مندالنه كه شم له برسان فه وتاوه. سوپاسى خوا ته كه م كه ئافره ته خاوه ن ماله كه به زه يى پيدا هاتو ينه ته وه و بى پاره له خانوه كه يدا جى كردو ينه ته وه، نازانم ته گه ر ته و نه بوايه چيمان ته كرد؟

مارتن هه ناسيه كى هه لكيشاو وتى: تو جل و بهرگى گه رمترت نيه له به رى بكه ي؟

وتی: جل و بهرگی گهرم له کوی بوو، له کاتیکا من شالّه کیشم دوینی خسته گروی دره میکه وه!
پاشان ئافره ته که ههستا و مندالّه کهی گرتّه باوه شه وه، مارتنیش ههستا و چوو له ناو شته هه لّواسراوه کانی ژورره کهیدا
گهراو عه بایه کی کۆنی دۆزییه وه.

وتی هه چهند کۆن و شپه، بهس ئهم عه بایه بگره، به که لک دی له خۆتی بیچی. ئافره ته که سهیریکی عه باکه ی کردو
سهیریکی مارتنی پیری کردو عه باکه ی لیوه رگرت و.. دایه پرمه ی گریان.

مارتن لیی دوور که وته وه و چوو له ژیر جیگه که دا (قه ره و نیله که) دهستی بردو سندوقیکی درهینا و دهستی خسته ناوی،
دوایی گه پرایه وه به رامبه ر ئافره ته که دانیشته. ئافره ته که وتی:

- خوا لیت به زیاد کات برا. گومانم نییه خوا منی نارده به رامبه ر په نجه ره ی ژوره که ت، ته گه رنا مندالّه که م له سه ر مادا
رهقی ته برده وه، کاتیك دهرچوم له مال کش و هه وا یه کجار وانه بوو، بهس ئیستا ته بیینی چهند سارده! بیگومان خوا وای
کرد تو سهیری په نجه ره که بکه ی و بهزه بیته به مندا بیته وه، منی ئافره تی به دبه خت!
مارتن بزه یه کی کردو وتی: راست ته که ی، ته و منی والیکرد ئهم کاره بکه م. ته نیا ریکه وت نه بوو وای لیکردم بروانه
په نجه ره که.

ئیتیر چیرۆکی خه ونه که ی بو ئافره ته که گه پرایه وه، که چۆن گوئی له دهنگیکی خوایی بوو، که وه عدی پیدا به یانی بیته
سهردانی.

ئافره ته که وتی: "کی ته زانی. هه موو شتی ته شی!" ههستا و عه باکه ی دا به سه رشانیدا و مندالّه که شی لی ئالاند، سه ری
دانه واندو سوپاسی مارتنی کرد. مارتن پیی وت: "ته مه ش له به ر خاتری خوا بگره"، چهند دره میکی پیدا که شالّه که ی پی
وه رگیتته وه، ئافره ته که و مارتن هه ر دوو سوپاسی خوایان کرد، خوا حافیزیان له یه که کرد. دوای ته وه ی ئافره ته که رۆیشت،
مارتن که میك شوژیای له هانه ی خواردو پاشان شته کانی له سه ر سفره که هه لگرت و پاکی کرده وه. دوایی گه پرایه وه سه ر
ئیشه که ی و دانیشته.

دانیشته بو کار، به لّام په نجه ره که ی له به ر نه چوو بوو، هه ر کات سیبه ریکی هه ست پی کردبا، سه ری به رز ته کرده وه تاوه کو
ریواره که بیینی. بریک خه لکی ناسیارو هه ندیک که سی نه ناسراو و غه رییش به ویدا تیپه ری، به لّام که سیان سه رنج راکیش
نه بوون.

دوای ماوه یك مارتن ژنیکی سیوفرۆشی بیینی، که له نزیك په نجه ره که راوه ستا، سه به ته یه کی گه وره ی پیبوو، به لّام
ژماره یه کی زۆر سیوی تیدا دیار نه بوو، ئاشکرابوو زۆریه ی سیوه کانی فرۆشتبوو. کیسه یه کی پر له پارچه ته خته شی دا بوو
به سه ر شانیدا، که بو مالی دهرده وه، گومانی تیدا نییه که ته و پارچه ته خته نه ی له شوینیک کۆ کردبووه وه که باله خانه یه کی
له وئ دروست ته کرا، دیاریش بوو که کیسه که ئازاری ته دا، بۆیه ویستی له شانیکیه وه بیگوازیتته وه بو شانیه که تری،
کیسه که ی له سه ر شوسته که دانا و سه به ته که شی له لایه که وه دانا، دهستی کرده له قاندنی کیسه که بو ته وه ی ته خته داره کان
بته پسکینی و له بنی کیسه که دا خر بنه وه، له کاتیکا ته و سه رقالی ته و کاره بوو، مندالیک، که کلاویکی شپه ی له سه ر
نابوو، به راکردن هات و پری دایه سه به ته که و سیویکی رفاندو ویستی هه لّبی و بۆی درچی، به لّام پیره ژنه که چاوی لیبوو،
هه ر زوو لای کرده وه به لایداو توند مه چه کی گرت، هه ولیدا خۆی قوتار بکا، به لّام ژنه پیره که به هه ردوو دهستی قایم گرتی
و دای به ته پلّی سه ریدا که کلاوه که ی له سه ر په ری، ئینجا قژه که ی گرت و رایکیشا، مندالّه که قیزاندی و پیره ژنه که
جنیوبارانی کرد. مارتن دره وشه که ی فریادا و چاوه ریی ته وه ی نه کرد که له جیبه که دا بیچه قینی، به په له و راکردن رۆیشته
دهرده وه، له سه ر پلیکانه که پیی خلیسکا و چاویلکه که ی که وت، له به ر په له کردنی. دهرچوو سه ر شه قامه که، ژنه که هه ر پرچی

مندالڤه كهى توند گرتبوو رايته كيڤشا، هه پره شهى ته وهى ليته كرد، كه ته بيات بو لاي پولييس، مندالڤه كهش هه ر ته كوڤشا بو خورزگار كردن و گلپي ته كردو ته بيو: خو سيوه كه م نه برد؟ بو ليم ته دهى؟ به ر مده!

مارتن جياى كردنه وه، دهستى مندالڤه كهى گرت و وتى: نه نه گيان بهرى بده و وازى ليبيته بروت، جاريكى تر ته و كاره ناكات، لپي گه پي له بهر خوا!

پيره ژنه كه دهستى بهردا تا بروت و مندالڤه كمش ويستى هه لپيت، به لام مارتن لپي نه گه پراو وه ستاندى، پيى وت: داواى لپبوردن له نه نه بكه! جاريكى تريش كارى وا مه كه، من بينيميت خهريك بوو سيويك بدزى. مندالڤه كه دهستى به گريان كردو داواى لپبوردن كرد.

مارتن وتى: ئافه رين! ته مه دروسته، ئيستا ته م سيوه بگره. مارتن سيويكى له سه به ته كه ده ر كردو پيشكه شهى مندالڤه كهى كردو به پ پيره ژنه كهى وت: پاره كه يت ته ده مى داويى.. پيره ژنه كه وتى: به م كاره گه نده لثريان ته كهى، تو سهر له م مندالڤه به ره لايانه ته شيويى، پيوسته به دار لپيان بدرى تا وه كو به دريژايى هه فته كه له بيري نه چيته وه.

مارتن وتى: لپدان ريگه چارهى ئيميه، به لام ريگه چارهى خوا وانپيه، ته گه ر ته و مندالڤه له سهر دزيني سيويك بهر دار بدرى ته بي ئيمه له سهر تا وانه كانمان چيمان پي بكري؟

پيره ژنه كه بيدهنگ بوو. مارتنيش دهستى كرده گيراندنه وهى چيروكى ته و گه وره پياوهى كه له خزمه تكاره كهى بورابوو له و قهرزه زورهى لايه وه بوو، چون خزمه تكاره كهش دهستى نابوو بينا قاقاي گه وره كهى. ئافه رته كه گوپي بو هه مووى گرت و مندالڤه كهش وه ستابوو گوپي ته گرت.

مارتن وتى: خوا فه رمانى پيكر دو وين كه له خه لكيى خوش بين، ته گه ر نا ته و يش له ئيمه خوش نابى، ته بي له هه مووان خوش بين، به تاييه ت ته م مندالڤه نه فامه. ژنه كه سهر يكي له قاندو هه ناسه يه كي هه لكيشاو وتى: ته مه راسته، به لام ته وه زور ره فتاريان تيك ته داو عه مه لپان شه ر ته كا.

مارتن وتى: كه واته ئيمه ي گه وره كان ته بي هو كاري باشتريان بو بره خسيين.

پيره ژنه كه وتى: ته مه ريك ته و شته يه كه من ته مه وي بيليم، من هه وت مندالڤه هه بوو، كه چي ته نيا كيژوله يه كي مندالپان لپماوه.

نيتر پيره ژنه كه دهستى كرد به قسه كردنى ته وهى كه چون و له كوي له گه ل كچه كه يدا ته ژيان، چه ند ته وهى هه يه كه ئيستا لايين، وتى: هيژيكي كه م نه بي، توانايه كم نه ماوه، له گه ل ته مه شدا هه ر كاره كم له پينا و نه وه كانمدا، ته وان چه ند مندالپيكي زور جوانن، كه سيش نايه ته سهر داني من مه گه ر ته و مندالڤه، كچه بچكوله كه يان هه ر ليم نايه ته وه، دايم ته لپت: "ته مه دا پيره مه، نه نيى خوشه ويستم، دا پيره ئازيزم". له كاتى وتنى ته م قسه دا پيره ژنه كه ته واو دلئى نه رم بوو، دهستى دريژ كرد بو مندالڤه كه و وتى: بيگومان كارى ته م مندالڤه ته گه ر پته وه بو كه مفامى و مندالپييه كهى. خوا چاوى پيوه بي.

خهريك بوو ژنه كه كيسه كه بخاته سهر شانى، گورج مندالڤه كه داچه مى بوى و وتى: لپي گه پي، من بو تى هه لته گرم دا پيره گيان، منيش هه ر به م ريگه دا شه روم.

ژنه كه سهرى جولانده وه و كيسه كهى خسته سهر شانى مندالڤه كه وه هه ر دوو كيان به سهر شه قامه كه دا كه وتنه ري پيره ژنه كه هه ر له بيري چوو داواى پاره ي سيوه كه له مارتن بكا! مارتن را وه ستاو سهر يرانى ته كرد كه پي كه وه ته رويشتن و ده مه ته قيبان ته كرد.

كاتيک كه له چاو ونبون مارتن گه پرايه وه ماله وه و چاويلكه كهى له سهر پليكانه كه دوزيه وه، كه نه شكابوو. دره وشه كهى هه لگرت و دانسته سهر كاره كهى، به لام نه يتوانى ده زوه كه به نيو كوني پيسته كه دا ببات. له پر چاوى لپوو كه

چراييکه هات و به سهر شه قامه که دا ربي شه کرد بۆ داگيرساندن چراو مه شخه له کاني سهر جاده که، مارتن له بهر خوڤيه وه وتی: وا دياره کاتي داگيرساندن چراکان هاتووه. ههستا و چراکهی خوڤي پاک کرده وه و پلئته کهی سهری و داگيرساندو کردی به دارا، گهرايه وه سهر کاره کهی. پيلاويکی له بهر ده ستدا بوو ته واوی کردو ئه م ديوو ئه و ديويکی کرد، بزبان به شيوهی خوازراوی ليتهاتووه، پاشان هه مموو غه رازه کاني کو کرده وه و پارچه پراوو هه لقا چراوه کاني گسک دا، ده زوو و دره وشه و سناره کاني له جيگه ی خوڤيان دانا، چراکه ی هينايه خواره وه و له سهر ميژه که ی دانا، دوايي کتیبه که ی گرته دهسته وه و له ره فه که دا يگرت. ويستی له و شوينه وه بيکاته وه که دويني دياريي کردبوو و پارچه چه رميکی بپراوی خستبووه توي کاغزه کانه وه، به لام که هه لی دايه وه چوووه شوينيکی تر و سهر لاپه ريه که ی تر، راست خه ونه که ی دويني بيره اته وه، هيشتا له بير کرده وه دا بوو له و خه ونه، تا گوڤي له ته قه يه که بوو که به ده نگی پي و هه نگاوه له گرتن ده چوو، مارتن لای کرده وه، کو مه له مرؤقيکی هاته پيش چاو که له سوچه تاريکه که ی ژوو ره که يه وه وه ستاون، به لام نه ياني ناسييه وه و ليکی جيا نه کرده وه. به کيکيان چپاندييه گوڤيه وه:

مارتن، ئه ی مارتن! نامناسيته وه؟

مارتن له پيش خوڤيه وه وتی: تو کيی؟

ده نگی که وتی: "من ئه مه تام". دوايي (ستيقان) له سوچه تاريکه که وه هاته پيشه وه، که بزبه که ی له سهر ليو بوو، پاشان وه کو ته ميک په رت و بلاو بوو و نه ماو له بهر چاو ون بوو.

جاريکی تر ده نگی که وتی: "من ئه مه تام". نافره ته که له تاريکييه که وه ده رچوو و منداله که ی دابوو به سهر باليداو بزبه که ی کردو منداله که ش پيکه نی و دوايي ديار نه مان.

بۆ جاري سييه م: "ئه وه منم". پيره ژنه که وه منداله سيويه دهسته که له تاريکييه که وه ده رچوون و هه ردوو کيان زه رده خه نه يان ده کرد و پاشان له بهر چاو بزر بوون.

مارتن به و په ری شادومانی و به ختياربييه وه هه ناسه يه که هه لمژی و سوپاسی خواي کردو له و شوينه ی که کتیبه که کرايه وه دهستی کرده خوڤينه وه، له سهره وه ی لاپه ره که خوڤنديه وه: ﴿وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى﴾ * أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى * وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى * وَوَجَدَكَ عَانِلًا فَأَغْنَى * فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلاتَقَهَرُ * وَأَمَّا السَّائِلَ فَلاتَنْهَرُ * وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿

له داها تو دا په روه ردگارت ئه وه ندهت پي ده به خشي که رازيي بي. ئايا په روه ردگارت به يه تيمي و بي باوکی نه يينيت، که گورج په نای دايت و حه وانديته وه؟ ئه ی سهرگه ردان نه بووی، ريئويني کردی و ربي پيشان دای؟ ئه ی به هه ژاری و دهست نه رؤشتووي نه يينيت، که ده له مه ندو دلتييري کردیت؟ ده ی وبي، توش دلی يه تيم و بي باوکان مه شکينه و زيزيان مه که، هه لمه شاخي به رووی نه دارو سوالکه راندا، باسی فهزل و نيعمه تي خوا بکه به سهرته وه و به کاريان بيته.

مارتن ئه و کات تيگه يشت که خه ونه که ی هاتووته دی و ئه و کاری به وه کردوو که په روه ردگاری فه رماني پيداوه "□.

¹ ئه م چيروکه له به شى دوومه ی (حکايات تولستوي) دا هاتووه، که (کاظم سعد الدين) کردوويه تي به عه ره بي، وه رگير له جياتی ده قی کتیبی پيرؤز، که له چيروکه که دا هاتووه، ئه و ئايه تانه ی قورئانی پيرؤزی نوسيوه .

سەرچاوهكان

* بۆ ئەم نووسینە، پاش قورئانی پیرۆز، سوووم لهم سەرچاوانه وەرگرتووه:

- أفراح الروح، سيد قطب.
دار المنتقى للطباعة والنشر، سنة الطبع مجهولة.
- أفكار في القمّة، خالد محمد خالد.
الطبعة الثالثة، 1966، الناشر: مكتبة وهبة.
- الإسلام ومشكلات الحضارة، سيد قطب.
دار الشروق، سنة الطبع مجهولة.
- الإنسان ذلك المجهول، ألكسيس كاريل، تعريب: شفيق أسعد فريد.
الطبعة الثالثة، 1980، مؤسسة المعارف، بيروت.
- الإنسان والإيمان، اية الله مرتضى مطهري، ترجمة: عبدالمنعم الخاقاني.
الطبعة الثانية، 1988/1409م، العلاقات الدولية في منظمة الإعلام الاسلامي.
- إنه الإنسان، خالد محمد خالد.
فبراير 1962، الناشر: مكتبة وهبة.
- الإيمان والحياة، د. يوسف القرضاوي.
چاپ اول، چاپخانه: چاپ نهضت، 1370هـ. ش (1991م).
- جهد القريحة في تجريد النصيحة، تأليف الإمام جلال الدين السيوطي.
الطبعة الأولى، 2007م/1427هـ، دار الكتب العلمية/ بيروت.
- حكايات تولستوي، الجزء الثاني. ترجمة: كاظم سعدالدين.
الطبعة الأولى 1992، وزارة الثقافة والإعلام، العراق - بغداد.
- شرح العقيدة الطحاوية، تأليف الإمام القاضي ابن أبي العزّ الدمشقي.
تحقيق: د. عبدالله بن عبدالمحسن التركي وشعيب الأرنؤوط. الجزء الأول.
الطبعة الثانية 2005/1424، مؤسسة الرسالة - بيروت.
- صيد الخاطر، الإمام أبوالفرج ابن الجوزي.
الطبعة الرابعة، دارالقلم العربي، سورية.
- عرائس المروج، جبران خليل جبران.
الطبعة الأولى، 2002، مؤسسة علاء الدين.
- لافتات (شعر) ، الجزء السادس، أحمد مطر.
الطبعة الأولى، اغسطس 1996، لندن.
- المسلمون قادمون - ديوان شعر، د. يوسف القرضاوي.
الطبعة الثانية، 1415هـ/1994م، دار الوفاء.

- مفردات ألفاظ القرآن، العلامة الراغب الأصفهاني. الطبعة الثالثة، 1423هـ/2002م، دارالقلم، دمشق.
- المعجم الوسيط، مجمع اللغة العربية. دار الدعوة، استانبول.
- من كليات رسائل النور، رسالة أنا، سعيد النورسي، ت: احسان قاسم الصالحي. الطبعة الأولى 1410هـ/1990م، اوفسيت مطبعة حسام، بغداد.
- گفتگوهای تنهایی، بخش دوم، د. عدلی شهريعتی. چاپ هشتم، تابستان 1380ه.ش، مؤسسه انتشارات آگاه.
- تفسیری ناسان، برهان محمد أمين. نوبت چاپ: سوم، 1380ه.ش، انتشارات احسان.
- داغستانی من، کتیبی یه کهم، ره سوولاً حمزه توف، و. عزیز گهردی چاپخانه ی علاء، 1979.
- دیوانی شووشه، هیمن خورشید. چاپی یه کهم، چاپخانه ی په یوه ند، 2007.
- دیوانی له غوربه تا، محمد عمر عثمان. چاپی دووهم، چاپخانه ی رهنج، 2002.
- دیوانی مه حوی. لیکۆلینه وهو لیکلانه وهی: مه لا عبدالکریمی مدرس و محمدی مه لا کریم. چاپی سییه م، 2003، انتشارات کردستان به هاوبه شی کتیبخانه ی رینما.
- رازی ته نیایی، ته حمده ههردی. چاپی دووهم، 1984، بهرپوه به رایه تی چاپخانه ی زانکوی سه لاهه ددین.
- زنجیره ی ناودارانی نیسلام، کتیبی یه کهم: مه ولانی رومی، نازاد ره توف. چاپی یه کهم، 1405هـ/1985م، چاپخانه ی الحوادث، بهغدا.
- ژیان و جیهان بینی، مسعود محمد، ناماده کردنی: هه لۆ بهر زنجیه یی. چاپی یه کهم، بهرلین 1999.
- عیرفان، بهرام بهری، نازادی. د. عدلی شهريعتی، و: هه ژار. چاپ اول، مؤسسه سروش، ابان 1359ه.ش.
- فیه مافیه، مه ولانا جه لاله ددین محمده دی رومی به لخی، و. عدلی نانه وازاده. چاپی یه کهم، 2006، ده زگای چاپ و بلا و کردنه وهی موکریان، هه ولیر.
- فستیالی هه ژاری موکریانی، ناماده کردنی: شه مالاً هه ویزی و کهریم سۆفی. چاپی یه کهم، 2005، بهرپوه به رایه تی گشتیی رۆشنبری و هونه ر.
- مرۆف و ده ورو بهر، بهرگی دووهم، مسعود محمد چاپخانه ی کۆری زانیاری کورد، بهغدا، 1404ک، 1989ز.
- مه ولونامه، نویسی: کاک ته حمده دی موفتی زاده. ناماده کردنی: عوسمان سه نگاوی.

بلاوکراوهکانی پرۆژی (تیشک)

زنجیره	ناوی کتیب	نووسەر
1	به ئیسلامکردنی کورد، ماسته‌نامه یان هه‌له‌نامه ؟	ن: فازل قه‌ره‌داغی
2	نه‌زانیی و بێشه‌رمیی، به‌شیک له چه‌واشه‌کارییه‌کانی مه‌ریوان هه‌له‌بجه‌یی له کتیبی (سیکس و ش‌ع‌ع و ژن)دا	ن: عومه‌ر که‌مال ده‌رویش
3	ناشتینامه، وه‌لامیک بۆ (خویننامه)ی زه‌رده‌شتی	ن: ئامینه صدیق
4	فه‌تواکه‌ی مه‌لای خه‌تی، ئه‌فسانه‌ی میژوونووسی‌ک	ن: حه‌سه‌ن مه‌حمود حه‌مه‌که‌ریم
5	سه‌لاحه‌ددینی ئه‌ییوبی، گه‌وره‌تر له ره‌خنه‌گرانی، گه‌توگۆ له‌گه‌ڵ پ‌روفیسۆر دکتۆر موحسین موحه‌مه‌د حسی‌ن	ئا: ئارام عه‌لی سه‌عید
6	به‌ره‌و به‌ختیاری ئا‌فره‌ت "به‌رگی یه‌که‌م"	جه‌مال هه‌بیبوللا "بێدار"
7	ئازادی راده‌رب‌رین له‌ رۆژئاوا، له سه‌لمان روشدییه‌وه بۆ رۆجیه‌گاره‌دی	ن: د. شه‌ریف عه‌بدوله‌زیم و: وه‌رزێر حه‌مه‌سه‌لیم
8	به‌جیهانیکردن، دیدیکی ئیسلامی	ن: د. موحسین عه‌بدوله‌مه‌ید و: حه‌مه‌که‌ریم عه‌بدوللا
9	کوردستان له‌به‌رده‌م فتوحاتی ئیسلامیدا	ن: حه‌سه‌ن مه‌حمود حه‌مه‌که‌ریم
10	به‌ره‌و به‌ختیاری ئا‌فره‌ت "به‌رگی دووه‌م"	ن: جه‌مال هه‌بیبوللا "بێدار"
11	میژووی دیرینی کوردستان "به‌رگی دووه‌م"	ن: فازل قه‌ره‌داغی
12	سه‌ده‌یه‌که‌ ته‌مه‌نی نوورین، ما‌مۆستا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌رپ‌یس به‌ پینووسی خۆی بناسه	ئا: عه‌بدولدا‌ئیم مه‌عروف هه‌ورامانی
13	ده‌وله‌تی خیلافه‌ت، بوژاندنه‌وه‌ی کۆمه‌لگه‌و گه‌شه‌سه‌ندنی شارستانیه‌ت	ن: ئیکرام که‌ریم
14	له سه‌رگۆزشته‌کانی ژیان، ئه‌ده‌بی گالته‌وگه‌پ، روداوی میژوویی، بیره‌وه‌ریی	ن: شیخ موحه‌مه‌د خا‌ل
15	پ‌رۆژی ده‌ستووری هه‌ریمی کوردستان رامان و سه‌رنج و پ‌یشنیار	ئا: پ‌رۆژی تیشک

16	بیست و سی سال سەروەری	ن: ئەحمەد حاجی پەشید دکتۆر صەباح بەرزنجی پیشەکی بۆ نووسیوە
17	قورئان وەحی ئاسمانە، نەك پەنگدانە وەحی سەردەمی خۆی	ن: بەکر حەمە صدیق
18	ئیسلام و سیاسەت، لیکۆلینە وەحیەك لەمەپ پەیوەندی نێوان ئیسلام و سیاسەت	ن: ئارام قادر
19	سوپای ئەیبیبیان لە سەردەمی سەلاحەددیندا پیکهاتنی، پیکهستن، چەكەکانی، هیزی دەریایی و شەپو جەنگە گرنگەکانی	ن: پروفیسۆر دکتۆر موحسین موحەممەد حسین و: عوسمان عەلی قادر
20	پوختەیهك دەربارە ی پۆژوو	ن: عەبـدوڵـهـ حمان نەجمەدین
21	رۆلی پرشنگذاری زانا موسولمانەکان لە پیشکەوتنە زانستییهکاندا	ن: د. کاوە فەرەج سەعدون
22	یهكەمین دەستوری نووسراو لە جیهاندا، بەلگەنامەیهکی گرنگی سەردەمی پیغەمبەر ﷺ	ن: موحەممەد حەمیدوڵلا و: شوان هەورامی
23	ئیسلامناسی یان ئیسلامنەناسی، وەلامیک بۆ کتیبی (ئیسلامناسی) عەلی میرفطروس	ن: ئیکرام کەریم
24	بەرەو بەختیاری ئافرەت "بەرگی سییەم"	ن: جەمال حەبیبوڵلا "بیدار"
25	ئیشکردن نەك تەمەلی	عەبدولعەزیز پارەزانی
26	دوورگی بیناسازان، چیرۆکی پەروەردەییە بۆ گەرەو بچوکی ئەم نەو نووییە	نووسینی: د. عەبدولعەمید ئەحمەد ئەبو سلیمان وەرگێڕانی: ئامینە صدیق عەبدولعەزیز
27	زمانی گەردەلوول، خەونی شەنەبا کۆمەڵە دیداریکە لەسەر شیعر، فەرەنگ، زمان، تەسەووف، پۆژەلاتناسی، ژن، پەخنە ئەدەبی، پروناکیر و دەسەلات	فەرەد شاکەلی
28	هەلەبجە 1889 - 1930، لیکۆلینە وەحیەکی میژوویی سیاسییه	ن: عادل صدیق

29	به‌رگری له قورئان دژی په‌خنه‌گرانی	ن: عه‌بدوپرپه‌حمان به‌ده‌وی و: وه‌رزیزر حه‌مه‌سه‌لیم
30	فه‌رمووده‌هاوبه‌شه‌کانی بو‌خاری و موسلیم	ئاماده‌کردن و وه‌رگیترانی: حه‌مه‌که‌ریم عه‌بدو‌للا
31	مه‌لا ئیدریسی به‌دلیمی، رۆلی له یه‌کخستنی میرنشینه کوردییه‌کاندا	ن: حه‌سه‌ن مه‌حمود حه‌مه‌که‌ریم
32	شیخ مه‌حمودی حه‌فید (1922 – 1925)	ن: ئومید حه‌مه‌ئه‌مین
33	ئیسلام له‌به‌رده‌م دورپاندا	ن: لیوبو لدقاییس و: عه‌بدو‌ل حسین
34	پامیاری له ئیسلامدا	ن: ئه‌حمه‌د کاکه‌مه‌حمود
35	وه‌لامی پرسیاره‌کان، په‌واندنه‌وه‌ی کۆمه‌لێک گومان سه‌باره‌ت به‌ راستییه‌کانی ئیسلام	ن: دکتۆر که‌ریم ئه‌حمه‌د